

[14th July 1962]

IV.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR 1962-63— contd.

DEMAND XX—INDUSTRIES AND DEMAND XL—CAPITAL OUTLAY ON INDUSTRIAL DEVELOPMENT

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, on the recommendation of the Governor, I move :—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,34,80,800 under Demand XX—Industries.”

I also move :

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,95,35,600 under Demand XL—Capital Outlay on Industrial Development ”.

தொழில் மானியக் கோரிக்கை சம்பந்தமாக, தொழில்துறைபற்றிய விவரங்கள் எல்லாவற்றையும் அச்சடித்து கனம் அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறேன். அதை என்னுடைய முன்னுரையாக எடுத்துக்கொள்ளும்படி கனம் அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு மேல் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஆரம்ப வருஷம் என்ற காரணத்தினாலும், இது புதிய சட்டசபை என்ற காரணத்தினாலும், ராஜ்ய சர்க்காரின் தொழில் கொள்கை என்ன என்பதைச் சில வார்த்தைகளில் விளக்க விரும்புகிறேன்.

பொதுத் தேர்தலுக்கு நின்ற காலத்திலேயே, எங்களுடைய தொழில் கொள்கை என்ன என்பதை எங்களுடைய தேர்தல் விக்ரோபனத்தில் வெளியிட்டிருந்தோம். தொழில் கொள்கைத் தீர்மானத்தின்படி, நாட்டில் இருக்கக்கூடிய ராணுவ பாதுகாப்புத் தொழில்கள், கரைகத் தொழில்கள் முதலியவை சர்க்கார் துறையிலே அமையவேண்டும் என்றும், பெரிய தொழில்கள், நடுத்தரத் தொழில்கள், தனியார் துறையிலே இருக்க வேண்டுமென்றும், சிறிய தொழில்கள், குடிசைத் தொழில்கள் முதலியவற்றைப் பொறுத்தவரையில் தனி நபர்கள் கூட்டுறவு முறையில் ஒன்றுசேர்ந்து நடத்த வழிவகை செய்யவேண்டுமென்றும் திட்டமிட்டிருந்தோம். இது தான் எங்கள் தொழில் கொள்கையின் அடிப்படையான கருத்து.

அந்த விதத்தில் பார்க்கிறபொழுது, தமிழ் நாட்டிலே கரைகத் தொழில்கள் பெரும் அளவுக்கு மத்திய சர்க்காரால் அமைக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. மத்திய சர்க்கார் அமைத்திருக்கிற கரைகத் தொழில்களின் விவரங்கள் எல்லாம் இந்தப் புத்தகத்தின் முதல் மூன்று பக்கங்களிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில் தமிழ் நாட்டுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட கரைகத் தொழில்களில் முக்கியமானவை, திருச்சியிலே அமையவிருக்கின்ற கொதிகலன் ஆலையும் (பாயிலர் பிளாண்ட்) ஆவடியிலே அமையவிருக்கின்ற ராணுவ டாங்குகள் செய்கின்ற தொழிற்சாலைகளும் ஆகும். இந்தப் புத்தகத்தை வெளியிட்ட பிறகு மேலும் ஒரு தொழிற்சாலையையும் நம் ராஜ்யத்தில் அமைப்பதற்கு, மத்திய சர்க்கார் தங்களுடைய முடிவைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யவேண்டும் என்றும் தமிழ்நாடு சர்க்கார்க்கு எழுதி இருக்கிறார்கள். அதாவது மரான் “உசல்இன்ஜின்”, தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றை எண்ணூருக்கு அருகாமையில் ஆரம்பிக்க இருப்பதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளுடைய முதலீடு மாதிரம் சற்றேறக்குறைய ஐம்பது கோடி ரூபாயாகிறது. மத்திய சர்க்கார் அமைக்கும் பெரிய கரைகத் தொழில்களில் கணிசமான அளவு தொழில்கள் நம் முடைய ராஜ்யத்திலும் அமைக்கப்படுவதற்கு வழிவகைசெய்யப்படுகிறது என்பதைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

தனியார் துறையில் அநேகம் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் அதிக லைசென்ஸ்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. சொல்லப்போனால்

14th July 1962] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

நம்முடைய நாட்டில் பல்வேறு ராஜ்யங்களில் கொடுத்திருக்கக்கூடியதை விட அதிகமாக லைசென்ஸ்கள் தமிழ்நாட்டில் வழங்கப்பட்டுக்கின்றன. நமது ராஜ்யத்தில் தனியார்துறையில் ஆரம்பிக்கப்படுகிற எல்லாவிதமான தொழில்களுக்கும் நாம் உதவிகளை அளித்துக்கொண்டு வருகிறோம். அந்த விதமான உதவிகளை அளித்து வருவதன் காரணமாகத் தான் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில் பெரிய தொழில்களை ஆரம்பிக்கக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. பெரிய தொழிற்பேட்டைகளைத் அமைக்கத்தகுந்த சூழ்நிலை ஏற்பட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 1957-ம் ஆண்டில் தமிழ்நாட்டில் தொழில்வளம் மிகக் குறைவாக இருப்பதைப் பார்த்து, தொழில்கள் ராஜ்யத்தில் எவ்வாறு அபிவிருத்தி அடையும்படிச் செய்வது என்று ராஜ்ய சர்க்கார் ஆலோசனை செய்தது. “தொழில் அபிவிருத்திக் கமிட்டி” என்று ஒரு கமிட்டி அமைத்தோம். தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் பெரிய தொழில் அதிபர்களை அழைத்து எந்தெந்தத் தொழில்களை ஏற்படுத்தலாம், அவற்றுக்கு என்னென்ன வசதிகள் வேண்டும் என்பது பற்றி அவர்களுடைய ஆலோசனைகளைக் கேட்டோம். தொழில்வளாச்சியிலுள்ள பல கஷ்டங்களை அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். முதலாவதாக “லைசென்ஸ்கள் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது” என்று சொன்னார்கள். இரண்டாவதாக நில ஆர்ஜிதம் செய்வதில் பல தொல்லைகள் இருக்கின்றன. காலதாமதமாகிறது என்று சொன்னார்கள். மூன்றாவதாக போதிய மின்சாரம் கிடைப்பதில்லை என்றும் தண்ணீர் வசதி போதவில்லை என்றும் அதனால் தொழில்களை ஆரம்பிப்பதில் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்றும் சொன்னார்கள். நான்காவதாக “தொழிலுக்கு வேண்டிய மூலதனத்தை தமிழ்நாட்டில் சலபமாக எழுப்ப முடியவில்லை. பெரிய தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி பங்கு மார்க்கெட்டில் போய் பணம் வசூல் செய்வதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால் அதற்குப் போதுமான ஆதரவு இல்லை; பணம் கொடுக்கின்றவர்கள் உதவி அளிக்க முன் வருவதாக இல்லை; ஆகவே மூலதனம் திரட்டுவது கஷ்டமாக இருக்கிறது” என்ற அபிப்பிராயங்களைச் சொன்னார்கள்.

கடந்த ஐந்து வருடங்களில் ஒரு குறையை அகற்றியிருக்கிறோம் என்று சொல்லமுடியும். ராஜ்ய சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியின்காரணமாகவே, பலவிதமான தொழில்களை ஏற்படுத்துவதற்கு தமிழ்நாட்டிற்கு லைசென்ஸ்கள் கிடைத்தன. நில ஆர்ஜிதம் செய்வதில் நாம் எவ்வளவு துரிதமான நடவடிக்கைகளை எடுக்கமுடியுமோ அவைகளைவேலாம் எடுத்து கொண்டோம். மேற்கொண்டு புதிய திட்டங்களையும் இப்போது மேற்கொண்டிருக்கிறோம். அதுவும் இந்தப் புத்தகத்தில் விவரித்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஒரு தொழிலை ஆரம்பிக்க நிலம் வாங்குவதற்கு சற்றேறக் குறைய 18 மாதத்திற்கு மேலாகிறது. அந்தக் காலதாமதத்தைத் தார்க்கும் முறையிலே ராஜ்ய சர்க்காரே 300 அல்லது 400 ஏக்கர் நிலத்தை வாங்கி அதற்கு தண்ணீர் வசதி, மின்சார வசதி முதலியவைகளையும் செய்து கொடுத்து, அதைத் தொழில் அபிவிருத்திக்கு ஏற்ற ப்ளாட்டுகளாகப் பத்து ஏக்கர் அல்லது இருபது ஏக்கராக அமைக்கிறது. யார் தொழிற்சாலைகளை நடத்துவதற்கான லைசென்ஸ்களுடன் வருகிறார்களோ அவர்களுக்கு அந்த இடத்தை உடனடியாகக் கொடுத்து அதன் மூலமாக தொழிற்சாலை அமைத்ததில் ஆரம்பிப்பதற்கான வசதிகளை செய்துகொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. அந்த முறையில் அம்பத்தூரில் சுமார் நானூறு ஐந்து ஏக்கர் நிலம் வாங்கி “தொழிற்சாலைக்கான ப்ளாட்டுகளாக” அமைத்து அவற்றில் 100 ஏக்கர் நிலத்தை தொழிற்பண்ணைக்குக்கொடுக்கப் போகிறோம்.

தொழில் வளாச்சிக்கு மூலதனம் கிடைக்கவில்லை என்ற குறையையும் நாம் பெரும் முயற்சி செய்து அகற்றி இருக்கிறோம். மதகுஸ் இண்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மென்டு கார்ப்பொரேஷன் (தொழில் முதலீடு நிறுவனம்) மூலமாக, தொழில் நடத்த வேண்டும் என்று முன் வருகிறவர்களுக்குக் கடன் கொடுப்பது மாத்திரம் அல்ல, பங்குத் தொகையை அவர்கள் எடுத்துக்கொள்வதற்கும் “அன்டர் ரைட்டிங்கை” செய்து, பங்குகள் வெளியே விற்பனை ஆகாவிட்டால், பாக்கி இருப்பதை அவர்களே எடுத்துக் கொள்வது என்றும் ஒரு நியதி ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதன் காரணமாக

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்.] [14th July 1962]

இப்பொழுது பெரிய காசுத் தொழிற்சாலையை ஒரு கோடி ரூபாய் மூலதனத்திலும், அலுமினியம் தொழிற்சாலை ஒன்றை 1½ கோடி ரூபாய் மூலதனத்திலும், சிமெண்ட் தொழிற்சாலை ஒன்றை நூற்றது லட்சம் ரூபாய் மூலதனத்திலும் ஆரம்பிப்பதற்கு உதவி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கும் இண்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மெண்ட் கார்ப்பொரேஷன் மூலமாக கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை கொடுத்து, மூலதனம் கிடைக்கவில்லை என்ற குறைபாட்டை அகற்றியிருக்கிறோம். பிற ராஜ்யங்களில் இருக்கும் ஸ்டேட் .: பைனான்ஸ் கார்ப்பொரேஷன்களை விட (அரசாங்க நிதி உதவி நிறுவனங்கள்) நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலுள்ள இண்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மெண்ட் கார்ப்பொரேஷன் தான் அகில இந்தியாவிலே தொழில் வளர்ச்சிக்காக உதவியில் முன்னோடியாக இருந்து இந்த விதமான காரியத்தைச் செய்திருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மற்ற ராஜ்யங்களில் இருக்கக்கூடிய “ஸ்டேட் .: பைனான்ஸ் கார்ப்பொரேஷன்”களின் அமைப்பில் இந்த விதமாகப் பங்கு எடுத்துக்கொள்ள உரிமையில்லை. அண்டர் ரைட்டிங்ஸ் செய்வதற்கு உரிமை இல்லை. ஆனால் சென்னையில் இருக்கும் மெட்ராஸ் இண்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மெண்ட் கார்ப்பொரேஷன் விதிகளை கம்பெனி சட்டத்தின்கீழ் நாம் அமைத்துக் கொண்டிருப்பதால் நமக்கு அந்த உரிமைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே தான் இந்தவிதமான காரியங்களை முதன் முதலில் நாம் செய்ய ஆரம்பித்தோம். இதன் மூலம் ஒரு பெரிய குறை நீங்கியது. தமிழ் நாட்டில் பங்குகள் மூலம் வசூல் செய்ய இயலாமல் இருந்த நிலைமை மாறி, இன்றைக்கு எவ்வளவு பெரிய மூலதனம் போடவேண்டிய கம்பெனியாக இருந்தாலும் கோடிக்கணக்கில் தொகை தேவைப்படுவது ஆனாலும் அதை நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஆரம்பிக்க முடியும் என்ற நிலைமையை உண்டாக்கி இருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக சில தொழில்களைப் பொறுத்தவரையில் ராஜ்ய சர்க்கார் சிறு தொழில் வளர்ச்சிக்காக இரண்டுவிதமான திட்டங்களை வைத்திருக்கின்றார்கள். ஒன்று தொழில்களுக்கு அரசாங்கக் கடன் உதவிச்சட்டப் பிரகாரம், அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கடனை வருஷா வருஷம் அதிகரித்துக்கொண்டே வந்தோம். அந்த முறையில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஆரம்பத்தில் சற்றேறக்குறைய ரூ. 11 லட்சம் கடன் கொடுக்கப்பட்டது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் ரூ. 26 லட்சமாக உயர்ந்திருக்கிறது. 1961-62-ம் ஆண்டில் தொழில்களுக்கு அரசாங்கக் கடன் உதவிச் சட்டம் மூலமாக 33 லட்சம் ரூபாய் கடனாக கொடுத்திருக்கிறோம். கடன் உதவித் கொடுப்பதனால் மாததிரம் சிறு தொழில்கள் வளர்ச்சி பெற முடிவதில்லை. அவைகளுக்கு பாக்கரி வேண்டும். இயந்திரங்கள் வேண்டும். சிறு தொழில்களுக்கு ஏற்றபடி உபபொருள்கள் வேண்டும். இவற்றைப் பெறுவதற்கு லட்சக்கணக்காக மூலதனமிட்டு, பெரிய அளவில் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க முடியாது. ஆகவே தான் அங்கங்கே தொழிற்பேட்டைகள் என்று ஏற்படுத்தி, தொழிற்பேட்டைகளில் சிறு தொழில்களை நடத்துவதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து வருகிறோம். பெரிய இயந்திரங்களை அவர்கள் பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கு வசதிகள் செய்திருக்கிறோம். எந்தவிதமான மூலதனமும் இல்லாமல் நடைமுறை மூலதனம் மாததிரம் இருந்தால் கூட தொழில் ஆரம்பிக்க வசதி செய்து இருக்கிறோம். ஐந்து லட்சம் பெறுமான மூலதனமிட வேண்டிய ஒரு சிறு தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால் அதற்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்குக் கட்டக் கூட வேண்டும். இன்னும் அதற்கேற்றபடி மின்சாரம், தண்ணீர் வசதி கொண்டுவரவேண்டும். அதோடு இரண்டு லட்சம் ரூபாய் பெறுமான இயந்திரம் வாங்க வேண்டும். இப்படி எந்த விதமாக ஒரு சிறு தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றாலும் ஐந்து லட்சம் ரூபாய் இல்லாமல் முடியாது. ஆனால், இப்போது தொழில் பண்ணையில் சேர்ந்தால் மாதம் 130 ரூபாய் வீதம் இரண்டு மாத வாடகையாக 260 ரூபாய் கொடுத்தால் போதுமா. மூன்று லட்சம் ரூபாய் பெறுமான மூன்று இயந்திரம் வாங்கவேண்டுமானால், அவர்கள் முதலில் இருபது சதவிகிதம் தொகை கொடுத்துவிட்டு, பாக்கி எண்பது சதவிகிதம் தொகையை

14th July 1962] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

தேசிய சிறு தொழில் நிறுவனம் மூலமாகப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். நடைமுறை வேலைகளுக்கு வேண்டிய மூலப் பொருள் வாங்கக்கூட முன் கொல்லாம் பணம் போட்டு எல்லாவற்றையும் வாங்கிச் சேகரித்து வைத்துக் கொள்ளவேண்டிய நிலைமை இருந்தது. இப்பொழுது கிண்டியில் இருக்கும் தொழில் பண்ணையிலும் சரி, மற்ற தொழிற்பேட்டைகளிலும் சரி, பரவலாக ஸ்டேட் பாங்கில் செய்திருக்கிற ஏற்பாட்டின் பிரகாரம், அவர்கள் நடைமுறை மூலப் பொருள்களுக்கு வேண்டிய கடன்கொடுத்து, (key loan) மைய கடன் என்ற வகையில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பணத்தைக் கொடுத்து மூலப்பொருள் எடுத்துக்கொண்டுவரும்படியான ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, முன்பு ஐந்து லட்சம் ரூபாய் இருந்தால் தான் செய்ய முடியும் என்ற தொழிலை ஐம்பதாயிரம் ரூபாய் இருந்தால் கூடச் செய்யும்படியான நிலைமை இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

கூட்டுறவு முறையில் தொழில் வளர்ச்சி என்னும் பிரச்சனையை எடுத்துக் கொண்டால், எந்த எந்தத் தொழிலை நாம் கூட்டுறவு முறையில் நடத்த முடியுமோ அதற்கு ஊக்கம் அளித்து வந்திருக்கிறோம். இந்தப் புத்தகத்திலே சற்றேறக்குறைய முன்னுறுக்கும் மேற்பட்ட கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன என்று விவரித்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தீர், செய்முறை காட்டும் தொழில் யூனிட் என்ற வகையில், ராஜ்ய சர்க்காரே, என்ன என்ன சிறு அளவு தொழிற்சாலை வைத்து நடத்த முடியுமோ அவைகளை வைத்திருக்கிறது. அவைகளைப் பார்த்து மற்றவர்கள் புதுத் தொழில்கள் ஆரம்பிக்க ஏதுவாக இருக்கும் என்று அவற்றையும் செய்திருக்கிறோம்.

பொதுவாக, இந்த ஐந்தாண்டுகளில் தமிழ்நாட்டில் தொழில் வளத்தில் நல்ல வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதற்குச் சில புள்ளி விவரங்களை நான் கொடுக்க விரும்புகிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில், 1956-57-ம் ஆண்டிலிருந்து 1961-ம் ஆண்டு மார்ச் இறுதி வரையிலும் தமிழ்நாட்டில் சம்பவிகளில் எவ்வளவு மூலதனங்கள் போட்டார்கள், பிற ராஜ்யங்களில் எவ்வளவு போட்டார்கள் என்பதற்கெல்லாம் ஒரு சில விவரங்கள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில், 1956-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதியிலிருந்து 1961-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதி வரையில் ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் அவர்கள் போட்ட செலுத்தப்பட்ட மூலதனம் (Paid-up Capital) 50 லட்சம் ரூபாய் ஆகும். அல்லாம் ராஜ்யத்தில் போட்ட மூலதனம் 21 கோடி 80 லட்சம் ரூபாய். மத்தியப் பிரதேசத்தில் 16 கோடி 43 லட்சம் ரூபாய். மேற்கு வங்காளத்தில் 15 கோடி 27 லட்சம் ரூபாய். மகாராஷ்டிரத்தில் 35 கோடி 37 லட்சம் ரூபாய். தமிழ்நாட்டில், அதாவது சென்னை ராஜ்யத்தில், போட்ட செலுத்தப்பட்ட மூலதனம் 48 கோடி 72 லட்சம் ரூபாய் ஆகும். இது ஓரளவு அதிகமாக இருப்பதற்குக் காரணம், நெய் வேலித் திட்டம் இதில் சேர்ந்திருப்பது என்றாலும், மற்ற ராஜ்யங்களை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில், நம்முடைய ராஜ்யத்தில் பெரிய அளவுக்கு செலுத்தப்பட்ட மூலதனம் அதிகரித்து, தொழில்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே போல், வர்த்தகம் எந்த அளவு பெருகியிருக்கிறது என்பதையும் நாம் தெரிந்துகொள்ள முடியும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் ஆரம்பத்தில், அதாவது 1956-ம் வருஷத்தில், நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு மத்திய விற்பனை வரி மூலமாகக் கிடைத்தது 57 லட்சம் ரூபாய் ஆகும். மத்திய விற்பனை வரி என்பது நம்முடைய ராஜ்யத்திலிருந்து பிற ராஜ்யங்களுக்கு 100 ரூபாய் பெறுமான சரக்குகளை ஏற்றுமதி செய்தால் சர்க்காருக்கு ஒரு ரூபாய் மத்திய விற்பனை வரியாகக் கிடைப்பது ஆகும். அந்தத் தகவல் 1956-ம் வருஷத்தில் கிடைத்த தொகை 57 லட்சம் ரூபாய். அதாவது, 57 கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள சரக்குகள் நம்முடைய ராஜ்யத்திலிருந்து பிற ராஜ்யங்களுக்கு நாம் ஏற்றுமதி செய்திருந்தால் 57 லட்சம் ரூபாய் மத்திய விற்பனை வரி கிடைக்கும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதியில் 1961-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதி வரையில் வந்த கணக்குப் பிரகாரம், நம்முடைய ராஜ்யத்தில் மத்திய விற்பனை வரி

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [14th July 1962]

மூலமாகக் கிடைத்த தொகை 248 லட்சம் ரூபாய். அதாவது, 248 கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள பண்டங்கள் நம் ராஜ்யத்திலிருந்து பிற ராஜ்யங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்திருந்தால்தான் நமக்கு இந்த 248 லட்சம் ரூபாய் மத்திய விற்பனை வரியாகக் கிடைத்திருக்கும். மத்திய விற்பனை வரி என்பது ஒரு ராஜ்யத்திலிருந்து மற்றொரு ராஜ்யத்திற்கு பதிவு செய்யப் பட்ட வியாபாரிகள் (Registered dealers) மூலமாக நடக்கும் வியாபாரத்திற்கு விதிக்கப்படும் ஒரு சத வீகித வரி ஆகும். இம்மாதிரி பதிவு செய்யப்பட்ட வியாபாரிகள் மூலமாக நடப்பதற்கு ஒரு சத வீகிதம் தான் வரி. பதிவு செய்யாத வாங்கும் நபர்கள் தாங்களாக வாங்குபவராக இருந்தால், அதற்கு 7 சத வீகிதம் வரி உண்டு. அது “கன்ஸ்யூமர்” என்ற முறையில் வரும். அந்த முறையில் பார்க்கும்போது, நம்முடைய ராஜ்யத்திற்குப் பிற ராஜ்யங்களிலிருந்து இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதி வரையில் சற்றேறக்குறைய 250 லட்சம் ரூபாய் கிடைத்திருக்கிறது. இந்த வருஷ பட்ஜெட்டிலே கூட 300 லட்சம் ரூபாய் இந்த இனத்தில் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதாவது, முன்னூறு கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள பண்டங்கள் பிற ராஜ்யங்களுக்கு நாம் ஏற்றுமதி செய்யும்படியான நிலைமை ஏற்பட வேண்டும்.

வடக்குப் பிரதேசங்களிலிருந்து வருகிற ரயில் வாகன்களில் சரக்குகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. தென் பிராந்தியத்திலிருந்து வடக்கே செல்லும் ரயில் வாகன்கள் காலியாகப் போகின்றன என்று ஒரு செய்தியை கனம் அங்கத்தினர்கள் பார்த்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதற்கு காரணம், என்னவென்றால், வடக்கேயிருந்து வருபவையெல்லாம் கனமான சரக்குகள் (Bulk Commodities) ஆக இருக்கின்றன. இருப்பு, எஃகு, நிலக்கரி போன்றவை வருகின்ற காரணத்தால், அவை Bulk Commodities ஆக இருக்கின்றன. நம்முடைய ராஜ்யத்திலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்படுபவையெல்லாம் பெருவாரியாக நூல் சிபெண்டு போன்றவை தான். இவற்றைத் தவிர பாக்கியெல்லாம் இன்சினியரிங் யந்திர உற்பத்தி பொருள்கள் ஆக இருக்கின்றன. இதனால் (Bulk) மொத்த கனம் அவ்வளவு இல்லை யென்றாலும், நம்முடைய ராஜ்யத்திலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிற பொருள்களின் மதிப்பு அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தொழில் வளம் ஏற்பட்டதன் காரணமாகத் தான் வருமானவரி கொடுப்பவர்கள் கூட அதிகமாயிருக்கிறார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஆரம்பத்தில், ரூ. 4,200-க்குக் குறைவாகச் சம்பளம் பெறுபவர்கள் தான் வருமான வரி செலுத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் 1958-ம் வருஷத்தில், ரூ. 3,600 சம்பளம் வாங்குபவர்கள் கூட வருமான வரி கொடுக்கவேண்டும் என்று மாற்றியமைத்தார்கள். 1958-ம் வருஷத்தினுடைய புள்ளி விவரத்தை எடுத்துக்கொள்கின்றேன். 1958-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதியன்று நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 58,452 பேர்கள் வருமான வரி கொடுத்தார்கள். 1962-ம் வருஷத்திய புள்ளி விவரங்கள் இன்னும் கிடைக்கவில்லை யாதலால், 1961-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதியன்று கணக்கை எடுத்துக்கொள்ளுகின்றேன். 1961-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதியன்று இந்த ராஜ்யத்தில் வருமான வரி கொடுத்தவர்கள் 97,014 பேர்கள். இவ்வளவு பேர்கள் வருமான வரி கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால், அந்த அளவுக்கு, நம்முடைய ராஜ்யத்தில் வருமான வரி கிடைக்கக்கூடிய அளவுக்குத் தொழில் வளர்ச்சி, வேலை வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், இந்த மான்யக் கோரிக்கையை விவாதிக்கிறபோது, “சர்க்கார் துறையில் எல்லாக் காரியங்களும் செய்யவில்லை, ராஜ்ய சர்க்கார் எந்தவிதமான தொழிலையும் ஆரம்பிக்கவில்லை” என்று சொல்லக்கூடும். அடுத்த, என்ன சொல்லக்கூடும், என்றால், “இந்தத் தொழில்கள் எல்லா வற்றிற்கும் கட்டுப்பாடு விதித்திருக்கிறார்கள், அந்தக் கட்டுப்பாடுகள் எல்லாம் இருப்பதால் தான் தொழில் வளர்ச்சி அடையவில்லை, பர்மிட் லைசென்ஸ் முறை ஒழியவில்லை” என்று குற்றச்சாட்டு சொல்வார்கள்.

14th July 1962] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் இவை குற்றமாகாது. காரணம் என்னவென்றால், கொள்கை பூர்வமாக, ஒரு கட்சி தன்னுடைய லட்சியத்தை வைத்து, இதைத்தான் செய்யவேண்டும் செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்லலாம். அந்தக் கட்சி வெற்றியடைந்தால் அக்கொள்கைப்படி அது நிர்வாகத்தை நடத்தும். எங்கள் கட்சிக் கொள்கையின் அடிப்படையில் நாங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கும் போது, எங்கள்கட்சிக் கொள்கையின் அடிப்படையில் தான் நாங்கள் செயல்பட்டோம். எதிர்க்கட்சிகளின் கொள்கைகளை நாங்கள் அனுஷ்டிக்கவில்லை என்று சொல்வது அர்த்தமுள்ள குற்றச்சாட்டு ஆகாது. அதை ஜனநாயகம் என்று நாம் சொல்ல முடியாது. எந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில் நாங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, நிர்வாகத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோமோ, அந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில் செயல்படுகிறபோது, என்ன குறைபாடுகள் இருக்கின்றன, தவறுகள் இருக்கின்றன என்று எடுத்துக்காட்டுவது தான் இந்த விவாதத்திற்கும் பயனளிக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால், ஜனநாயக சம்பிரதாயப்படி, தங்களுடைய கொள்கைகள், நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடியவர்களின் கொள்கையிடை மேலானது என்று எடுத்துச் சொல்வதில் தவறு இல்லை. அவ்வாறு சொல்வதானாலும், தங்கள் கொள்கை மேலானது என்ற அடிப்படையில் தான் சொல்லலாமே தவிர, நிர்வாகத்தில் உள்ளவர்களின் பேரில் அந்த அடிப்படையில் குற்றம் சுமத்த முடியாது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த விவரங்கள் கொடுத்ததினால், தமிழ்நாடு ஏதோ எல்லா வகையிலும்தொழில் துறையில் வளர்ச்சி அடைந்து விட்டது, இதை விட இன்னும் உயர்ந்த நிலையை அடைய முடியாது என்ற தவறான அபிப்பிராயத்தை உண்டாக்க நான் தயாராயில்லை. நம்மிடத்திலும் பலவிதமான குறைபாடுகள் (shortfalls) இருக்கின்றன. அந்தக் குறைகளில் ஒன்றி ரண்டைப் பற்றியும் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலாவது தமிழ்நாட்டிலிருக்கும் சிறு தொழில்களுக்குத் தேவையான மூலப்பொருள்களை ராஜ்ய சர்க்கார் கொடுக்க முடிவதில்லை. உதாரணமாக, இரும்பு அல்லாத மற்ற உலோகப் பொருள்கள் (non-ferrous metals) என்ற வகையில் செம்பு, துத்தநாகம் (copper and zinc) போன்றவைகளை நம்மால் போதிய அளவுகொடுக்க முடிவதில்லை. அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், இந்த நாட்டிலே அவை பற்றாக்குறையாக இருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டில் மாதிரி தான் பற்றாக்குறை என்பதில்லை. செம்பு (copper) உலகத்திலேயே பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. It is one in short supply in the whole world. உலகத்திலேயே அது பற்றாக்குறையாக இருக்கும்போது, நமக்குத் தேவையான அளவு, போதிய அளவு செம்பு கொடுக்கமுடியவில்லையே என்பதைப் பற்றி எவ்வளவு வருத்தப்பட்டாலும், அந்தச் சங்கடத்தை நிவர்த்தி செய்ய வழியில்லை. இரண்டாவது குறைபாடு, நம்முடைய ராஜ்யத்தில் நம்மால் போதிய அளவு நிலக்கரி சப்ளை செய்ய முடிவதில்லை. இதற்குக் காரணம், போக்குவரத்துவசதிகள் சரியாக அமையாததுதான். நமக்கு வேண்டிய நிலக்கரி, கப்பல் மூலமாக வர வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் செலவு அதிகரிக்கிறது. ரயில் மூலமாக நிலக்கரி ஓரளவு தான் வருகிறது. அதுவும் ரயில் வாகன் பற்றாக்குறை காரணமாக, அந்த ஓரளவைப் பெறுவது கூடச் சில சமயம் கஷ்டமாக இருக்கிறது.

அதனால் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய தொழில்கள் ஓரளவு பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முன்னகுவது குறிப்பிட்ட அளவுக்கு நமக்கு வேண்டிய கோக், பி.பி. கோக், பி.ஹைவ் கோக் ஆகிய கரி வகையெல்லாம் நமக்குக் கிடைப்பது இல்லை. அதற்குக் காரணம் நாட்டிலே கோக் பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்பது தான். அதையும் கலக்கத்தா போன்ற இடங்களிலிருந்து நாம் இறக்குமதி செய்யவேண்டி இருக்கிறது. அதில் இருக்கக் கூடிய போக்குவரத்து தடைகள், வாகன் பற்றாக்குறைச் சங்கடம் எல்லாவற்றையும் நாம் சமாளிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவைகளைச் சமாளிப்பதற்காகத்தான் ராஜ்ய சர்க்கார் தாங்களாவது, அல்லது வேறு யாராவது

17-00
a.m.

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [14th July 1962]

ஒருவரைக் கொண்டாவது ஒரு கோக் கரி தொழிற்சாலை வைக்கவேண்டுமென்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. அதற்கான முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுவருகின்றன. அதைச் செய்தால் நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கக் கூடிய கோக் கரி பற்றுக்குறை ஓரளவு நீங்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த அவையில் இருக்கும் கனம் அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய அரிய யோசனைகளை எல்லாம் கூறி தொழில் துறையில் தமிழ்நாடு மேலும் முன்னேற்றம் அடைவது மாத்திரம் அல்ல, முன்னணியில் இருக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: Motions moved—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,34,80,800 under Demand XX—Industries.”

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,95,35,600 under Demand XL—Capital Outlay on Industrial Development”.

திரு. மு. கருணாநிதி: சட்டமன்ற மன்றத் தலைவர் அவர்களே இந்த மன்றத்தின் முன் கோரப்பட்டுள்ள தொழில் மானியக் கோரிக்கையில் முன்னுடைய கிட்டத்தில் தமிழகத்திற்கு மேலும் பல திட்டங்களைப் போட முயற்சிக்கவேண்டும் என்று கேட்கவும் மேற்கொண்டு திட்டங்களை விரைவில் பூர்த்திசெய்யவேண்டுமென்று வலியுறுத்தவும் நான் 168-வது எண்ணுள்ள என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை இந்த மன்றத்திற்குப் பிரேரிக்கிறேன் அதாவது

“That the allotment of Rs. 3,34,80,800 under Demand XX—Industries be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER: Cut motion moved—

“That the allotment of Rs. 3,34,80,800 under Demand XX—Industries be reduced by Rs. 100.”

புலவர் திரு. கா. கோவிந்தன்: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின்மீது திராவிட முன்னேற்ற கழகத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் முன்மொழிந்திருக்கிற வெட்டுப்பிரேரணையும் ஆதாரித்து என்னுடைய 169-வது எண்ணுள்ள வெட்டுப்பிரேரணையையும் பிரேரிக்கிறேன்.

“That the allotment of Rs. 3,95,35,600 under Demand XL—Capital Outlay on Industrial Development be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER: Cut motion moved—

“That the allotment of Rs. 3,95,35,600 under Demand XL—Capital Outlay on Industrial Development be reduced by Rs. 100.”

* புலவர் திரு. கா. கோவிந்தன்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தமிழகத்தில் தொழில் வளம் எந்த அளவு பெருகியிருந்திருக்கிறது என்ற செய்திகளைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் நமக்குத் தெளிவாகத் தருகின்றன. நம்முடைய நாட்டிலே மலிந்து கிடந்த மிளகு, முத்து, எலம் முதலியவையும், உறையூர் மென் துகில்களையும் ஏற்றிச் செல்வதற்கு வெளிநாட்டிலிருந்து வருகின்ற கப்பல்கள் வெறும் பொன் நாணயங்கள் நிறைந்தனவாகவே இங்கே வந்து காத்துக் கிடந்தன என்ற செய்தியைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் நமக்குத் தருகின்றன. பழங்கதை பேசவேண்டாம் என்று கூறுவார்கள். “மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்கதைகள் பேசுவதிலேர் மகிமை இல்லை, திறமான புலனெமயெனில் வெளிநாட்டார் அதை வணக்கம் செய்தல் வேண்டும்” என்ற

14th July 1962] [புலவர் திரு. கா. கோவிந்தன்]

கருத்தை எதிர்த் தரப்பிலிருந்து கூறக்கூடும். அதற்கும் கூறுகிறேன். ரோமப் பேரரசும், சீனப் பேரரசும் தமிழ்நாட்டோடு வாணிபம் செய்து வந்த காலத்தில் நம் நாட்டுப் பொருள்கள் அங்கே ஏராளம் வந்து கொண்டிருந்ததைக்கொண்டு அப் பேரரசுகள்—அந்நாட்டு வணிகர்கள் தமிழ் நாட்டோடு இந்த அளவுக்குத்தான் வாணிபம் செய்யவேண்டும் என்று வரையறை செய்ததை அந்நாட்டு வரலாறுகள் நமக்கு எல்லாம் கூறும். அப்படி அந்நாட்டில் தமிழகத்தில் வாணிபம் சிறந்தோங்கி வெளி நாடுகள் எல்லாம் இதற்குத் தலைவணங்கியிருந்திருக்கின்றன.

அப்படிப்பட்ட தமிழகத்தில் இப்போது தொழில் வளம் எப்படி இருக்கிறது என்பதைப் பார்ப்போமானால், நாம் எல்லாம் வருந்தவேண்டும். “வடநாடு வாழ்கிறது, தென்னாடு தேய்கிறது” என்று கூறுவதற்கு எல்லாம் மறுத்துப் பேசவேண்டுமென்ற ஒரே குறிக்கோளுடன் வடநாடு மட்டும் வாழவில்லை, தென்னாட்டும் வளர்கிறது என்பதை ஆளும் கட்சிக் காரர்கள் எடுத்துக் கூறி வருகிறார்கள். அப்படிச் கூறி வருகிற காரணத் தில் “இப்படி ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் கூறுகிறார்களே, ஆகவே மேலும் தென்னாடு தொழில் வளம் பெறவேண்டியதில்லை” என்று மத்திய அரசியலார் தங்கள் கருத்துக்களை வகுத்துக்கொள்ள இந்த வாதம் பயன் படுகிறதே தவிர, தென்னாட்டில் தொழில் வளர்ச்சிக்கு இது துணை செய்ய வில்லையென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் “தென்னாடு தேய்கிறது, தென்னாடு புறக்கணிக்கப்படுகிறது” என்று சொல்கிறார்கள் என்கிற வாதத்தை எடுத்துக்காட்டி அங்கேயு மந்திரிகளைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்ற பெருமை பாராட்டிக்கொள்கிற நேரத்தில்—இப்படி ஏழு மந்திரிகளைப் பெற்ற தினால் மட்டும் தமிழ் நாட்டு ஏழை எளிய மக்கள் வாழ்வு பெற மாட்டார்கள், வளம்பெறமாட்டார்கள், ஏழு மந்திரிகள் இருக்கிற இடத்தில் ஏழு புதுத் தொழில்களை அளித்திருந்தால் நிச்சயமாக இந்நாடு வளம் பெற்றிருக்கமுடியும், வாழ்வு பெற்றிருக்கமுடியும் என்று எதிர்த்தரப்பி லுள்ள நாங்கள் உங்கள் மூலமாக ஆளும் கட்சியினருக்குத் தெரிவித் துக்கொள்ள விரும்புகிறோம்.

தென்னாட்டில் தொழில் வளம் பெருகியிருக்கிறது என்று எடுத்து விளக்கவேண்டும் என்று கருதி, தென்னாடு வளம் பெறவில்லை என்று சொல்கிறவர்களுக்கு மறைமுகமாக தென்னாடு தொழில் வளம் பெற வில்லையென்று நினைக்கக்கூடாது, வடநாட்டில் இருந்து வருகிற வாகன் களில் நமக்குத் தேவையான பலக் சப்ளை—கரி, எஃகு போன்றவைகள் வருகின்றன, ஆனால் இங்கிருந்து நாம் அனுப்புகின்ற என்ஜினியரிங் சாமான்கள் அவைபோல் பெரிய அளவில் அனுப்பப்படுவதாக வெளியில் தெரியாவிட்டாலும் மதிப்பில் கூடுதலானவை என்று சொன்னார்கள். வடக்கே இருந்து நிலக்கரி போன்றவைகள்தான் வருகின்றன, தென்னாட் டில் இருந்து நூல், மற்ற செய்பொருள்கள் அனுப்பப்படுகின்றன இது தான் இந்த நிலைமைக்குக் காரணமேயொழிய பொருள் போகவில்லை யென்று சொல்வது பொருளற்றது என்று கூறிய அமைச்சர், அனுப்பப் பெறும் பொருள்கள் பட்டியல் தரவில்லை என்பதை நினைவுட விரும்பு கிறேன். தமிழ்நாட்டில் என்ன தொழில்கள்தான் நடக்கின்றன? தமிழ் நாட்டிலுள்ள தொழில் நிலையங்களில்—பத்தமடையில் பாய் பின்னுகி கிறோம், குற்றலத்தில் கூடை முடைகிறோம், காட்பாடியில் கயிறு திரிக் கிறோம், தஞ்சாவூர் தலையாட்டி பொம்மை செய்கிறோம் என்ற அளவில் தான் நம் பட்டியலை நீட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர வேறு பெரிய தொழிலைக் காட்டவில்லை. நெய்வேலி ஒன்றை நிறைய நிறையப் பேசு கிறார்கள். நெய்வேலி திட்டத்தைப்பற்றிப் பேசுகின்ற நேரத்தில் “மண் எடுத்தாகிவிட்டது, நீர் அழுத்தத்தைக் குறைத்தாகிவிட்டது, நிலக்கரி சாம் பிள் எடுத்து கிழக்கு ஜெர்மனிக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம்” என்றுதான் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுபோன்ற செய்திகளைத் தவிர அந் தத் திட்டம் இன்னும் எத்தனை ஆண்டு காலத்திற்குள் உருவாகப் போகி ருது என்று திட்டவாட்டமாகப் பதில் கூறவில்லை. தென்னாடு தொழில் துறையில் வளரவேண்டும் என்று சொல்கிற நாங்கள் வடநாட்டை இழந்து

[புலவர் திரு. கா. கோவிந்தன்] [14th July 1962]

விடுங்கள் என்று சொல்லவில்லை. தென்னாட்டைத் தொழில் வளம் நிரம்பியதாக ஆக்கப் பல வழிவகைகள் இருக்கின்றன. வடாற்காடு மாவட்டம் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறது. தொழில் வளம்பெற வாய்ப்பு எதுவும் அந்த மாவட்டத்திற்கு அளிக்கப்படவில்லை. ஆனாலும் இன்னொரு அந்த மாவட்டம் தான் நமக்கு அந்நிய செலாவணியை அதிகமாகத் தேடித்தருகிறது. அம்மாவட்டத்தில் இருந்து வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிற நிலக்கடலை, தோல் போன்ற பொருள்கள் அதிகமாக நமக்கு அந்நியச் செலாவணியைத் தேடித் தருகின்றன. இந்த இரண்டு பொருள்களையும் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதை நிறுத்திவிட்டு அந்த மாவட்டத்திலேயே அந்தப் பொருள்களைக்கொண்டு பல செய்பொருள்களைச் செய்கிற பெரிய தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவ வகை செய்ய வேண்டும். இது அந்த மாவட்டம் தொழில்துறையில் வளம்பெறத் துணைபுரியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் அந்த மாவட்டத்திலுள்ள ஜவ்வாது மலையில் மூங்கில்கள் நிறைய இருக்கின்றன. அதைக் கொண்டு ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலை ஒன்றை ஏற்படுத்தவும் வழி செய்யலாம். அடுத்தபடியாக நான் இருக்கின்ற செய்யாற்றுக்கு அருகில் தூளி என்ற கிராமம் இருக்கிறது. அங்கே வெள்ளைக் களிமண் கிடைக்கிற காரணத்தினால் இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னமேயே அவ்விடத்தில் ஒரு பீங்கான் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தலாம் என்று ஒரு தொழிலதிபர் முயற்சி செய்தார். அவர் கருத்து முற்றுப் பெறவில்லை. இப்போது பாரி கம்பெனியார் அங்கிருக்கும் வெள்ளைக் களிமண்ணில் சிறிது பகுதிமட்டும் கொண்டு ஜாடி போன்ற பொருள்களைத் தயார் செய்து வருகிறார்கள். அந்த இடத்தில் அரசாங்கம் முயற்சி செய்து அங்குள்ள வெள்ளைக் களி மண்ணைக்கொண்டு பெரிய பீங்கான் தொழிற்சாலை ஒன்றை அமைப்பதற்கு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் தொழிற்சாலை வைக்கலாம், ஆனால் உற்பத்தி செய்யும் பண்டங்களை வெளியிடங்களுக்கு அனுப்ப ரயில்வே வசதி வேண்டும், ஆனால், அது அங்கில்லையே என்ற காரணத்தை மட்டும் காட்டி அதைக் கைவிட்டுவிடக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தப் பகுதி ரயில் வசதி பெறாத காரணத்தினால் தொழில் வளம் பெருகவில்லை என்று சொல்லி விட்டுவிடக்கூடாது. குறிப்பாக நாங்கள் வசிக்கும் வந்தவாசி, செய்யாறு, ஆற்காடு போன்ற பகுதிகளுக்கு ரயில்வே வசதி செய்யப் படுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ராணிப்பேட்டையையும், திண்டிவனத்தையும் இணைக்கும் வகையில் ரயில் பாதை போட்டால் இத்தகைய குறை நீங்கும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதையும் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற என் கருத்தைக் கூறி, என்னுடைய வெட்டுப்பிரேரணையை முன்மொழிந்து, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் தொழில் மந்திரி அவர்கள் கோரியிருக்கும் இந்த மானியத்தை ஆதரித்து எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தென்னாட்டிலே தொழில் வளம் எவ்வளவு பெருகியிருக்கிறது என்பதை நமக்கு முன்பு பேசிய நமது அமைச்சர் அவர்கள் புள்ளி விவரங்களுடன் எடுத்து நமக்குக் காண்பித்திருக்கிறார்கள். இரண்டு மடங்குக்கு மேல் கடந்த ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் அதிகத் தொழிற்சாலைகளைத் திறந்திருக்கிறோம் என்பதைக் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். அவர் கொடுத்திருக்கக்கூடிய அறிக்கையைப் பார்த்தால் எவ்வளவு தொழிற்சாலைகள் தமிழ்நாட்டில் புதிதாக ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பது தெரியும். இருந்தாலும் தமிழ்நாடு வளம் பெறவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைத்தான் எதிர்த்தரப்பில் உள்ளவர்கள் சொல்வார்கள். அதைத்தான் அவர்களால் சொல்லமுடியும். அப்படிச் சொல்லாமல் தமிழ்நாட்டில் தொழில் வளர்ந்துவருவது என்று அவர்கள் சொல்வார்களானால் அவர்களது கட்சி இருக்காது. ஆனால், அவர்கள் பேசும்போது, “தமிழ்நாட்டிலே இன்னின்ன தொழில்களை ஆரம்பிக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது” என்ற விவரங்களைக் கொடுத்து, “அந்த வாய்ப்பினை இந்த சர்க்கார் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை” என்ற குற்றச்சாட்டினைக்

14th July 1962] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

சூறுவார்களேயானால் ஓரளவு ஒப்புக் கொள்ளமுடியும். எனக்கு முன்பு பேசிய புலவர் திரு. கோவிந்தன் அவர்கள் “தமிழ் நாட்டில் தொழில் வளம் முன்னேறவில்லை, வாய்ப்புகள் இருந்தும் அமைச்சர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை” என்று சொல்லி என்ன யோசனை சொன்னார்கள் என்றால், அதிகமாகத் தோல் வியாபாரம் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர்களுடைய தொகுதியிலே அதை அதிகமாக உற்பத்தி செய்து வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பலாம் என்ற யோசனையைத் தவிர உருப்படியாக, வருவாயைப் பெருக்க என்னென்ன தொழிற்சாலைகளை அமைக்கலாம், என்னென்ன மூலப் பொருள்கள் இந்த நாட்டிலே கிடைக்கின்றன என்பன பற்றியெல்லாம் ஒன்றும் சொல்லவேண்டாம். “ஆட்சியாளர்கள்தான் இதையெல்லாம் சொல்லவேண்டும், நாங்கள் எப்படி சொல்லமுடியும்? என்று கேட்பார்கள். ஆட்சியாளர்கள் தமிழ்நாட்டில் என்னென்ன செய்ய வேண்டுமென்பதைப் பற்றி இன்றைக்குச் சொல்லவில்லை; தேர்தலுக்கு முன்பே “எங்களை நீங்கள் தேர்ந்தெடுத்தால், நாங்கள் இந்த ஆட்சிப் பீடத்திற்கு வந்தால், தமிழ் நாட்டிலே என்னென்ன தொழில்களை அமைப்போம்” என்பதை மக்கள் முன்பாக எடுத்துச் சொன்னோம். மக்களும் எங்களுடைய கொள்கைகள் சரி என்று வோட்டளித்து எங்களை ஆட்சிப் பொறுப்பிலே அமர்த்தியிருக்கிறார்கள். என்னென்ன தொழிற்சாலைகள் இந்த நாட்டுக்கு வேண்டுமென்பதைப் பற்றி மக்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

பல பெரிய தொழிற்சாலைகளை அமைப்பதுபற்றி யெல்லாம் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தனிப்பட்டவர்களிடம் தொழில்கள் இருக்கக் கூடாது என்று சிலர் சொன்னார்கள். இது அரசியல் நோக்கத்தோடு சொல்லக்கூடிய பிரச்சினை. சுதந்திரக் கட்சிக்காரர்கள், “லேசென்ஸ் முறையை ஒழிக்கவேண்டும், சர்க்கார் எல்லாவற்றிலும் தலையிடக் கூடாது” என்று சொல்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள், எல்லவற்றையும் சர்க்காரே செய்யவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். தி. மு. க. காரர்களுக்கு எப்போதும் வடக்கையே காண்பித்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும். வடக்கையே பார்த்துக்கொண்டிருப்பார்களே தவிர, தெற்கே என்ன நடக்கிறது என்று பார்க்கமாட்டார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, எவ்வளவு கோடி ரூபாய் அதிகமான மூலதனத்தை, வட நாட்டில் இருக்கக் கூடியதைவிட அதிகமாகத் தொழிலிலே போடப்படுகிறோம் என்று சுட்டிக் காட்டினார்கள். அல்லாமல் 21 கோடி ரூபாய் மூலதனம் போடப்பட்டிருக்கும்போது, தமிழ் நாட்டிலே 48 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு மூலதனம் போடப்பட்டிருக்கிறது. அல்லாமல் தெற்கேயோ இருக்கிறது? வடநாட்டிலே தானே இருக்கிறது? மத்திய பிரதேசத்தில் 16 கோடி ரூபாய்தான் மூலதனம் போடப்பட்டிருக்கிறது; மகாராஷ்டிரத்தில் 35 கோடி ரூபாய்தான் மூலதனம் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் தமிழ்நாட்டில் 48 கோடி ரூபாய்க்கு மூலதனம் போட்டிருக்கிறோம். இப்படி ஒவ்வொரு துறையிலும் வடக்கை விட தெற்கு வளர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது, அதிலும் தமிழ்நாடு முன்னணியில் நிற்கிறது என்பதைப் புள்ளிவிவரங்கள் காட்டுகின்றன. இந்த நிலையில், நாங்கள் ஏதோ வடநாட்டாருக்குப் பயந்துகொண்டு தொழில்களை அமைக்க முடியாமல் இருப்பதாகவும், இவர்கள் ஏதோ பயம் இல்லாதவர்கள் போலவும் பேசுகிறார்கள். இந்தத் தமிழ்நாட்டிலே என்னென்ன தொழில்களை ஏற்படுத்தவேண்டுமோ அவற்றை ஏற்படுத்தி, மக்களுடைய செல்வாக்கினைப் பெறவேண்டுமென்பதில் எங்களுக்கும் அக்கறை உண்டு. புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் “பத்தமடைப் பாய்தான் தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் தொழில்” என்று சொன்னார்கள். பத்தமடைப் பாயிலிருந்து பாய்லர் தொழிற்சாலை வரையில் தமிழ்நாட்டில் தொழில்கள் முன்னேறி வருகின்றன. பத்தமடைப் பாயைக் கூட நாங்கள் விடுவதில்லை. பத்தமடைப் பாயினால் கிராம மக்களுக்கு வசதி இருக்கிற காரணத்தால்தான் அந்தத் தொழிலை வளர்க்கவும் நாங்கள் வசதி செய்து தருகிறோம். நகரப்புற மக்கள்தான் வாழ வேண்டுமென்ற கொள்கை காங்கிரஸ் கட்சிக்கு இல்லையென்பது இதுவிரிந்து புலனாகிறது என்று எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஜே. மாதா, கவுடர்] [14th July 1962]

தற்போது கச்சா பிலிம் வெளிநாட்டிலிருந்து வரவேண்டும். இப்போது அதற்கு இறக்குமதியைக் குறைத்து விட்டார்கள். அதற்காகக் கோட்பாக்கத்தில் ஸ்ட்ரைக் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. உதகையில் ஒரு கச்சா பிலிம் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதற்காகப் பல கோடி ரூபாயை மூலதனமாக மத்திய அரசாங்கம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. கட்டிடங்கள் கட்டப் பட்டு வருகின்றன. “நெய்வேலியிலே இன்னும் தண்ணீர் அழுத்தத்தைத் தான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மண்ணைப் பரிசீலனைக்கு ஜெர்மனிக்கு அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்” என்று பேசினார்கள். கச்சா பிலிம் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்ற சொன்னால், வெறுமனே தகர ஷெட்டைக்கட்டிவிட்டு தொழிலை ஆரம்பித்து பிலிமை உற்பத்தி செய்துவிட முடியாது. உற்பத்தி செய்யவேண்டிய பிலிம் நல்ல முறையில் இருக்கவேண்டுமென்ற முறையில்தான் தயார் செய்யப்படவேண்டும். நல்ல ரக பிலிமை உற்பத்திச் செய்ய பரிசீலனை செய்துதான் முடிவு எடுக்க முடியும். அதே போன்றுதான் நெய்வேலியிலிருந்து எடுக்கப் படும் பொருள்களையும் அயல்நாடுகளுக்கு அனுப்பி நமக்குப் பயன்படக் கூடிய முறையில் இருக்கிறதா என்பதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, கச்சா பிலிம் பாக்கி எப்படி அமைக்கப்படுகிறது என்பதைப்பார்க்க உதகைக்கு வாருங்கள்; நண்பர் திரு. கர்ச்சா கவுடர் அவர்கள்கூட உங்களை அழைத்தார். அங்கு வந்து கச்சா பிலிம் பாக்கியைப் பாருங்கள். அதைப் பார்த்தால் உங்களுக்கு சர்க்கார் மீது குறை கூறக்கூடிய மனப்பான்மை போகும் என்று நினைக்கிறேன்.

தனிப்பட்டவர்கள் செய்யும் தொழில்களுக்குக் கூட சர்க்கார் பல உதவிகளைச் செய்து வருகிறது. நீலகிரி மாவட்டத்தில் கூட்டுறவு முறையில் ஒரு தேயிலைத் தொழிற்சாலையை அமைக்க ஸ்டேட் இன்வெஸ்ட்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன் மூலமாகவும், சர்க்காரிலிருந்தும் ஏழு லட்சம் ரூபாயைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நீலகிரி மாவட்ட மக்களின் சார்பாக கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சிறிய தொழில்களுக்கூட நாம் வளர்க்கவேண்டும். புதிய தொழில்களை நாம் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று நாம் நினைத்தாலும் பழைய தொழில்களை, ஏற்கெனவே மக்களால் நடத்தப்பட்டகூடிய தொழில்களைப் பாதிக்கக்கூடிய அளவில் அவை இருக்கக்கூடாது. சிறிய தொழில்களையும் முன்னுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்ற நோக்கம் இருக்கவேண்டுமென்பதை நான்கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, தேயிலைத் தொழிலிலிருந்து அந்நிய நாட்டுச் செலாவணி கிடைக்கிறது. நல்ல க்வாலிடி டீயை உற்பத்தி செய்யவேண்டும். கனம் திரு. மொரார்ஜி தேசாயிடத்திலும் நான் இந்தத் தேயிலைத் தொழிலைப் பற்றிச் சொன்னேன். இப்போது தேயிலையின் விலை குறைந்து கொண்டே போகிறது. தரக் குறைவு ஏற்பட்டு விட்டது. இந்தத் தொழிலை விரைந்தி செய்ய மத்திய சர்க்காரிலிருந்து உதவி செய்வதாகவும், இதைப் பற்றி ஆராய ஒரு கமிஷனை வேண்டுமானாலும் ஏற்படுத்துவதற்காகவும் மத்திய நிதியமைச்சர் அவர்கள் என்னிடம் சொன்னார்கள். மெஷினிக்கு நிச்சயமாக உதவி செய்யவேண்டும். ஸ்டேட் இன்வெஸ்ட்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன் மூலமாகவோ அல்லது ஸ்டேட் எய்டு மூலமாகவோ உதவி செய்து அந்தத் தொழிலை நன்றாகப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற யோசனையைச் சொல்ல நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

சென்ற ஐந்தாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தேயிலையின் விலை ஒரு கிலோ கிராமுக்குப் 10 ரூபாயாக இருந்தது, இன்றைக்கு இரண்டு ரூபாய், மூன்று ரூபாய் அளவுக்கு விறக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்நிய நாட்டுக்காரர்கள் வேறு காமன் மார்க்கட்டில் சேர்ந்து விட்ட காரணத்தால் சிக்கல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இருந்தாலும் கூட நம் நாட்டிலும் தரமான் பொருளாக உற்பத்தி செய்வதைக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை மிகவும் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

14th July 1962] [திரு. ஜே. மாதாகவுடர்]

தேயிலையை பம்பாய் போன்ற வேறு மாநிலங்களில்தான் அதிகப்படியாக வாங்குகிறார்கள். அதனால் நமக்கு அதிக உதவி கிடைத்திருக்கிறது. அதனால் சேல்ஸ் பாக்ஸ் நமது மாநிலத்திற்கு அதிகமாக வந்திருக்கிறது என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஆகவே, அந்த தொழில் எந்த வகையிலும் பாதிக்கப்படாத வகையில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். “மைன்ஸ் அண்டு மினரல்ஸ்” என்ற தலைப்பில் கோத்தகிரியில் பாக்கஸ்ட் அதிகமாகக் காணப்படுவதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு, எங்கள் நீலகிரி வட்டாரத்தில்—சைனக் கிளேயும் இருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கடலூர் பகுதியில் கிடைக்கும் சைனக் கிளேயைக் கொண்டு எப்படியாவது ஒரு தொழிற்சாலை அமைக்க வேண்டுமென்ற ஆவலுடன் கனம் அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒரு கேள்வி கேட்டிருந்தேன். அதற்கு, அங்கு அதிகமாக இல்லையென்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறியிருக்கிறார்கள். அங்கு கிடைக்கிற சைனக் கிளேயைக் கொண்டு எப்படியாவது ஒரு தொழிற்சாலை அமைக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆராய்ச்சி நடத்துவது பற்றி மகிழ்ச்சி. பாக்கஸ்ட் கோத்தகிரியில் கிடைக்கிறது; வேறு இடங்களில் இல்லை. கொடைக்கானலில் இருக்கலாம், ஆனால் குறைவாக இருக்கலாம். நீலகிரியில் உள்ள பாக்கஸ்டை வைத்து என்ன தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க முடியும் என்று பார்க்க வேண்டும். எங்கள் ஜில்லாவில் ஆரம்பிக்க முடியவில்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டாலும் அண்டை ஜில்லாவாகிய கோவையில் ஏற்படுத்தினாலும் பரவாயில்லை என்று கூறிக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. பி. பழனி பிள்ளை : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற நான் விரும்புகிறேன். தென்னகத்தில் தொழில் எவ்வளவு தூரம் பெருகியிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்களும், எனக்கு முன்னால் பேசிய என் கட்சி நண்பர் திரு. மாதா கவுடர் அவர்களும் தெளிந்த முறையில் எடுத்து விளக்கியிருக்கிறார்கள். அந்த நிலையில், நமது தொழில்களைப் பற்றிய விவரங்கள் எடுத்துக் கூறிக் கொண்டு போனால் காலதாமதம் ஆகுமென்று கருதி மாற்றுக் கட்சியினரிடம் ஒன்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காமாலைக் கண்ணனுக்கு கண்டதெல்லாம் மஞ்சள் என்பது போல் இன்று தொழில்துறை எவ்வளவு தூரம் விருத்தியடைந்திருந்தாலும் சரி, தென்னகம் தாழ்ந்து விட்டது, தாழ்ந்துவிட்டது, என்று சிலர் எடுத்துக் கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பல ஆண்டுகளாக எவ்வளவோ தொகைகளை ஒதுக்கி எவ்வளவு தூரம் தொழில் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவில் பல திட்டங்களை வகுத்து, நாட்டு மக்களுக்கு கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். நமக்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்கள் இல்லாத நேரத்திலும் கூட, இவ்வளவு தூரம் தொழில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிற தென்றால், அதற்கு யாருடைய முயற்சி காரணம் என்பதை அவர்கள் எல்லோரும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எனது மாவட்டத்தைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூறி எனது உரையை முடிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். வட ஆற்காடு மாவட்டம், மற்ற மாவட்டங்களைவிட தொழில் துறையில் மிக மிகப் பின்தங்கிக் கிடக்கிறது. எனது தொகுதியாகிய திருவண்ணாமலையும், நண்பர் திரு. ஆறுமுகம் அவர்களது தானிப்பாடி தொகுதியும், பக்கத்திலுள்ள வேறு தொகுதிகளும் தொழில் துறையில் மிகவும் பின்தங்கிக் கிடந்தும்கூட, ஏனோ சர்க்கார் தங்கள் பார்வையை அந்தப் பக்கம் திருப்பாமல் இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்க நான் மிக மிக வருத்தப்படுகிறேன். ஏனென்று கேட்பீர்களேயானால், அதற்கு கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு பதில் அளிக்க முடியும். அங்கு மூலப்பொருள்கள் கிடையாது, ஆகவே மூலப்பொருள்கள் கிடைத்தால்தானே தொழில் அமைக்கமுடியும் என்று கூறுவார்கள். அது ஒருபுறமிருக்க,

[திரு. பி. பழனி பிள்ளை]

[14th July 1962]

போதுமான நிதி வசதி இல்லை. அதையும் உத்தேசித்து செய்ய வேண்டும் என்றும் சொல்வார்கள். எது எப்படியிருப்பினும், எங்கள் தொகுதியை ஒரு தொழில் பிராந்தியமாக ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு இந்த சர்க்காருக்கு இருக்கிறது என்று எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தையும் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். தொழில் என்று கூறும்போது, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள், குறைந்தது 5 லட்சம் ரூபாய் முதல் வைத்தால் தான் சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிக்கலாம் என்று. அலுமினியப் பாத்திரம், பித்தளைப் பாத்திரம், எவர்லிவ் பாத்திரம் போன்ற தொழில்களுக்கு சர்க்கார் நல்ல முறையில் உதவ வேண்டும். அவர்களுக்கு வேண்டிய மூலப்பொருள்களை சர்க்கார் கடனாகக் கொடுப்பதுடன், நீண்ட நாள் தவணைக் கடனாகக் கொடுத்து வருவதற்கும் ஒரு திட்டத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். பாக்கரி ஆக்ஸைட் தளர்த்தி அதை குடிசைத் தொழிலாக மாற்றிக் கொடுத்தால் அவர்கள் முன்னேற ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும்.

சாத்தனூர் பகுதியில் சுமார் 300, 400 ஏக்கர் நிலப் பரப்பில் வெள்ளைக் களிமண் இருப்பதாகத் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. அதைக் கொண்டு அங்கு ஒரு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தென்முடியிலூரில் வெள்ளைக் கல் இருக்கிறது. அதைக் கொண்டும் ஒரு தொழிற்சாலை அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சந்தப்புதுப்பாளையத்தில் “லேம் ஸ்டேன்” ஏறக்குறைய 150 ஏக்கருக்கு அதிகமான பரப்பில் இருப்பதாகத் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. அங்கு ஆராய்ச்சியாளர்களை அனுப்பிப் பரிசோதனை செய்து, அங்கு கிடைக்கக்கூடிய பொருள்களை வைத்துக்கொண்டு ஒரு தொழிற்சாலை அமைக்கவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மாநிலத்தில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட நிறைய வாய்ப்புகள் இருந்தும், இந்த சர்க்கார் சரியாக முன்வராத காரணத்தினால்தான் கிராமங்களில் வறுமையும் மற்ற பகுதிகளில் பிற்போக்கான நிலைமையும் இருக்கிறது என்று சொல்லி எங்கள் கட்சியினர் கொண்டு வந்துள்ள வெட்டு தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்னால் இரண்டு கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். அதில் இரண்டாவதாகப் பேசிய கனம் திரு. பழனி அவர்கள் சொன்னார்கள், “காமாலைக் கண்ணனுக்கு கண்டதெல்லாம் மஞ்சள்” என்று. இதில் யாருக்கு காமாலைக் கண் என்பது அவரது பேச்சின் பிற்பகுதியிலிருந்து விளங்குகிறது. “வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் எந்த விதமான தொழிலும் ஏற்படவில்லை, அங்கு நல்ல களிமண் கிடைக்கிறது, நல்ல சுண்ணாம்பு கிடைக்கிறது, இவைகளையெல்லாம் இந்த சர்க்கார் பயன்படுத்தவில்லையே, எனது அருமை நண்பர் ஆறுமுகம் அவர்களின் தானியப்பாடி தொகுதியில் ஒரு தொழிற்சாலையும் இல்லையே” என்றெல்லாம் சொன்னார்கள்.

திரு. பி. பழனிபிள்ளை : காமாலைக் கண் யாருக்கு என்று நண்பர் கூறினர். போதுமான நிதி வசதி ஏற்பட்டால் நிச்சயமாக எல்லாத் தொழில்களையும் நிறைவேற்றக் கூடிய பொறுப்பு காங்கிரஸ் சர்க்காருக்கு இருக்கிறது என்பதை நான் வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : குற்றம் கூறுவதால் காமாலைக் கண் இல்லை என்பதை அவர்களே ஒத்துக் கொள்கிறார்கள். “வட ஆற்காடு மாவட்டம் தொழில் துறையில் பின்தங்கி இருக்கிறது, தானியப்பாடியில் தொழில் ஒன்றும் இல்லை” என்றெல்லாம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். பட்னேட் நிவாத்ததின்போது திரு. கோதண்டராம பாகவதர் அவர்களும் சொன்னார்கள், “வட ஆற்காடு மாவட்டம் தொழில் துறையில் மிகவும்

14th July 1962] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

பின்தங்கிக் கிடக்கிறது” என்று. சதந்திரத்தின் பலனை வட ஆற்காடு மாவட்டம் அடையவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். ஆகவே கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, யாருக்குக் காமாலைக் கண் என்பதை அவர்கள் தயவு செய்து உணர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. பழனிபிள்ளை : எங்களுக்குக் காமாலை கண் இல்லை.

10-30
a.m.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இருவருக்கும் காமாலைக் கண் இல்லை. எனக்குத் தான் கண் வலிக்கிறது. (சிரிப்பு).

கனம் சபாநாயகர் : இரண்டு பேரும் காமாலைக் கண்ணைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தால், தொழிலைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு நேரம் கிடைக்காது.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : “ திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார்கள் எப்போதும் வடக்கேயிருப்பதை மட்டும் சுட்டிக்காட்டுகின்றார்கள் ” என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் வடக்கே யிருப்பதை மட்டும் சுட்டிக்காட்ட வில்லை. வடக்கே பெரிய தொழில்கள் இருக்கின்றன. அது போல நம் நாட்டிலும் வர வேண்டாமா என்பதற்குத்தான் நாங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றோம். இந்த நாட்டில் தொழில் வரவேண்டாம் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. ஆகவே எங்களுடைய பெருந்தன்மையை இவர்கள் பாராட்டி யிருக்க வேண்டும். இந்த மாநிலத்திலும் தொழில் வளம் சிறிதளவு பெருகி வருகின்றது என்றாலும், வடக்கேயிருக்கின்ற மாவட்டங்களில் தான் தொழிற்சாலைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. தெற்கே இருக்கின்ற மாவட்டங் களாகிய திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி போன்ற மாவட்டங்களில் எல்லாம் ஒரு தொழிற்சாலையைக் கூட ஏற்படுத்தவில்லை. வட பகுதியில் தான் தொழிற் சாலைகளை ஏற்படுத்துகின்றார்கள். தொழில்கள் எல்லா இடங்களிலும் பரவலாகப் பெருகவேண்டும். அதன் மூலமாக எல்லா மக்களுக்கும் பொருளாதார ஏற்றம் ஏற்பட வேண்டும். அதன் மூலமாக, வேலை யில்லாதத் திண்டாட்டம் ஒழிய வேண்டும். ஆகவேதான் தொழில் வளம் இன்னும் அதிக அளவில் பெருக வேண்டும் என்று நாங்கள் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம்.

இரண்டாவதாக, நமது மாநிலத்தில் அதிகமான அளவில் தொழில் வளம் பெருகி வந்திருக்கின்றது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒரு வீட்டுக் காரர், தன் வீட்டு அரிசியைப் பக்கத்து வீட்டுக்குக் கொண்டுபோய்ப் பொங்கி விட்டு, அதைத் தன் வீட்டுக்கே எடுத்துக்கொண்டுவந்து விட்டால் பொங்கிய வீட்டுக்கு என்ன லாபம் கிடைக்கும்? அதே போல் தான், வட நாட்டிலிருந்து பொருட்களை இங்கு கொண்டு வந்து உற்பத்தி செய்து, திருப்பி பொருட்களை எல்லாம் கொண்டு போய்விடுகின்றார்கள் என்றால், எப்படி இந்த நாட்டில் தொழில் வளம் பெருக முடியும்? எப்படி இந்த நாட்டில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் குறைய முடியும்? உற்பத்தி செய்கின்ற பொருட்களை எல்லாம் கொண்டு போகின்றார்கள் என்றால் எப்படி இங்கு வருமானம் உயர முடியும்? தொழில் அபிவிருத்தி எப்படி வர முடியும்? ஆகவே தொழில் வளத்தை நம் நாட்டிலேயே பெருக்குவதற்கு வழி செய்ய வேண்டும், அப்போது தான் முற்போக்கு ஏற்பட முடியும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த மாநிலத்தில் நல்ல தொழிற்சாலைகளை அமைக்கின்ற வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்களே இந்த மாநிலத்தில் “ ஸ்டீல் ரோலிங் மில் ” ஒன்று அமைக்கப் போவதாகச் சொன்னார்கள். சர்க்கார் போட்டிருக்கின்ற திட்டங்களுக்கு கம்பி, எஃகு போன்றவை எல்லாம் அதிகமாக தேவையிருக்கிறது. நாம் எடுத்த டிராம் லைன்களைக் கூட உருக்கி இதை ஏற்படுத்தலாம், ஆனால், இதைச் சீக்கிரமாக ஏற்படுத்த முடியவில்லை, என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களே மனம் நொந்து கூறியிருக்கிறார்கள். மூன்று வருடங்களுக்கு முன்னால் லைசென்சுக்காக மனுச் செய்தும் இன்னும் லைசென்சு கிடைக்கவில்லையா? சர்க்கார்த் துறையிலே ஒரு மில் ஆரம்பிப்பதற்கு

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [14th July 1962]

ஏன் இந்த காலதாமதம் ஆகிறது? இதுதான் இந்த நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி பெருவதற்குள்ள வாய்ப்பின் அறிகுறியா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவது திட்டத்தில் சர்க்கார்த் துறையில் பெரிய தொழில்களை ஆரம்பிக்க முடியவில்லை என்பதை அரசாங்கத்தாரே மனமார ஒப்புவிக்கிறார்கள். இதுதான் நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சி வாய்ப்புக்கு அடிப்படையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். தொழிற்சாலைகள் அதிகமாக வளர வேண்டும். அவ்விதம் வளருகின்ற தொழிற்சாலைகள் தனியார் துறையில் மட்டும் இருந்தால் போதாது, சர்க்கார் துறையில் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். இப்போதுள்ள சர்க்கார் வெறும் முனிசிபல் சர்க்காராகத்தான் இயங்கி வருகிறது. மக்களிடமிருந்து வரியை மட்டும் வசூல் செய்து அரசாங்கத்தை நடத்தலாம் என்றுதான் இந்த அரசாங்கம் எண்ணியிருக்கிறது. இந்த எண்ணம் சரியானதல்ல, நான்-டாக்ஸ் ரெவன்யூவாக நடத்தக் கூடிய வகையில் கம்பனிகள், தொழிற்சாலைகள் இவைகளிலிருந்து வரக்கூடிய வருமானத்தைக் கொண்டு அரசாங்கத்தை நடத்தி, மக்களும் அதன் மூலம் எந்தவிதமான கஷ்டமும் இல்லாமல் வாழக்கூடிய நிலைமையை உண்டுபண்ண சர்க்கார் முயற்சி எடுக்க வேண்டும். இந்த விதத்தில் சர்க்கார் முயற்சி செய்யவில்லை. தனியார்த் துறையில் அதிகமான தொழில்களைப் பெருக்குவதன் மூலமாக, சர்க்கார் தொழிலில் முன்னேற்றம் காண முடியாது. சர்க்கார் துறையில் தொழில்கள் பெருகினால் வரி போட வேண்டிய அவசியம் வராது. நமக்கு சிமின்ட் எவ்வளவோ தேவையிருக்கிறது. ஏன் சர்க்கார் துறையில் சிமின்ட் தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கக்கூடாது? மூட்டை 12 ரூபாய்க்கு பிளாக் மார்க்கட்டில் விற்கக் கூடிய நிலைமை தான் இப்போதும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதை நம்மால் தடுக்க முடியவில்லையே. இம்மாதிரிப்பட்ட பல தொழில்களை சர்க்காரே அமைக்க வேண்டும். இவ்விதம் சர்க்கார் துறையில் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்து, அவற்றின் மூலம் கிடைக்கின்ற வருமானத்தை எடுத்துக்கொண்டால், வரி போட வேண்டிய அவசியம் ஏற்படாது. அதோடு பிற்பட்ட பகுதிகளுக்கு, முக்கியமாக தெற்குப் பகுதிகளுக்கு தொழில்களை எல்லாம் விஸ்தரிக்கவேண்டும். பல மூலப்பொருட்கள் கிடைக்கவில்லை என்று மட்டும் சொல்லிவிடுவதில் பிரயோசனமில்லை, தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு மூலதனமும், புத்தியும் இருந்தவிட்டால் போதும். மூலப் பொருள்தான் முக்கியமென்பதில்லை. எல்லாவற்றிற்கும் அவை தேவைப்படுவதில்லை. “பிளேட்” செய்வதற்கு எவ்வளவு மூலப்பொருள் தேவை? கடிகாரம் செய்வதற்கு எவ்வளவு ஸ்டீல் தேவை, இதற்கு என்ன மூலப் பொருள் வேண்டியிருக்கிறது ஒரு லாரி இரும்பு இருந்தால் போதுமானது என்று நினைக்கின்றேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் அங்கத்தினர் கூறிய இரண்டு தொழில்களுக்கும் “ஹை கிரேட் ஸ்டீல்” தேவை. அது இந்தியாவில் கிடைக்காது.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : இறக்குமதி செய்யலாம், எவ்வித மிருத்தாலும், கிடைக்கின்ற மூலப் பொருட்களைக் கொண்டாவது அதிகமான தொழில்களைப் பெருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, நாங்களும் தொழில் வளம் பெருகவேண்டும் என்ற கருத்துடன்தான் இவைகளை எல்லாம் எடுத்துக் காட்டுகிறோம் என்று கூறி, எப்போதும் இதற்காக எதிர்ப் கட்சிக்காரர்களை ஆளும் கட்சியிலிருக்கின்ற நமது அருமை நண்பர்கள் தாக்குவதைக் கைவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டை, ஒரு குண்டுகூட தயாரிக்க முடியாத நிலையில் விட்டுவிட்டு அன்னியர்கள் போன பின்னால் நாம் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து பல திட்டங்களைப் போட்டு, இன்றைக்கு நெய்வேலித் திட்டத்தையும், சேலம்

14th July 1962] [திருமதி. ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்]

இரும்புத் தொழிற்சாலைவையும் கொண்டு வந்திருக்கின்ற பெருமை இதை அமைச்சரவையையே தான் சேரும். அதிலும் முக்கியமாக, கனம் அமைச்சர் திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்கள் பல நாடுகளுக்கும் போய் சர்க்கார் துறையில் எந்தெந்த தொழில்களை எல்லாம் ஆரம்பிக்கலாம், தனியார் துறையில் எந்தெந்த தொழில்களை எல்லாம் ஆரம்பிக்கலாம் என்று ஆராய்ந்து பார்த்து, மக்களிடம் இருக்கின்ற முதலீடுகளை எல்லாம் வெளியே கொண்டுவந்து, அவர்களிடம் எல்லாம் சாதாரியமாக நடந்து ஆங்காங்கு தனியார் துறையில் பல தொழில்களை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக வேலையில்லாத திண்டாட்டங்கள் நீக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் மறைத்துவிட முடியாது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. எந்த ஒரு மாவட்டத்திலும் தொழிற்சாலையே இல்லை என்று சொல்லிவிட முடியாது. தொழில் வளர்ச்சி பெருக வேண்டும், எல்லா இடத்திலும் தொழில் மணம் கமழ வேண்டும் என்று ஒரே நோக்கத்தோடு பாடுபடுவருகின்ற நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்களையும், அவர் கீழ் வேலை செய்கின்ற அதிகாரிகளையும் நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். “மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ஏழு அமைச்சர்கள் போய்விட்டால் தொழில் வளம் பெருகிறதா?” என்று கேட்கப்பட்டது. அதேபோல், “இங்கே 70, 80 பேர்கள் எதிர்க்கட்சியில் இருந்து கொண்டு, தொழில் வளம் பெருக வேண்டும், தொழில் வளம் பெருக வேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டால் மட்டும் தொழில் வளம் பெருகிவிட முடியுமா?” என்று எங்களாலும் கேட்க முடியும். அது சரியல்ல. நம் நாட்டிலிருக்கின்ற வசதிகளைப், நம் நாட்டில் இருக்கின்ற தொழில்களை எப்படிப் பெருக்க முடியும் என்பதைப் பரிசீலனை செய்து அதற்கு ஏற்றவாறு தொழில்களைப் பெருக்குவதற்கு நம் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது; அதற்காக நாம் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நெய்வேலியில் 86 கோடி ரூபாய் செலவில் பெரியதொரு திட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. சென்னையின் பக்கத்தில் கிண்டியில் அறுவை சிகிச்சைக் கருவிகள் தயார் செய்யும் தொழிற்சாலை, ஆவடியில் டி.பி.எஸ். சர்வீசுக்குத் தேவைப்படுகிற “ஹெலி வெலிக்ஸஸ்” தயாரிக்கிற தொழிற்சாலை, இவைகள் எல்லாம் வரப் போகின்றன என்றால், உண்மையிலேயே நம் நாடு முன்னேறி வருகின்றது என்று தான் நாம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதல்லாமல், “பண்டைக் காலத்திலுள்ள மின்கையும் உப்பையும் அதிகமாக ஏற்றுமதி செய்து கொண்டிருந்தோம்,” என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பதில் மட்டும் பிரயோசனமில்லை. இப்போதும் கூட நாம் சர்க்கரை ஏற்றுமதி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அந்த அளவில் இன்றைக்கு நாம் முன்னோடியாக இருக்கிறோம் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது, மறைத்துப் பேசவும் முடியாது.

அதோடு, சர்க்கரை ஆலைகளை எடுத்துக் கொண்டால், இன்றைக்கு எட்டு ஆலைகள் இருக்கின்றன. இன்னும் எட்டு ஆலைகளுக்கு சர்க்கார் லைசன்ஸ் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். சிமின்ட் தொழிற்சாலைவையப் பொறுத்தவரை நாம் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளக்கூடிய வகையில் இன்னும் பல சிமின்ட் தொழிற்சாலைகள் வரப் போகின்றன. எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் தாழைப்பூட்டில் இன்னும் ஒரு சிமின்ட் தொழிற்சாலை எற்படுத்தப் படும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அதேபோன்று, கூட்டுறவு நூற்பு ஆலை ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஆரம்பிக்கப் பட வேண்டும் என்று பல முயற்சிகள் நடந்து வருகின்றன. இதை யாரும் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. தொழில் வளத்தைப் பெருக்க வேண்டும் என்பதில் காங்கிரஸ் கட்சிக்கும் இந்த அமைச்சரவைக்கும் ஆர்வம் இருக்கிறது, ஆசை இருக்கிறது, அக்கறை இருக்கிறது என்பதை எதிர்க்கட்சியினர் நிச்சயமாக உணர வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. இன்று தனியார்த் துறையில் பல தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருப்பதின் காரணமாக தனியார்களின் கையில் இருக்கின்ற, இரும்புப் பெட்டிகளில் இறுக்கமாக இருக்கின்ற, பணத்தை எல்லாம் வெளியில் கொண்டு வந்து அதன் மூலமாக தொழில்களை ஏற்படுத்தி, அதன் மூலம் வேலை வாய்ப்பை

[திருமதி. ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்] [14th July 1962]

ஏற்படுத்துவதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் வேலைசெய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சிறு தொழில்களைப் பொறுத்த வரையில், சுமார் 15 ஆயிரம் தொழில்களுக்கு உதவி அளித்திருப்பதாக இந்தக் குறிப்பில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. 107 லட்சம் ரூபாய் அதற்கென்று செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சிறு தொழில்கள் மேலும் மேலும் விரிந்தி ஆக, 15,000 அல்ல, லட்சம் லட்சமாக சிறு தொழில்களை அமைக்க மக்கள் வாய்ப்பை நாடுவது மலிந்திருக்கும்போது, மாவட்டங்கள் தோறும் எந்தெந்த சிறு சிறு தொழில்கள் எங்கெங்கு எப்படியெப்படி வைத்து ஊக்கப்படுத்தலாம் என்று கண்டறிய “சர்வே பார்டி” ஒன்றை அமைக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லுவது என்னேப் போன்றவர்களுக்கு ஊக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும் கொடுக்கிறது.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மெண்ட் கவுன்ஸிலில் கலெக்டரைக் கேட்டோம். சம்பந்தப்பட்ட வில்லேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் ஆபீஸரைக் கேட்டோம். அப்படிக்கேட்கும்போது அவர்கள் பழைய பல்லவையையே பாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பத்த மடைப்பாய், மண்பாண்ட உற்பத்தி என்று பல்லவையே ஆரம்பித்து வருவார்கள். “இதெல்லாம் தான் 1954-55-ல் ஆரம்பித்தவைகளாயிற்றே, இப்போது என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறீர்கள், சென்ற ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள் என்ன செய்திருக்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டால், “அதற்காக வேண்டிய திட்டங்களைத் தயாரித்து வருகிறோம்,” என்று சொல்லும் நிலையில் இருக்கிறது. இப்போது சர்வே பார்டி அமைப்பதென்பது ஒவ்வொரு மாவட்டத்துக்கும் மிகவும் ஆக்கம் தரக் கூடியது என்று இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருநெல்வேலியை எடுத்துக்கொண்டால், முக்கியமாக பேட்டை, டிராங்க் பெட்டி செய்யும் தொழிலுக்குப் பேர்போனது. அங்கே செய்யப்படும் பெட்டி ஆபூர்வமான வேலைப்பாடு படைத்தது. உதாரணமாக, கும்பகோணம் குடம் என்றால் பெண்களுக்கு எவ்வளவு சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கிறதோ, அதேபோல முக்கியமாக சீதனம் கொடுப்பதில், கொடுக்கக்கூடிய சீதனம் எவ்வளவு விலை மதிப்புள்ளதாக இருந்தாலும் அதை யெல்லாம் பேட்டை டிராங்க் பெட்டியில் போட்டுக் கொடுத்தால்தான் மதிப்பு ஏற்படும். அவ்வளவு பெருமை வாய்ந்தது அது. அவர்கள் தங்களுக்கு ஒரு கூட்டுறவு சொஸைடி அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டிருந்தார்கள். அதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் “மூலப் பொருள் இல்லை” என்ற ஒரே பதிலை அளித்து வந்தார்கள். சென்ற ஆண்டு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே வந்தபோது அவர்களை இது பற்றிக் கேட்போது, “வேண்டிய ஷீட்டுகள் நம்மிடம் இல்லை”, என்று சொன்னார்கள். நான் சமீபத்தில் கேள்விப்பட்டது இன்று கூட, இந்த ஆண்டு கூட, $\frac{1}{2}$ டன், 1 டன் என்று தனியாருக்கு அந்த ஷீட்டுகள் கொடுக்கப்படுகின்றன என்பது. கனம் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே, “இம்மாதிரி கொடுக்கிறீர்களே, அதை அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாதா?” என்று கேட்டேன். “1 டன், $\frac{1}{2}$ டன் கூட்டுறவு சொஸைட்டிக்குப்போதுமா?” நிறைய பல டன்கள் வேண்டுமே, லிலாய், ரூர்கலோ ஆகியவைகளை எதிர் பார்த்திருங்கள்” என்று கூறினார்கள். இப்படி கனம் அமைச்சர் கூறினால் அது ஆறுதல் ஆகாது. $\frac{1}{2}$ டன், 1 டன் என்றாலும் தொழிலாளர்களுக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் கொடுத்து உதவவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே போலத்தான் பித்தளைப் பாத்திரத் தொழிற்சாலை. இது பற்றி இண்டஸ்ட்ரீஸ் டைரக்டரிடம் கூட நாங்களெல்லாரும் எடுத்துச் சொன்னோம். பித்தளைத் தகடு கொடுப்பதில், இந்த ராஜ்யத்தில் பர்மிட்டுகளை ஒழிக்க வேண்டும் என்று எந்த எதிர் தரப்பிலிருந்து கூச்சல் போடுகிறார்களோ, அதே எதிர்த் தரப்பில் உள்ள கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எங்கள் ஜில்லாவில் பர்மிட் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தனியாருக்கு இல்லாமல் தொழில் செய்கிறவர்களுக்குக் கிடைக்கும் முறையில் கோட்டா வரிஸ்டத்தை மாற்றி, அவர்களுக்கு 1 டன், $\frac{1}{2}$ டன் என்று மாதாமாதம் கொடுத்தால், பித்தளைப் பாத்திரம் செய்யும் தொழிலாளிகள் முதலாளிகளிடம் கையேந்தி நிற்கும் ஒரு பரிதாப நிலை நீங்க முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

OUTLAY ON INDUSTRIAL DEVELOPMENT

14th July 1962] [திருமதி. ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்]

இன்றைய தினம், கார்ப்பெண்டரி, பளாக் ஸ்மிதி போன்ற துறைகளில் பயிற்சி கொடுக்கிறோம் என்று பெருமைப்படுகிறோம். கட்ட வேலை செய்பவர்களை எங்கள் பக்கத்தில் கொத்தனார் என்று அழைப்பது வழக்கம். கட்ட வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளுக்குப் பயிற்சியளிப்பதாக இந்தப் புத்தகத்திலே எங்கும் காணப்படவில்லை. இப்போது எல்லாக் ஏழைக் குழந்தைகளுக்கும் இலவசப் படிப்பு 10-வது வரையில் கொடுக்கிறோம். அதனால் கட்ட வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுடைய குழந்தைகளும் 10-வது வரையில் படித்து கிளார்க்குகளாக வேலையில் அமர்ந்து இந்தத் தொழிலை லீடும் நிலை ஏற்படலாம். ஆகையால் கட்ட வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கும் இந்த மாதிரி பயிற்சி கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு மான்யக் கோரிக்கையை முழு மனதோடு ஆதரித்து எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. பி. பழனிசாமி : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தின்மீது எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது நாட்டுக்கு சுதந்திரம் கிடைத்து சுமார் 15 ஆண்டுகள் முடிந்து விட்டன. வசாயத்தில் மாதிரமல்லால் நாம் தொழில் துறையிலும் முன்னேறி இருக்கிறோம். 10—15 ஆண்டுகளுக்கு முன் நம் நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால், சாதாரண கருவிகளான கலப்பை முதலியவைகளைத் தான் நம்மால் செய்ய முடியும். இப்போது எடுத்துக்கொண்டால் நாம் பெரிய மெஷினரிகளை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறோம். அதற்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்களை சர்க்கார் வழங்கிவருகிறது என்பதையும் நாம் உணர்ந்திருக்கிறோம். குறிப்பாக கிணற்றிலிருந்து உண்ணீர் இறைக்க வேண்டுமானால், அதற்காக பம்ப்-செட்டுகள் வேண்டுமானால், அத்தகைய பம்ப் செட்டுகள் வேறு நாட்டு உதவியை எதிர்பார்த்துத்தான் தயார் செய்ய வேண்டும்.

(திரு. எஸ். மாதவன் தலைமை)

இப்போது சர்க்கார் உதவி கொண்டு வொர்க் ஷாப் ஏற்படுத்தி ஏராளமான பம்ப்-செட் செய்கிறார்கள். போர்வேல் மெஷின்கள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்கிறார்கள். பெரிய தொழில்களை வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் குறைந்த பணம் இருந்தால் அதை வைக்க முடியாது. இப்போது ஒரு வரிடம் தொகை ஒரளவுக்குக் கிடைத்தாலும், எல்லா விதத்திலும், கட்டடம், கரண்டி, இடம், மற்ற வசதிகள் எல்லாம் சர்க்காரே நல்ல முறையில் கொடுத்து அந்தத் தொழிலைத் தொடங்க சர்க்கார் உதவி செய்து வருகிறது. அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. உதாரணமாக இன்றைய தினம் கோவை ஒரு தொழில் பிராந்தியமாக இருக்கிறது. இன்றைய தினம் எல்லா விதத்திலும் ஒரே கண்ணோட்டத்தில் பார்க்க வேண்டும் என்று சிலர் கூறுகிறார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இப்போது ஒரு புத்தகம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் “இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்ட் இன் மட்ராஸ் ஸ்டேட்” என்று. அதிலே “கன்ஸாலிடேட்டெட் ஸ்டேட்மெண்ட் ஆஃப் டிப்பார்ட்மெண்டல் யூனிட்ஸ் இன் ஈச்டி டிஸ்ட்ரிக்ட்” என்று ஒரு ஸ்டேட்மெண்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலே கோவையை எடுத்துக்கொண்டால் 17 யூனிட்டுக்கு 83-913 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. செங்கல் பட்டை எடுத்துக்கொண்டால் 162-32 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜில்லாவுக்கு ஜில்லா ஒதுக்கப்பட்டத் தொகை அதிகமாகவும் குறைவாகவும் இருக்கிறது என்று சொன்னால் அங்கு ஏற்பட்டிருக்கிற தொழில் முதலீடு குறைவாக இருக்கலாம் அல்லது அதிகமாக இருக்கலாம். அதை வைத்துக் கொண்டு குறை சொல்லுவது முறையல்ல என்று நான் கூறிக்கொள்ளுகிறேன். இன்றையதினம் நம் சுதந்திர சர்க்கார் நல்ல முறையில் திட்டம் வகுத்து எல்லோருக்கும் சிறந்த முறையில் செய்துகொண்டிருக்கிறது. எதோ ஒருவர் ஒரு சின்ன வொர்க்ஷாப் ஆரம்பித்தால் கோக் வரவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இன்றைய தினம் கோக் ஷார்ட்டேஜ் இருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும் சர்க்கார் இவருக்கு கோக் கொடுக்கவில்லை வேறு முதலாளிகளுக்குக் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. முதலாளிக்குக் கிடைக்கிறது என்று சொன்னால்

[திரு. கே. பி. பழனிசாமி] [14th July 1962]

அவர் ஏற்கனவேயே பர்மிட் வாங்கியிருப்பார். சீரியல் நம்பர் பிரகாரம் 2,000 பேர்களுக்கு கொடுப்பது என்று வைத்திருப்பார்கள். இவர் 2,001 ஆக இருக்கும். அதைப் பற்றி சர்க்கார் பேரில் குறை சொல்லுவது நல்ல தல்ல என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். நம் சர்க்கார் மக்கள் எல்லோரும் முன்னுக்கு வர வேண்டுமென்று சொல்லி இப்போது பஞ்சாயத்துக்களை ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. பஞ்சாயத்துக்கள் மூலமாக நல்ல முறையிலே சிறு சிறு குடிசைத் தொழில்கள் ஏற்பாடு செய்து அதன் மூலமாக மக்கள் முன்னேற வேண்டும் என்று சொல்லி 1961-62-க்கு சுமார் 31 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கினார்கள். 1962-63-க்கு 30 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கிச் சிறு தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்ய உதவி செய்து வருகிறது. அந்தத் தொகையைக் கொண்டு எப்படி வேலை செய்ய வேண்டுமென்பதில் எனக்கு ஒரு யோசனை தோன்றுகிறது. யார் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ, யார் இன்று அதிகமாக கஷ்டப்படுகிறார்களோ அவர்களுக்கு குறிப்பாக இந்தத் தொகையைப் பயன் படுத்தவேண்டும். யார் யாரோ கேட்கிறார்கள் என்று சொன்னால் செல்வாக்கோ அல்லது மற்ற காரணம் கொண்டுமே ஒருவருக்குக் கொடுக்கக் கூடாது. உண்மையில் அந்தத் தொழிலை உணர்ந்து செய்வார்களா, வேலையில்லாமல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா, அதனால் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுமா என்று பார்த்து பரிசீலனை செய்து அவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும். ஒரு பெரிய தொழில் வைப்பதாக இருக்கலாம். கூட்டுறவு முறையிலே தனிப்பட்ட மக்கள் தாங்களே முன் வந்து பங்குதாரராகச் சேர்ந்து கோவாப்பேட்டில் பேலில் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், டிப்பார்ட்மென்ட்டில் அவர்களை முன் வருகிறார்கள் என்று சொல்லி அவர்களுக்கு கொடுப்பதில்லை. அப்படியில்லாமல் அவர்களே முன்னுக்கு வரும்போது கட்டாயம் அவர்களுக்கே வாய்ப்பைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம் நாட்டிலே இப்போது முக்கிய பிரச்சனையாக இருப்பது சிமென்ட் பிரச்சனை. இன்றைய தினம் போதுமான சப்ளை இல்லை—ஆதலால் தான் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. சிமென்ட் இன்றைய தினம் பாலம் கட்டுவதற்காகவும், ரோடுகள் போடுவதற்காகவும், பெரிய பெரிய கட்டடங்கள் கட்டுவதற்காகவும் பெருவாரியாக உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. வெளியிலே சிலர் 1 ரூபாய் அல்லது 2 ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டு கொடுக்கலாம். பள்ளாக்கமார்க்கெட் நடக்கிறது என்று சொன்னால் எல்லோரும் தான் செய்கிறார்கள். காங்கிரஸ்ஸ்காரர்கள் தான் பள்ளாக்கமார்க்கெட் செய்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது, எல்லோரும் தான் செய்கிறார்கள், இது மனிதனுடைய டெண்டென்ஸி என்று சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. அ. ராகவ ரெட்டி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தொழில்துறையைப் பற்றி சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன். முக்கியமாக கிராமங்களிலே தொழில்களை ஆரம்பிக்காமல், சென்னையின் சுற்றுப்புறத்திலே 10 மைலுக்குள் இருக்கும் இடங்களில் ஆரம்பிக்கிறார்கள். நமது கனம் அமைச்சர் அவர்கள், “இனி ஆரம்பிக்க இருக்கும் தொழில்களுக்கு முன்னதாகவே 500 ஏக்கர் நிலம் அம்பத்தூரிலே வாங்கியிருக்கிறோம்”, என்று சொன்னார்கள். இப்படி அம்பத்தூரிலும், எண்ணூரிலும் இந்த இரண்டு இடங்களில் மட்டும் தொழில்கள் ஏற்படச் செய்வதை விட, செங்கற்பட்டு ஜில்லாவிலே இன்னும் 10, 15 மைல் தூரம் போனால் அங்கே நிலத்திற்கு இவ்வளவு அதிக விலையும் கொடுக்க வேண்டியிருக்காது. தவிர, அங்கு நல்ல தண்ணீர் வசதியும் இருக்கிறது. அங்கே இருக்கும் ஆட்கள் ஒவ்வொருவரும் குடும்பத்துடன் சென்னைக்கு வந்து விடாமல், அங்கேயே இருந்து விவசாய வேலையைப் பார்ப்பதற்கும், இந்த தொழில் வேலைகளிலே ஈடுபடுவதற்கும் வசதியாக இருக்கும். ஆகவே, இம்மாதிரி பட்டணத்திற்கு அருகாமையிலேயே தொழில்களை ஆரம்பிக்காமல், செங்கற்பட்டு ஜில்லாவிலே தொழில்களை ஆரம்பித்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முக்கியமாக, கும்முடிப்பூண்டியில் ஒரு அம்யூனிஷன் டிப்போ இருந்தது. சுமார், 3,000 ஏக்கர் நிலத்தை அங்கு மத்திய அரசாங்கம் வாங்கி, இன்று வரையிலும் நிலச் சொந்தக் காரர்களுக்கு வருஷத்திற்கு இவ்வளவு என்று கொடுத்துக் கொண்டு,

14th July 1962] [திரு. அ. ராகவ ரெட்டி]

அந்த நிலத்தை வீணாக வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த இடத்திலே தொழிலுக்கு வேண்டிய வசதிகள் எல்லாம் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன. முழுக்க ரயில்வே லயனும் போடப்பட்டு இருக்கிறது. அங்கு தண்ணீர் வசதியும் இருக்கிறது. இந்த இடத்தைப் பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைக்கு ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு ஒரு தொழில் அதிகாரியை நியமித்திருக்கிறார்கள். இது வரையிலும் தொழில் துறையிலே சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு ஒன்றுமே செய்யப்படவில்லை என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

வ் வசாயிகளுக்கு வேண்டிய லிங்க் வீட், கம்பி போன்றவைகள் வாங்க பரிமிட் கொடுக்கும் அதிகாரம் இன்டஸ்ட்ரிஸ் இலாகாவுக்கு கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் ஒவ்வொரு வ் வசாயியும் அந்த ஆபிசைத் தெரிந்து கொண்டு, அவர்களிடத்திலே சென்று, தனக்கு வேண்டியவைகளை வாங்கிக் கொள்வது என்பது முடியவில்லை. அதனால் அவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களைக் கள்ள மார்கெட்டில் அதிக விலை கொடுத்து வாங்குகிறார்களே தவிர, இந்த இலாகாவின் மூலமாகப் பெற முடியவில்லை. ஆகையால், அவைகளைப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கே கொடுத்து வட்டால், அந்தந்த வ் வசாயி தனக்கு வேண்டியதைச் சலபமாகப் பெற முடியும் என்ற ஒரு ஆலோசனையை நான் இங்கு சொல்ல முன் வந்துள்ளேன். அப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பொன்னேரி, திருவள்ளூர், திருத்தணி ஆகிய இந்தத் தாலுகாக்களிலே புதிதாக எந்தத் தமான் தொழிலும் இது வரையிலும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. இங்கே யெல்லாம் சென்னையைக் காட்டிலும் குறைந்த விலையில் நிலங்கள் கிடைக்கும்; தண்ணீர் வசதியும் கூட அங்கு இருக்கிறது ஆகவே, அவைகளைப் பற்றியும் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது வ் வசாயம் முக்கியமாக இருக்கும் எங்கள் பகுதியில் இன்னும் ஒன்றிரண்டு வருஷங்கள் போனால், வ் வசாயம் செய்ய முடியாத நிலைதான் வரும் என்று பயமாக இருக்கிறது. அதாவது இல்லாமல் அங்கு வ் வசாயம் செய்யும் தொழிலாளர்கள் இத்தனைபேரும் இந்தச் சென்னைக்கு வந்து விடுவார்கள். எங்களுடைய நிலங்கள் எல்லாம் அப்போது வீணாக இருக்கும் நிலைமை ஏற்படும் என்பதை வற்புறுத்திச் சொல்லிக் கொண்டு, இந்தத் தொழில்களை யெல்லாம் ஒரே இடத்திலே ஆரம்பிக்கக்கூடாது என்றும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் ஒரே இடத்தில் இருந்தால் கூட, அது சர்க்காருக்கும், மற்றும் அரசியல் கட்சிகளுக்கும் கூட ஒரு கஷ்டமான நிலை ஏற்படும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகையால், தயவு செய்து இம்மாதிரி இல்லாமல் பரவலாக மாகாணம் பூராவும் தொழில்கள் இருக்கும்படி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ப. கா. முத்துவேலப்ப கவுண்டர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். அதாவது, தமிழகத்திலே பத்தமைப் பாய் என்றும், காத்தாடிக்கயிறு என்றும், அந்த வகையிலே தான் தொழில்கள் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கின்றன என்றும் எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் சொன்னார்கள். தஞ்சாவூர் தலையாட்டி பொம்மை என்று கூட அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், நமது தமிழகத்திலே இப்போது கனரகத் தொழில்கள் ஏற்பட்டிருப்பதைக் கொஞ்சம் எடுத்துக் கொண்டோமானால், நெய்வேலியிலே உரத் தொழிற்சாலையும், நிலக்கரித் தொழிற்சாலையும், சேலத்திலே இரும்புக் கனித் தொழிற்சாலையும், அதோடுகூட கோயம்புத்தூரிலே நூற்றுக்கணக்கான நூல் மில்களும், அதற்குப் பக்கத்திலே மேட்டுப்பாளையத்திலே 11 கோடி ரூபாய் மூலதனத்திலே நாளொன்றுக்கு லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய தொழிற்சாலை ஒன்றும் ஏற்படுவதை நாம் இன்றைக்குப் பார்க்கின்றோம்.

[திரு. ப. கா. முத்துவேல்பப் பவணந்தர்] [14th July 1962]

அதோடு மட்டுமல்ல. இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் நல்ல வசதிகளாலும், வாய்ப்புகளாலும் அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையிலே நல்ல வளர்ச்சி அடைந்திருப்பதை நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். ஆனாலும் அந்தந்த “எரியா” விலே இருக்கும்படியான விவசாயி நண்பர்கள் தங்கள் தங்கள் ஊர்களில் கைத் தொழில்கள் ஏற்படுவதற்கான நல்ல வசதிகள் இருக்கின்றன என்றும், கைத்தொழில்கள் அங்கே ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றெல்லாம் சொல்லிக் கேட்டுக்கொண்டு இருக்கக்கூடிய நிலைமையிலேதான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் கைத்தொழில்களிலே இன்று நாம் நல்ல வளர்ச்சி அடைந்திருப்பதைப் பாராட்டாமல் வடநாடு வளர்கின்றது, தென்னாடு தேய்கின்றது” என்று சொல்வதானது, “நோகாமல் அடிக்கிறேன், நீங்கள் ஓயாது அழுதுகொண்டு இருங்கள்” என்று சொல்லக்கூடிய முறையில்தான் இருக்கிறது. ஆனால் நாம் இன்றைக்கு அடைந்துள்ள வளர்ச்சிகளையெல்லாம் பார்த்தால், நமக்கு வேண்டிய வசதிகளையெல்லாம், கனரகத் தொழிலிலும், கைத்தொழில்களிலும் நாம் நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம். ஆனால், இன்னும் கிராமங்களிலே கைத்தொழில்கள் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டுமானால், அங்குள்ள மக்களுக்கு கைத்தொழிலிலே ஒரு ஆர்வக் வந்து அதற்கான செலவு செய்து அந்தத் தொழில்கள் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டிய நோக்கம் வரவேண்டுமானால், நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். நமது மாகாணத்திலே இருக்கக்கூடிய தொழில்நிபுணர்களையெல்லாம் சேர்த்து ஒரு குழு கூட்டி, அந்தக் குழுவினிடத்திலே நமது தமிழகத்திலே உள்ள மூலப்பொருள்கள் என்னென்ன இருக்கிறது, அது எங்கெங்கு இருக்கிறது, அப்படி இருக்கும் இடங்களிலே என்னென்ன சிறு சிறு தொழில்களை மெல்லாம் ஏற்படுத்துவது, அப்படிச் செய்யக்கூடிய மூலப்பொருள்களின் விலை என்ன, அந்த விலையோடு அதற்கான கட்டிடம் கட்ட என்ன செலவாகும், அப்படி கட்டிடம் கட்டிய பிறகு அந்தத் தொழில் அங்கு இயங்குவதற்கு என்ன செலவாகும் என்பதையெல்லாம் ஒரு எட்டிலே எழுதி, செப்பணிட்டு, அப்படி ஆரம்பித்தால் அதன்பேரால் பொருள்களை விற்பனை என்ன லாபம் வரும், இந்த மாதிரி சிறு தொழில்கள் செய்வதற்கு செலவு என்னவாகும், இதிலே லாபம் எவ்வளவு கிடைக்கும், இதையெல்லாம் அயல் நாட்டுக்கு அனுப்ப முடியுமா, அப்படி அனுப்பக்கூடிய சாமான்களை செய்ய முடியுமா, அப்படிச் செய்தால் அயல்நாடுகளிலே இருந்து நமக்கு எக்ச்செஞ்சு நல்ல முறையிலே லாபம் கிடைக்குமா என்பதையெல்லாம் இந்த நிபுணர்கள் கொண்ட குழு அலசிப் பார்த்து, அவர்கள் அயல் நாடுகளுக்குச் சென்று, அந்த நாட்டிலே என்னென்ன சிறு சிறு கைத்தொழில்கள் எல்லாம் செய்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டறிந்து, அவைகளை நன்கு ஆராய்ந்து, அந்தக் கைத்தொழில்களை நம் நாட்டிலும் செய்தால், அப்போது மூலப்பொருள்களுக்கு எவ்வளவு செலவாகும், அதற்கு மேலே என்ன விலைக்கு விற்க முடியும், அதிலே எவ்வளவு லாபம் கிடைக்கும் என்பதை யெல்லாம் இந்த நிபுணர்கள் கொண்ட குழு நல்ல முறையில் புல்தகங்கள் தயாரித்து, திட்டங்களை வெளியிட்டால், அந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலமாக கிராமங்கள் தோறும் கொண்டுக்கொடுத்து, அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையிலே விளம்பரம் தந்து, இந்தத் திட்டங்களை யெல்லாம் நல்ல முறையிலே அவர்களிடம் பரவச் செய்ய, இதிலே இவ்வளவு லாபம் உண்டு, ஆகவே இந்தத் தொழிலைச் செய்யுங்கள் என்று சொன்னால், அப்போது அதன்பேரிலே அவர்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்பட்டு, இப்போது விவசாயத்திலே சேர்த்து வைத்திருக்கும் பணத்தை என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் வைத்திருப்பதை, கடன் கொடுத்தால் அதிக வட்டி வராமல் ஏமாறக்கூடிய நிலைமையிலே உள்ளதைத் தவிர்த்து; இப்படி ஏதாவது வேறுவியாபாரத்தைத் தொடங்கினால் அதிலே நஷ்டம் ஏற்படாமல், லாபம் வரும். ஆகவே இதிலே துணிந்து பணத்தைப் போடலாம் என்று இந்த விவசாயிகள் இப்படிப்பட்ட சிறு கைத்தொழில்களை நன்கு ஆராய்ந்து, அதிலே லாபம் கிடைக்கும் என்று நினைத்து, அதன்பேரில் கைத்தொழில்கள் கிராமங்களிலே ஆரம்பிக்க முன் வருவார்கள். அப்போது கிராமங்களிலே தொழில் அபிவிருத்தி ஏற்படும்; அதனால் வேலையிலலாத திண்டாட்டப் பஞ்சமும் நீங்கும். அதோடு கூட அவர்

14th July 1962] [திரு. ப. கா. முத்துவேல்ப ப கவுண்டர்]

களுக்கு நல்ல கூலியும் கிடைக்கும். விவசாயிகளுக்கு இப்பொழுது 75 சதவீதம் நல்ல முறையில் முனைந்து வேலை செய்வதற்கு நல்ல வாய்ப்புகளும், சௌகரியங்களும் இருக்கின்றன. அதே நேரத்தில் கைத்தொழில் களையும் விவசாயிகள் ஆரம்பித்துவிட்டால், அந்தக் கைத் தொழில் களின் பெயரால் வேலை செய்கிற கூலி ஆட்களுக்கு நல்ல கூலி கிடைக்கும். உதாரணமாக நகர்ப்புறங்களை எடுத்துக்கொண்டால், நகரத்தில் இருக்கும் படியான மில்களில் சாதாரணமாக ரூ. 4. ரூ. 5 வரை கூலி இருக்கிறது. அதே மாதிரியாக, கிராமங்களில் கைத்தொழில்களை அதிகமாக ஆரம்பித்துவிட்டால், அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் கூலிகள் கொடுக்க முடியும். அவர்களும் உயர்ந்த விலையில் வாங்கிச் சாப்பிட முடியும். விவசாயிகள் எந்த விதத்திலும் பாதிக்கப்படாமல் இரக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கோபிச்செடிப்பாளையும் பகுதியில் பெருந்துறை பிரி்காவில் குன்னத் தூரில் சிறு கைத்தொழில்கள் செய்வதற்கு நல்ல வாய்ப்பும் சௌகரியமும் இருப்பதினால், மேற்படி இடத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கைத் தொழில் பேட்டையை அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய சிற்றூரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தொழில், தொழில் வளர்ச்சிக்கான முதலீடு ஆகிய மான்யக் கோரிக்கைகளுக்கு எதிராக கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்களின்மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களை இந்த மன்றத்தின் முன்னாலே நான் வைக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். இன்றைக்கு விவாதிக்கப்படுகிற இந்தத் தொழில் மான்யம் உண்மையில் எல்லா மான்யங்களையும் விட இந்த மாநிலத்து மக்களுடைய எதிர்கால நல் வாழ்வுக்கு ஒரு முக்கியமான மான்யம் என்று நான் கருதுகிறேன். இந்த அடிப்படையிலே சில கருத்துக்களை வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தொழில் அமைச்சர் மட்டுமல்ல, பெரிய வழக்கறிஞர், தொழிலாளர் தலைவர். அவர்கள் ஆரம்பத்திலேயே எதிரிகளுடைய ஆயுதங்கள் என்ன என்ன என்று கண்டு பிடித்து அதனுடைய கூரை மழுக்கச் செய்வது போல, “மொத்தத்தில் சர்க்கார் துறையிலே ஒன்றும் செய்யவில்லை. இந்த மாநிலம் புறக் கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றெல்லாம் சொல்லுவார்கள்” என்று கூறினார்கள். அவர்கள் வழக்கறிஞர், அந்த நுணுக்கங்களைத் தெரிந்தவர். அவர் அவ்வாறு சொல்லிவிட்டாலேயே அதனுடைய கூர் மழுங்கிவிடவில்லை, அதனுடைய கூர் இன்னும் கூர்மையாக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவரும் நானும் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு பெரிய விஷயம் என்னவென்றால், நம்முடைய சென்னை மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையிலே மக்கள் நெருக்கம் அகில இந்தியாவில் இருக்கிற சராசரியைவிட அதிகமாக இருக்கிறது. அதேபோல் விவசாயத்துறையில் இருக்கிற நிலம், விவசாயிகளுக்கு இருக்கிற வாய்ப்புகள் எல்லாம் முடிந்துவிட்டன. ஆகவே, தொழில் வாய்ப்பை அதிகப்படுத்தி, தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்தால்தான் தீவிரமாக முன்னேற்றம் காண முடியும் என்பதிலே இரண்டு விதமான அபிப்பிராயம் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கும், எதிர்கட்சியினராகிய எங்களுக்கும் இருக்க முடியாது. ஆனால், கடந்த பல ஆண்டுகளாக நாம் கண்டதென்ன? இன்றைய தினம் காண்பதென்ன? மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 290.89 கோடி மொத்த திட்ட மதிப்பீட்டில் தொழிலுக்காக ரூ. 23.51 கோடி தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதையும் நாம் கவனிக்கவேண்டும். இதைப் போலத்தான் இரண்டாவது திட்டத்தில் பெரிய தொழில் அபிவிருத்தி இந்த மாநிலத்தில் நடைபெற்றிருக்கிறது என்றெல்லாம் குறிப்பிடார்கள் ரூ. 13.86 கோடிதான் மொத்தம் செலவு ஆகியிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் வருத்தப்படக்கூடாது. புள்ளிவிவரங்கள் கவர்ச்சிகரமாக கொடுத்துவிடலாம், எல்லாம் சரியாக வளமாக இருக்கிறது என்று! இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தில் இந்த மாநிலங்களுக்காக தொழில் துறையிலே சர்க்கார் துறையிலே தொழில் அமைத்துக்கொள்ளுவதற்கு 32 கோடி ரூபாய் மத்திய சர்க்கார் ஒதுக்கியிருந்தார்கள். அந்த 32 கோடி ரூபாயில்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[14th July 1962]

காலணு காசு கூட சென்னை சர்க்கார் பெறவில்லை என்று நான் குற்றம் சாட்டுகிறேன். வடக்கு, தெற்கு என்று கூறுகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஒன்றுமே சென்னை பெறவில்லை ஆனால், மற்ற மாநிலங்கள் பெற்றதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அஸ்ஸாம் மாகாணம், “ஒரு டெக்ஸ்டைல் மில், ஒரு ஸ்பின் லில்லக் மில், ஒரு ஷூகர் மில்” இவைகளைப் பெற்றிருக்கிறது. உத்திரப் பிரதேசம் ஒரு சிமெண்டு பாக்கரி, ஒரு “ப்ரேவியோன் இன்ஸ்ட்ருமெண்ட்ஸ் பாக்கரி” ஆகியவைகளைப் பெற்றிருக்கிறது. இதேபோல் பீகார் மாகாணம் “ஒரு ஸ்பின் பாஸ்பேட் பாக்கரி, ஒரு ஸ்பின் லில்லக் மில் ஒரு போர்விலேன் பாக்கரி” இவைகளைப் பெற்றிருக்கிறது. மத்தியப் பிரதேசம் ஒரு காதன் ஸ்பின்னிங் மில், ஒரு ஸால்வெண்டு எக்ஸ்ட்ராக்ஷன் பிளாண்டு” ஒரு “குவாலியர் லெதர் அண்டு பானரி பாக்கரி” ஆகியவைகளைப் பெற்றிருக்கிறது, நமது அண்டை மாநிலங்களான ஆந்திரா, கேரளம் இவைகளெல்லாம்கூட பெற்றிருக்கின்றன. ஆந்திர மாநிலம் ஒரு பேபர் பாக்கரி, ஒரு லிராமிக் பாக்கரி (மண்பாண்டத் தொழிற்சாலை) ஆகியவைகளைப் பெற்றிருக்கிறது. மைசூர் மாநிலம் “எக்ஸ்பா பான்ஷன் ஆப் மைசூர் ஐயர்ன் அண்டு ஸ்டீல் வொர்க்ஸ்” “எக்ஸ்பான்ஷன் ஆப் கவர்ன்மெண்டு போர்விலேன் பாக்கரி, “எக்ஸ்பான்ஷன் ஆப் மைசூர் இப்ளிமெண்ட்ஸ் பாக்கரி, “எக்ஸ்பான்ஷன் ஆப் கவர்ன்மெண்டு எலக்ட்ரிக் பாக்கரி” இவைகளையெல்லாம் சர்க்கார் துறையிலே பெற்றிருக்கிறார்கள். முப்பத்திரண்டு கோடி ரூபாயில் நாம் எதுவும் பெறவில்லை. இன்றைய தினம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையிலும் இருக்கிறது. ஸ்டீல் ரி-ரோலிங் மில்லுக்காக ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது நம்முடைய திட்டத்தில் என்று 1½ ஆண்டுகள் ஆகியும், இதைப்பற்றி லேசென்ஸ் கேட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அமைக்கப்போகிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் நம்முடைய தொழில் அபிவிருத்தி வேலைகள், பொது மராமத்து வேலைகள் இவைகளெல்லாம் நடைபெறாமல் பாக்கி இருக்கின்றன. இருந்தாலும், இதை தூத்துக்குடியில் வைக்கலாமா, சென்னையில் வைக்கலாமா என்று ஆரூடம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். லேசென்ஸ் வரவேண்டியிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள், அடையாளமாகத்தான் இதற்காக ரூபாய் 100 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளை நாம் கவனிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். உண்மையான அக்கரையோடு இவைகளில் நீங்கள் ஈடுபடுவதில்லை. “காகிதப் பூ மணக்காது, காங்கிரஸ் சோஷலிஸம் இணிக்காது” என்று எங்களுடைய தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தேர்தல் காலத்தில் ஒரு போஸ்டர் போடச் சொன்னார்கள். அந்த நிலைமையை இப்பொழுது எவ்வளவு பிரத்தியட்சமாக நாம் காண்கிறோம், இந்தக் காட்சிகளெல்லாம் அந்த நிலைமையை நன்றாக விளங்க வைக்கிறது.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் சேர்மன் அவர்களே, ‘காகிதப் பூ மணக்காது, காங்கிரஸ் சோஷலிஸம் இணிக்காது’ என்று யார் சொன்னார்கள்? நாங்களா சொன்னோம்?

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : எங்கள் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள்தான் அப்படிச் சொன்னார்கள் என்று சொன்னேன். அது இன்றைக்கு எவ்வளவு நியாயமாக இருக்கிறது? எனவே சர்க்கார் துறையிலே இன்றைக்கு எதுவுமே இல்லாத நிலைமையைத் தான் பார்க்கிறோம்.

இன்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்டு கார்பரேஷன் ஆரம்பிப்பதற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. . . (இந்த சமயத்தில் தலைவர் அவர்கள் மணி அடித்தார்கள்.) நான் இந்த விவாதத்திற்குப் பயன்படக் கூடிய இன்னும் சில முக்கியமான விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசவேண்டுமாதலால், எனக்கு இன்னும் ஐந்து நிமிடங்கள் மேலும் அவகாசம் கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் அங்கத்தினர் இன்னும் கொஞ்ச நேரம் பேசுவதற்கு தலைவர் அவர்கள் அனுமதி கொடுக்க வேண்டுகிறேன்.

14th July 1962]

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஆளும் கட்சியின் சார்பில் கனம் அமைச்சர் அவர்களும் ஒத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆகவே, நான் தங்கள் அனுமதியின் பேரில் தொடர்ந்து பேசுகிறேன். ஒன்றரை வருடங்கள் ஆகியும் இன்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்டு கார்ப்பரேஷன் திட்டவிரங்கள் இன்னும் தயாராகவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஏன் இன்னும் இது வலியுமாக துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை? டெக்னோ எகனமிக் சர்வே பற்றி குறிப்பிட்ட விரும்புகிறேன். திரு. பி. எஸ். லோகநாதன் அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்ட 'நாஷனல் கவுன்சில் ஆப் அபிடைட் எகனமிக் ரிஸர்ச்' அவர்கள் மேற்கொண்ட அபிவிருத்தி திட்டத்திற்கான அறிக்கை இங்கே இருக்கிறது. அதையெல்லாம் வைத்து இன்று ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு திட்ட விரம் தயாராக இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது சரியானது அல்ல. உண்மையில் இந்த அறிக்கையைப்பற்றி நீங்கள் என்ன கருதுகிறீர்கள்? என்ன யோசனைகள் சர்க்கார் சார்பில் இருக்கின்றன? என்னென்ன சிபார்சுகள் செய்திருக்கிறீர்கள் என்பதையெல்லாம் பற்றிய விவரங்கள் கொண்ட அறிக்கையை நமது அமைச்சர் அவர்கள் மேஜைமீது வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இதைப்போலத்தான் நெய்வேலியில் நம்முடைய நிலைமை என்ன? மாநில சர்க்காரின் அந்தஸ்து அதிகாரம் என்ன அதில்? 'பிரிடிஷ் அண்டு கார்ப்பனைசிங் பிராண்டு' எந்த நிலையில் இருக்கிறது? என்பதையெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

சேலத்தைப்பற்றி ஒரே ஒரு வார்த்தை கூற விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் ஜெர்மனி, அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளுக்குப் போகப் போகிறார்கள். 'மனம் போல மாங்கல்யம்' என்று சொல்லப்பட்டது அமைச்சர் அவர்களால். 'எதிர் பாராதது' என்று சேலம் உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார்கள். அமைச்சர் அவர்களின் பயணம் வெற்றிகரமாக முடிந்து, அவர்கள் வெற்றி வீரராகத் திரும்ப வேண்டுமென்று நான் வாழ்த்துகிறேன். சேலம் இரும்புப் பொறுத்தவரை ஜியலாஜிகல் டிபார்ட்மெண்டைப்பற்றி இன்னும் நல்ல விவரங்களையெல்லாம் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதற்காக மொத்தத்தில் 25 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தால்கூட, சம்பிரதாயமுறையில் தான் இந்த வேலைகளெல்லாம் செய்யப்படுகிற நிலைமையைக் காண்கிறோம். காவேரிப் பகுதியிலிருந்து எண்ணெய் வளங்களை கண்டுபிடிப்பதற்கான ஆராய்ச்சி நடைபெறுகிறது. காவேரி தீரத்தில் எண்ணெய்க் கிணறுகள் இருக்கின்றன என்பதையேசூட ரஷ்ய நிபுணர்கள்தான் முதன் முதலில் கண்டு பிடித்துச் சொன்னார்கள். நமது ஆராய்ச்சியாளர்களல்ல. இதிலே இன்னும் அதிகமான தொகை செலவழித்து தீவிர கவனம் செலுத்தவேண்டும். இதிலே எல்லாம் செலவு செய்யப்படாமல் எத்தனையோ லட்ச ரூபாய்கள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கைத்தறித் தொழிலைப் பொறுத்தமட்டில், அது ஓரவஞ்சனையோடு தான், மாற்றந்தாய் மனப்பான்மையோடுதான் நடத்தப்படுகிறது. இருபது லட்சம் பேர்கள் நமது மாநிலத்தில் நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியான வேலை வாய்ப்புள்ள தொழிலாக அது நடந்துவருகிறது. அப்படியிருக்கும்பொழுது கதருக்குக் கொடுக்கிற ரிபேட் ஏன் கைத்தறிக்குக் கொடுக்கக்கூடாது? இதிலே பாரபட்சம் ஏன் காட்டவேண்டும்? சர்க்கார் பணிமனைகளில் கதருக்குப் பதிலாக ஏன் கைத்தறியை உபயோகப்படுத்தக்கூடாது? இதையெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும். சர்க்கார் பணிமனைகளில் பாதியாவது கைத்தறி உபயோகிப்பது பற்றி பரிசீலனை செய்யவேண்டும். அதேபோல் கைத்தறிக்கு கரை போடப்பட்ட வேஷ்டி, புடவைகளை ஒதுக்கவேண்டும் என்று இந்த மாமன்றத்திலே தீர்மானமே நிறைவேற்றப்பட்டது. அதை செய்வதற்கு என்ன தடை? இதிலே ஒரு மாற்றந்தாய் மனப்பான்மை இருக்கக்கூடாது.

தொழில் வளர்ச்சியில் தனியார் துறையைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். விவசாயத்துறையிலே விதைப் பண்ணைகளையும் விருத்தி செய்துள்ளதபோல, தொழில் துறையில் நமது அரசாங்கம்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[14th July 1962]

தனியார் துறையில் லாப வேட்டைக் காடுகளை வளர்த்துள்ளது. விதைப் பண்ணை வளர்ச்சிக்கான புள்ளி விபரம் கொடுக்கப்பட்டதுபோல, இந்த லாப வேட்டைக் காடுகள் சம்பந்தமான புள்ளி விபரங்களை அமைச்சர் கொடுத்திருந்தால் மெத்த உபயோகமாயிருந்திருக்கும். ஆனால் கனம் தொழிலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே எவ்வளவு தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நியாயப்படுத்த தொழில் துறையில் செலுத்தப்பட்ட மூலத்தனத்தின் (Paid-up capital) புள்ளி விபரங்களை கொடுத்தார். ஆனால் அந்த தொழில்களிலே வந்த நிகர லாபத்தை (Net profit) எடுத்துச் சொல்லவில்லை. நான் அவரைத் தொடர்ந்து அந்த தொழில்களில் எவ்வளவு நிகர லாபம் என்பதற்கான புள்ளிவிபரங்களை இந்த மன்றத்தின் முன் வைக்கிறேன். தனியார் துறையினர் எப்படிப்பட்ட லாப வேட்டைக்காரர்கள் என்பதற்கான புள்ளி விவரங்கள் என்னைவிட கனம் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஆனால் அவர் கூறமாட்டார், தேரம் இல்லாததன் காரணமாக. தனியார் துறையிலே இருக்கிற சில தொழில்களின் நிகர லாபங்களுக்கான புள்ளி விவரங்களைக் குறிப்பிட்டுவிட்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் சகோதரி திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம் அவர்கள் குறிப்பிட்ட தாழைபூத்து சிமண்ட் பாக்டரியின் செலுத்தப்பட்ட மூலதனம் ரூபாய் 1,39,64,135. அதனுடைய ஒரு வருடத்திய லாபம் ரூ. 19,03,973. டால் மியாபுரம் செமண்ட் பாக்டரியின் செலுத்தப்பட்ட மூலதனம் ரூபாய் 1,50,25,000. ஒரு ஆண்டில் பெற்றிருக்கும் லாபம் ரூ. 42,49,613 ! இதேபோன்று இன்னும் பல நிறுவனங்கள், பஞ்சாலைகள் மூலதனமும் நிகர லாபமும் பின்வருமாறு :

	செலுத்தப் பட்ட மூலதனம். ரூ.	நிகர லாபம். ரூ.
அசோக் லேலண்ட் லிமிடெட்	85,66,800	6,65,696
லிம்பஸன் அண்டு கம்பெனி லிமிடெட்	55,00,000	17,82,936
டெக்ஸ்டில் கம்பெனி லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.	10,00,000	6,45,163
டீ. ஐ. சைக்கிள்ஸ் ஆப் இந்தியா	70,00,000	12,57,285
பி. அண்டு லி. மில்ஸ், சென்னை	1,78,47,800	48,48,883
கோயம்புத்தூர் காட்டன் மில்ஸ்	12,00,000	5,60,812
கோயம்புத்தூர் கமலா மில்ஸ்	4,12,738	1,77,905
லி.எஸ். அண்டு டபிள்யூ. கம்பெனி, கோவை.	20,76,900	7,53,874
தனலட்சுமி மில்ஸ், திருப்பூர்	24,34,800	6,02,630
ஜானகிராம் மில்ஸ், ராஜபாளையம்	6,41,058	1,00,370
	(ஒன்பது மாதங் களுக்கு).	
சேலம் ஜவாஹர் மில்ஸ்	9,40,000	7,18,418

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: On a point of order, Sir, May I know how this is relevant to the demand?

TEMPORARY CHAIRMAN (SRI S. MADHAVAN): There is no point of order.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மேலும், உருமலைப்பேட்டை பழனியாண்டவர் மில்லின் மூலதனம் ரூ. 12,00,000. ஒரு வருஷத்திய நிகர லாபம் ரூ. 10,00,275. போத்தனூர் சாரதா மில்லின் மூலதனம் 7,34,800. நிகர லாபம் ரூ. 3,56,066. சேலம் புவிகார் மில்லை எடுத்துக்கொண்டால் செலுத்தப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 4,66,500. லாபம் ரூ. 3,21,981.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : தமிழ் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய இயந்திரத் தொழில்கள் எல்லாம் நல்ல லாபகரமான முறையிலே நடைபெறுகின்றன என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். இதற்குமேல் கனம் அங்கத்தினர் புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கவேண்டாம்.

14th July 1962]

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அந்த அளவுக்கு தனியார் லாப வேட்டைக் காட்டை அனுமதித்துவிட்டு, சோஷலிஸம் என்ற போர்வையில் பல கோடிக்கணக்கான மக்களை ஏமாற்றுகிற தன்மையை மாற்றி, புதிய கோணத்திலே சர்க்காரின் தொழிற்கொள்கை அமையவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*** திரு. ஏ. துரைசாமி :** தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தொழில் மான்யத்தை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். நமது நாடு முன்னேற வேண்டுமானால், நாட்டிலே தொழில் அபிவிருத்தி ஏற்பட வேண்டும். நம்முடைய நாடு விவசாயிகள் நிறைந்த நாடு. சிறுசிறு விவசாயிகள் ஏராளமாக இருக்கின்ற காரணத்தினால்தான், விவசாய அபிவிருத்தியோடு தொழில் அபிவிருத்தியும் ஏற்பட்டால்தான் நாடு முன்னேறும் என்ற காரணத்தால் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றி, இன்றைக்கு முன்னேற்றவாத ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நடைமுறையில் இருக்கிறது. இன்றைக்கு முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிற அயல் நாடுகளை எடுத்துக்கொண்டால் அமெரிக்காவானது முதலாளித்துவ தத்துவத்தின் அடிப்படையில் செயலாற்றி 100 வருடங்களுக்குப் பிறகுதான் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. அதே போன்று ரஷ்ய நாட்டை எடுத்துக் கொண்டால், அங்கேயிருக்கிற மக்களின் கருமையான உழைப்பின் காரணமாக, சர்வாதிகார முறையிலே, 30 அல்லது 40 வருடங்களுக்குப் பாடுபட்ட பின்னர்தான் அந்த நாடு முன்னேற்றத்திற்கு வந்திருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய நாடு முதலாளித்துவ தத்துவத்தின் அடிப்படையில் இல்லாமலும், ரஷ்யாவில் இருக்கின்ற சர்வாதிகார முறையிலும் அல்லாது, பொதுத் துறையும் தனியார் துறையும் இணைந்து, இரண்டிற்கும் மத்தியிலே ஒரு கொள்கையை வகுத்து அதன் மூலம் நாம் முன்னேற்றம் கண்டு வருகிறோம். அவ்வாறு மிகவும் குறுகிய காலத்தில் நம்முடைய நாட்டிலே ஏற்பட்டுள்ள தொழில் வளர்ச்சியைக் கண்டு, எதிர்க் கட்சிகாரர்கள் பாராட்டாவிட்டாலும், தொழில் துறையில் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ள நாட்டினர் நம்முடைய நாட்டில் அடைந்துள்ள தொழில் முன்னேற்றத்தைப் பெரிதும் பாராட்டுகிறார்கள்.

அதோடுமட்டுமல்லாது இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் இந்த மன்றத்திலே பேசும்பொழுது சோஷலிஸத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். தொழில்களையெல்லாம் தேசிய மயமாக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் நான் ஒரு பத்திரிகையில் பார்த்தேன், சோஷலிஸம் ஒழிக, சோஷலிஸம் ஒழிக என்று சோஷலிஸ்டுக் கொண்டு அவர்கள் ஒரு மகாநாடு நடத்தினார்கள் என்று. இங்கே சோஷலிஸம் வேண்டுமென்று சொல்லுகிறவர்கள், தொழில்களையெல்லாம் தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறவர்கள், “சோஷலிஸம் ஒழிக, சோஷலிஸம் ஒழிக” என்று ஊர்வலத்திலே கோஷம் போட்டுக்கொண்டு செல்லுகிறார்கள் என்றால், அவர்கள் பச்சோந்தி என்கிற ஒணை மாதிரி நிறம் மாறுகிறார்களா என்று கேட்கிறேன். என்ன காரணத்திற்காக இங்கே பேசும்பொழுது ஒருவிதமாகவும், வெளியிலே பேசும்பொழுது வேறொரு விதமாகவும் பேசுகிறார்கள்?

திரு. இராம அரங்கண்ணல் : On a point of information, Sir. எந்தக் கட்சிக்காரர்கள் “சோஷலிஸம் ஒழிக, சோஷலிஸம் ஒழிக” என்று கூச்சல் போட்டுக்கொண்டு போனார்கள் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் ஒரு பத்திரிகையிலே அவ்வாறு தலைப்பு போடப்பட்டிருந்தது உண்மை. மேலே தலைப்பில் “சோஷலிஸம் ஒழிக.—தி.மு.க.” என்றும், கீழே கொடுத்த குறிப்பில் ஆவடி சோஷலிஸம் ஒழிக என்றும் போடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அது தவறான செய்தி என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. துரைசாமி : அடுத்தபடியாக என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சேலம் ஜில்லாவிலே ஆத்தூர் தாலுக்காவானது மிகவும் பிற்போக்கான பிரதேசம். அங்கே

[திரு. எ. துரைசாமி]

[14th July 1962]

எந்த விதமான தொழில் வளர்ச்சியும் ஏற்படவில்லை. அங்கே இருக்கும் மக்கள் விவசாயத்தையே நம்பி இருக்கிறார்கள். விவசாயம் நல்ல முறையில் நடப்பதற்கான ஒரு நிலைமையும் அங்கே இல்லை. ஆகவே, அந்தப் பகுதியில் ஒரு கூட்டுறவு நூற்பு ஆலை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும், ஆத்தூர் தாலுகாவிலே ஒரு தொழிற் பேட்டையையும் நிறுவ வேண்டும், இந்த இரண்டையும் அவசியம் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். வில்லியம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களை தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நம்முடைய நாடு வளம்பெற்று பொருளாதாரத்தில் முன்னேற்றம் அடையவேண்டுமானால் நம்முடைய நாடு தொழில் மயமாக்கப்படவேண்டும். நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சிக்காக நமது அமைச்சர்கள், அதிகமான அளவுக்கு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை நாம் எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். தொழில் வளர்ச்சியில் நமதுமாநிலம் பின் தங்கவில்லை என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். ஏனென்றால், மத்திய சர்க்கார் மட்டுமல்லாமல், மாநில சர்க்காரும் தனி நபர்களும் தொழில் வளர்ச்சியில் அதிகமாக அக்கறை காட்டி வருகிறார்கள். நமது நாட்டிலே மத்திய சர்க்கார் அதிகமான அளவுக்கு கனரகத் தொழில்களை ஆரம்பிக்கப் போகிறார்கள் என்பதையும் நாம் வரவேற்கிறோம். நெய்வேலியில் ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கின்ற பல தொழிற்சாலைகளைப் பற்றி நம்முடைய நிதி நிலை அறிக்கையிலிருந்து அறிந்து கொண்டோம். நெய்வேலியிலுள்ள நிலக்கரியை பிரயோசனப்படுத்தி, மின் நிலையம், ரசாயன உர உற்பத்தி நிலையம், மற்றும் இதர தொழில்களையும் அங்கே ஆரம்பிக்கப் போகிறார்கள் என்பதை அறிந்து உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சியுறுகிறோம். இந்தத் தொழில்கள் எல்லாம் நிறைவேற்றப் பட்ட பிறகு நமது நாடு நல்ல வளம்பெறும். அதே போன்று திருச்சிக்கு அருகே ஒரு கொதி கலன் ஆலையை நிறுவுவதற்கு மத்திய சர்க்கார் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். டெலிபிரிண்டர் தொழிற்சாலையையும், ரணசிங்ஸ்சைக்குத் தேவையான கருவிகள் உற்பத்தி செய்யும் தொழிற் சாலையையும் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இவ்வண்ணமாக பல நல்ல திட்டங்களை மத்திய சர்க்கார் நடத்தி வருகிறார்கள். மேலும் ஒரு சில திட்டங்களை நடத்த திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

இன்னும் நம்முடைய நாட்டில் என்ன என்ன மூலப்பொருள்கள் கிடைக்கின்றனவோ அவைகளைக் கண்டுபிடித்து, அவற்றை வைத்துக் கொண்டு தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்த அமைச்சர் அவர்களையும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வேலை இல்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்தால் மட்டும் போதாது. நமது நாட்டில் எத்தனை பிரதேசங்கள் பிற்போக்கான பிரதேசங்களாக இருக்கின்றன என்று பார்த்து, அப்படி பின் தங்கிய பிரதேசங்களாக இருக்கக்கூடிய இடங்களில் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இல்லாவிட்டால் பிற்போக்கான பிரதேசம் பிற்போக்கான பிரதேசமாகவேதான் இருக்கும், பின் தங்கிய பிரதேசமாகவே தான் இருக்கும். அதற்கு உதாரணமாக குமரி மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அங்கேயுள்ள நிலைமையைப் பற்றிச் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். அந்த மாவட்டம் இதுவரையில் எந்த முறையிலும், எந்த விதத்திலும் தொழில் அபிவிருத்தி அடைய முடியவில்லை. அங்கே ஒரு ரப்பர் பாக்டரியை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று சில வருஷங்களாகவே நான் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். அங்கே சுமார் மூவாயிரம் ஏக்கர் எஸ்டேட் உடமையாளர்கள் ரப்பர் பயிரிட்டிருக்கிறார்கள். ரப்பர் உற்பத்தி செய்து வருகிறார்கள். தனிப்பட்டவர் சுமார் மூவாயிரம் ஏக்கர் நிலத்தில் பயிரிடுகிறார்கள். சர்க்கார் 3,000 ஏக்கரில் ரப்பர் உற்பத்தி செய்கிற திட்டமிட்டு வேலை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். 'தனியார் துறையில் யாரும் தொழிற்சாலைகளை அமைக்க முன்வந்தால்

14th July 1962]

[திரு. எம். வில்லியம்]

அதற்கு உதவி செய்கிறோம்' என்று சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் தனியார் துறையில் ஆரம்பிக்கக்கூடிய அளவில் அங்கு பணம் படைத்தவர்கள் கிடையாது. ஆகவே, சர்க்காரே அந்தப் பகுதியில் ஒரு ரப்பர் பாக்டரியை ஆரம்பிக்க முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அது மாத்திரம் அல்ல. மார்த்தாண்டம் என்ற இடத்தில் இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டை அமைத்திருக்கிறார்கள். அது 11 யூனிட்கள் கொண்ட பேட்டை. ஆனால், அங்கு இப்பொழுது மூன்று அல்லது நான்கு யூனிட்கள் தான் வேலை செய்து வருகின்றன. தனியார் துறையில் யூனிட்கள் நடத்த ஒருவரும் முன்வரவில்லை. தனியார் துறையில் அமைக்க பணம் இல்லாத காரணம்தான். அதனால் சர்க்கார் டிபார்ட்மெண்ட் மூலமாகவே இன்னும் அதிகப்படியான யூனிட்களை அமைக்க முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அங்கு அநேகம் சிறு சிறு தொழில்களை ஆரம்பிக்க வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அதற்கு சரியான உதவி சர்க்காரிலிருந்து கிடைக்கவில்லை. அதன் காரணமாகத்தான் அங்கு சில கைத்தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப் படாமல் இருக்கின்றன. பீனயிலிருந்து எவ்வளவோ பொருள்கள் செய்யக்கூடிய வாய்ப்பு அங்கு இருக்கிறது. நல்ல முயற்சி எடுத்துக் கொண்டால் அவற்றையெல்லாம் செய்யலாம். பீன ஒலையிலிருந்து நல்ல பொருள்களைச் செய்வதற்கு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, அவைகளை, கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைத்து, அவை மூலமாகச் செய்ய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஆரம்பித்து பல தொழில்களை ஆரம்பித்தால் பல பொருள்களையும் உற்பத்தி செய்யலாம், பலருக்கு தாராளமாக வேலையும் கிடைக்கும் என்று நான் எண்ணுகிறேன்.

அதைப் போலவே, முனையிலிருந்து சில பொருள்களை எடுக்க ஆரம்பித்தார்கள். அதன் பிறகு அதை திடீரென்று நிறுத்தி விட்டார்கள். சுமார் 200 பேர்களுக்கு அதிலிருந்து பொருள்களை தயாரிக்க பயிற்சி அளிக்கவேண்டும். முனையிலிருந்து எத்தனையோ சாமான்களை உற்பத்தி செய்யலாம். ஆகவே, கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைத்து அந்தப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்ய ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய நல்ல வாய்ப்பு அங்கே இருக்கிறது. ஆகவே அங்கு இன்னும் அதிகப்படியான ரூபிசைத் தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த விஷயங்களையெல்லாம் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மனம் வைத்து ஆலோசனை செய்து, அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அங்கு இரண்டு வருடங்களாக, பீனவெல்லம் உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு அதிகமான ஊக்கம் அளிக்கப்படவில்லை. அகில இந்திய காதி போர்ட், பீனவெல்ல உற்பத்தியை ஒரு கிராமத் தொழில் என்று எடுத்து இருக்கிறார்கள். பீனவெல்ல மத்திய கூட்டுறவுச் சங்கம் 2 வருடங்களுக்கு முன் மூடப்பட்டு விட்டது. அதன் பிறகு அதை ஆரம்பிக்க எந்த விதமான ஊக்கமும் அளிக்கப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்து கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்கு பதிலாக ஆரம்பிக்க திட்டமிட்டிருக்கும் குமரி மாவட்ட பீனவெல்ல பெட்ரோஷனை (Palm Gur Federation) அமைச்சர் அவர்கள் உடனடி அமுல் நடத்த கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்ஸூடைய வார்த்தைகளை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. ஆ. துரை அரசன் : மதிப்புக்குரிய கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம் தமிழ் நாட்டின் தொழிற்சாலைகளின் மானியத்தின்பீது தொடர்ந்து நடைபெறுகின்ற இந்த விவாதத்தில் எனக்குத் தெரிந்த சில கருத்துக்களை நான் இங்கே இந்த மன்றத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இங்கே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நம்முடைய நாட்டில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் துவக்கப் பட்ட தொழிற்சாலைகளைப்பற்றிய புள்ளி விவரங்களை விளக்கி இருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஆ. துரை அரசன்]

[14th July 1962]

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், நம்முடைய மாநிலத்தில் எந்த அளவுக்கு அரசாங்கம் தொழிற்சாலைகளை அமைக்க முன்வந்திருக்கிறது என்ற புள்ளி விவரங்களையும் தத்தார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் இன்னும் அதிகப்படியாக அரசாங்கம் சில தொழிற்சாலைகளை அமைக்க முன்வர வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதற்கு குறிப்பாக நம்முடைய தமிழகத்தில் ஏதாவது சர்வ கட்சிக்குழு ஒன்றை அமைத்து அந்தக் குழு எல்லா தொகுதிகளையும் சுற்றிப்பார்த்து எங்கெங்கே எந்தந்த தொகுதிகளில் தொழிற்சாலை இல்லாமல் இருக்கிறது, வேலை கிடைக்க வாய்ப்பு அற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்து, அந்தப் பகுதிகளில் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க நம்முடைய அமைச்சர் அவை முன்வர வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் பல்வேறு இடங்களில் தொழிற்சாலைகளை அமைப்பதாக சுட்டிக்காட்டப் பட்டிருக்கிறது. அதுவும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னாலும் கூட அரந்தாங்கி போன்ற பின்தங்கிய பகுதிகளில் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பதற்குத் திட்டமிடப்படவில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் மீண்டும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஒரு நாட்டினுடைய முன்னேற்றம் அங்கு தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பதிலும், தொழில்களை ஆரம்பிப்பதிலும், பல பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதிலும் மட்டும்தான் இருக்கிறது என்ற நோக்கத்துடன் இருக்கக்கூடாது. அங்குள்ள வேலையற்ற நிலைமையைப் போக்குவதற்கும் இருக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த திண்டித்தல் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இரண்டு திண்டித்தல்களுக்கு முன்னதாக ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவர் பேசியபோது சுமார் 18 லட்சம் பேர்கள் தற்போது வேலை இல்லாமல் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் பதிவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும், அதில் மூவாயிரம் பேர்களுக்குத் தான் வேலை வாய்ப்பு தரப்பட்டிருக்கிறது என்றும் தன்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை முடிக்கப் போதும் நம்முடைய நாட்டில் இன்னும் இவ்வளவு வேலை இல்லாத திண்டித்தல் இருக்க வேண்டுமா? அதனால் இன்னும் அதிகப்படியான தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் நமது அரசாங்கம். வட நாட்டுடன் போராடி இன்னும் அதிகப்படியான ரூபாயைப்பெற்று அதிகப்படியான தொழிற்சாலைகளை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக, தமிழ் நாட்டில் எத்தனை தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன, வட நாட்டிற்கும் தென்னாட்டிற்கும் இதில் எவ்வளவு வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பதையும், தமிழ்நாடு எந்த அளவில் இதில் பின் தங்கி இருக்கிறது என்பதையும் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டிலிருந்து வட நாட்டிற்குச் செல்லக்கூடிய கூடஸ் ட்ரெயின்கள் காலியாகச் செல்லுகின்றன. ஆனால் வட நாட்டிலிருந்து தென்னாட்டிற்கு வரக்கூடிய கூடஸ் ட்ரெயின்களில் எவ்வளவு பொருள்கள் வருகின்றன என்பதைப் பார்க்கலாம். தென்னாட்டிற்கு வரக்கூடிய கூடஸ் ட்ரெயினில் நிறைய பொருள்கள் வட நாட்டிலிருந்து வருகின்றன. அந்த அளவுக்கு அங்கு பொருள்கள் உற்பத்தியாகின்றன, இங்கு உற்பத்தியாகவில்லை என்ற உண்மையை ரயில்வே அதிகாரி திரு. சிங் என்பவர் கூறிவருகிறார். ஆகவே, வட நாட்டில் உற்பத்தியாகக் கூடிய அளவு தென்னாட்டில் உற்பத்தியாகவில்லை என்பது தெரிய வரும். மற்ற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய அளவில் அங்கு உற்பத்தியாகிறது. அதனால், 'மூலப்பொருள் இல்லை' என்ற காரணம் சரி அல்ல. வேறு காரணங்களும் உண்டு. ஆகவே, இதற்கு விளக்கம் தேவைப்படுகிறது. தமிழ் நாட்டினுடைய மூலப்பொருள்களுடைய வரலாற்றைப் பார்க்கட்டும். துல்லிய நூல் நூற்கப்பட்டு வந்தது. அது போய் இப்பொழுது ஸ்பின்னிங் மில்கள் வந்திருக்கின்றன. தமிழ் நாட்டின் நெசவுத் தொழில் போகக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது. இது ஒரு குறையாக இருக்கிறது. இந்தக் குறைகளையெல்லாம் போக்கி ரெசுவாளர்களுக்கு, வாழ்வளிக்க கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை

14th July 1962]

[திரு. ஆ. துரை அரசன்]

எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். பின் தங்கிய பகுதிகளில் விவசாயத் தொழிலாளர்களிடையே உள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கு வதற்கும் அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. இர. பொன்பு நாடார் : கனம் தலைவர் அவர்களே, 11-30 a.m.
இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களை நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, அரசாங்கக் காரியதரிசி அவர்களால் இந்தச் சட்டப்பைக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கையின் மீது, எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்த அளவிலே இருக்கின்ற தொழில் ஸ்தாபனங்களைப்பற்றிப் பேசவேண்டுமென்றே நான் கருதுகிறேன். மணவாளக்குறிச்சியில் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும், கேரள அரசாங்கத் திற்கும், நமது அரசாங்கத்திற்கும் சொந்தமாக ஒரு மணல் கம்பெனி இயங்கி வருகின்றது. தனியார் துறையிலே இன்னொரு கம்பெனி இயங்கி வந்தது. அது இன்று மூடப்பட்டிருக்கிறது. முதலில், அரசாங்கத் துறையிலே இயங்கி வருகின்ற கம்பெனியைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறவேண்டுமென்றே நான் நினைக்கிறேன்.

அங்கு, மானஸைட், இல்மனைட் Zircon, போன்ற உலோகங்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. அவைகளுக்கு வெளிநாடுகளிலும் நமது இந்தியாவிலும் மார்க்கெட் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மானஸைட்டைப் பொறுத்தவரையில் Indian Rare Earths கம்பெனிகாரர்கள் தான் அதை அதிகமாக வாங்குகிறார்கள். ஆடிக் எனர்ஜி கமிஷனுடைய கட்டுப்பாடு இருக்கிற காரணத்தால் அதை வெளிநாட்டுக்கு இன்று ஏற்றுமதி செய்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆனால், மானஸைட்டைப் பொறுத்த வரையில், நல்ல விதமாக உற்பத்தி ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது. இன்று மூன்று ஷிப்ப்கள் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன என்று அந்த அறிக்கையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மூன்று ஷிப்பை நிறுத்தி, இரண்டு ஷிப்பாகக் குறைக்க வேண்டும் என்று ஒரு பகுதியிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. Rationalization என்ற தலைப்பிலே ஒரு ஷிப்பைக் குறைக்க வேண்டும் என்று அறிக்கையில் ஒரு பகுதியில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மூன்று ஷிப்புகளும் நல்ல முறையிலே இயங்கினால்தான் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள். அந்தத் தொழிலில் ஆயிரக்கணக்கானத் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தவேண்டுமானால், மூன்றாவது ஷிப்பை எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் நிறுத்தலாகாது என்று பணிவாக நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அந்த அறிக்கையில் 9, 10-வது பக்கங்களில் பொதுவாக ஒரு சில கருத்துக்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இல்மனைட்டைப் பொறுத்த அளவிலே, யு.எஸ்.ஏ.-இல் உள்ள நாஷனல் லெட் கம்பெனி 1960-61-ம் ஆண்டிலிருந்து இல்மனைட் வாங்குவதை நிறுத்திக்கொண்டு விட்டது. இங்கிலாந்திலுள்ள பிரிட்டிஷ் டைட்டன் ப்ராடெக்ட்ஸ் கம்பெனியும், யு.எஸ்.ஏ.-இல் உள்ள கிளிப்டன் கம்பெனியும் கூட, இந்த இல்மனைட்டை வாங்க மறுத்துவிட்டதாகவும் இந்த அறிக்கையிலே கூறியிருக்கிறது. இதன் காரணமாக, கேரள அரசாங்கம் நடத்திக்கொண்டு வருகிற F.X.P. Minerals Company-யிலே இந்த இல்மனைட் தேங்கிக் கிடக்கின்றது, அதற்குப் போதிய மார்க்கெட் இல்லை என்றும் இதில் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால், வெளிநாடுகளிலே இதற்கு மார்க் கெட் தேடித் தருவதற்கு ஒரு குழுவை அனுப்பப் போவதாக அறிக்கையிலே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி Hopkin and Williams கம்பெனி மூடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கம்பெனியை நம்முடைய அரசாங்கம் ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்பதையும் பணிவாக நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எப்படி F.X.P. Minerals கம்பெனியை கேரள அரசாங்கம் ஏற்று நடத்தினால்களோ அந்த முறையில் மூடப்பட்டிருக்கும் அந்தத் தொழிற்சாலையை நமது அரசாங்கம் உடனடியாகத் திறக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. இர. பொன்னப்ப நாடார்]

[14th July 1962]

அந்த ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில், அங்கு தொழிற்சாலைகள் மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம், மொழி வழியாக மாகாணங்கள் அமைய வேண்டும் என்று அங்கிருந்த தமிழர்கள் கிளர்ச்சி செய்ததன் காரணமாக, மலையாளப் பகுதியிலிருந்தபோது, மலையாள அரசாங்கம் அன்று நமக்கு நீதி வழங்கவில்லை. அதன் காரணமாக, இம்மாதிரி தொழிற்சாலையானது அங்கு நிறுவுவதற்கு எதுவாக இல்லை.

ஒரு சர்க்கரை ஆலை, திருவாங்கூர்-கொச்சி அரசாங்க காலத்திலே தக்கலை யில் நடந்தது. அது இன்று மூடப்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக, பலருக்கும் வேலை வாய்ப்புகள் இல்லாமல் போயிற்று. அதை இப்பொழுது தீக்குச்சித் தொழிற்சாலையாக நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி தீக்குச்சி செய்வதற்குப் போதிய வாய்ப்பும் வசதியும் அந்த ஜில்லாவில் இருக்கிறது. அந்த ஜில்லாவில் அதிகமாக soft wood-ம் மற்றவிதமான மரமும் அதிகமாகக் கிடைக்கின்றன என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

காட்டிலாகாவிலே தேக்கு போன்ற மரங்களும் மூங்கில் போன்ற செடிகளும் அதிகமாக அங்கு வளர்க்கிறார்கள். அதை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தினால் நமக்கு பேர்பர் பாக்லரி நிறுவுவதற்குப் போதிய வாய்ப்பும் வசதியும் இருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான மூலப் பொருள் அந்த ஜில்லாவிலே கிடைக்கின்ற கயிறு ஆகும். அதற்காக சுமார் நான்கு லட்சம் ரூபாய் செலவில் ஈத்தாமொழி என்ற ஊரில் ஒரு பள்ளிக்கூடம் நிறுவி, அங்கே நார்ப்பது நபர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்படுவதாக அறிக்கையிலே பார்த்து மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். ஆனால், கயிறு செய்கின்றவர்களுக்கு ஒரு சில இன்னல்கள் இருக்கின்றன. தனியார் கயிறு உற்பத்தி செய்து, அதை விற்பனை செய்தால், உடனடியாக அவர்கள் விற்பனை வரி செலுத்த வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. கேரள ராஜ்யத்திலே கயிறுக்கு விற்பனை வரி இல்லை என்ற விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கயிறு உற்பத்தி செய்து விற்பனை செய்யக்கூடிய சிறு தொழிலதிபர்களுக்கு விற்பனை வரியி லிருந்து விதி விலக்கு கொடுக்க முடியுமா என்பதைப்பற்றியும் இந்த அரசாங்கம் உற்று கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒரு விஷயம் கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். தோவாளை தாலாகாவிலே ஒரு இடத்தில் பூசுர்ப்ப ஆராய்ச்சி செய்ததில் Lead கண்டு பிடிக்கப்பட்டதாகப் பத்திரிகையிலே படித்தேன். அது எந்த முறையிலே இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி எனக்குத் தெரிய வில்லை. அதற்குரிய விவரங்கள் அரசாங்கத்திடம் இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே, 'லெட்' நல்ல முறையிலே எடுக்க என்ன என்ன வழிவகை செய்யலாம் என்பதைப்பற்றி நல்ல முறையில் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கின்றேன். வணக்கம்.

* திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : கனம் தலைவர் அவர்களே இந்த மான் யத்தின் மீது அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகின்றபோது, கைத்தொழில்கள் வளர்ச்சியடைந்திருக்கின்றன, மேலும் பல தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு உத்தேசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று இங்கு கூறினார்கள். கைத் தொழில்கள் வளர்ச்சியடைந்திருக்கின்றன என்பதை யாரும் மறுப்பதற் கில்லை. இதைக் குறித்து நாம் பாராட்டவேண்டிய நிலையில் இருக்கின்ற போது, அதே சமயத்தில், தனியாருக்கு அதிகமாக சலுகை வழங்கி, தனியார் தொழில்களை இன்றையதினம் ஊக்குவிக்கும் அளவிலே அரசாங்கத்தினுடைய நடவடிக்கை இருக்கிறது என்பதைத்தான் இந்த சந்தர்ப்பத் தில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

14th July 1962] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

குடிசைத் தொழில்களுக்காக ஒதுக்கியிருக்கும் தொகை போதுமான தல்ல. முப்பது லட்சம் ரூபாய் தான் இதற்காக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அது போதுமானதல்ல. சாதாரணமாக ஏழைகளாக இருக்கக் கூடியவர்கள் தான் குடிசைத் தொழிலில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் ஏழைகளாக, தங்களுக்குப் போதுமான வருமானம் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டு, காலம் கழிக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அதிகமான முறையில் குடிசைத் தொழில்களை ஆரம்பித்து, சர்க்காரே அந்தத் தொழில்களை நடத்த முன்வருமேயானால் ஏழைகளுக்கு மிகப் பெரிய உதவிகள் செய்ததாக இருக்கும். சிறு தொழில்கள் என்று சொல்லும்போது, பீடித் தொழில், தோல் பதனிடும் தொழில், உரம் தயாரிக்கும் தொழில், பாத்திரம் செய்யும் தொழில், இம்மாதிரி தொழில்கள் நம்முடைய ராஜ்யத்திலே நடந்தகொண்டிருக்கின்றன. ஏழை எளியவர்கள் தான் இந்தத் தொழில்களிலே ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், கும்பகோணத்தில் பித்திரம் பாத்திரம் தொழில் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பாத்திரம் செய்வதற்குப் போதுமான அளவுக்கு பித்தளைத் தகடு கிடைப்பது கிடையாது. சென்னையில் இருக்கும் தனி நடர்களுக்குத் தகடு கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. உனி நபர் ஆதாயத்தையே குறிக்கோளாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குடந்தையிலிருந்து தொழிலாளர்கள் சென்னை யிலே வந்து அதிக விலை கொடுத்து, பித்தளைத் தகடு வாங்கி அந்தத் தொழிலை நடத்த வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

எவர்லிஸ்வர் பாத்திரம் செய்யும் தொழிலை தஞ்சை மாவட்டத்தில் கும்பகோணம் போன்ற இடங்களில் செய்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு, அவர்கள் தொழிலை விருத்தி செய்யக் கூடிய முறையில், உதவி செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

நெட்டித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் நல்ல வேலைப்பாடு அமைந்த சிற்பங்களைச் செய்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். திருத்தரைப்பூண்டியில் நெட்டித் தொழில் நல்ல முறையில் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அது சர்க்கார் துறையில் நடைபெறுகிறது. மேலும் அது நல்ல முறையில் நடப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள அதிகாரிகள் ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அது போலவே தான் வாணம் தயார் செய்கின்ற தொழில் தஞ்சை ஜில்லாவில் இருக்கிறது. அந்த வாணத்தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவர்களும் ஏழை எளியவர்கள் தான். அந்தத் தொழிலில் டேயர்போனது, எங்கள் ஜில்லாதான். கனம் அமைச்சர்கள் வரகை தருகிறபோது டல வாணவேடிக்கைகள் எல்லாம் நடைபெறுவதை அவர்கள் கண்டிருப்பார்கள். வாணவேடிக்கைகள் எல்லாம் வைத்துத்தான் அந்த ஜில்லாக் காரர்கள் அமைச்சர்களை வரவேற்பது வழக்கம். அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு அமைச்சர் அவர்கள் உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் அமைச்சர்கள் வரும்போதெல்லாம் வாணவேடிக்கைகள் வைத்து வரவேற்புத் தருவதாகச் சொன்னார்கள். அது சரியல்ல. நான் போயிருக்கிறேன். அப்படி ஒன்றும் நடக்கவில்லை.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : ஒருகால் இவருக்கு அப்படி நடக்கவில்லையோ என்னமோ கனம் வெங்கட்ராமன் அவர்கள் வந்திருந்தபோது வாணவேடிக்கை நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் நடந்திருக்கின்றன. (திரு. மீ. கல்யாணசுந்தரம் : இனிமேல் இவர் வரும்போதும் கொஞ்சம் கவனித்துக் கொள்ளுங்கள்).

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அமைச்சர்கள் வரும்போது வாணவேடிக்கை எடுவார்கள் என்று சொன்னதைத்தான் நான் எதிர்த்தேன். அப்படியோன்றும் நடக்கவில்லை என்றேன். எனக்கும் செய்யவேண்டும் எனப்

[திரு. பூ. கக்கன்]

[14th July 1962]

தற்காக அல்ல, (கனம் திரு. மீ. கல்யாணசுந்தரம் : அப்படிச் செய்தால்தான் என்ன தவறு?) அவர்கள் ஜில்லாக்காரர்கள் வாணவேடிக்கை என்று வீணைச் செலவு செய்வதாக கனம் அங்கத்தினர் நினைப்பதாகத் தெரிகிறது. கனம் கல்யாணசுந்தரம் அப்படிச் செய்வதால் என்ன தவறு என்றால் அம்மாதிரியே செய்யட்டும் என்று சொல்வதாகத் தெரிகிறது.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : எங்கள் ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய பழக்கத்தைச் சொன்னேனே தவிர தவறாகச் சொல்லவில்லை. பொது நிகழ்ச்சிகளில் எல்லாம் இந்தமாதிரியாக வாணவேடிக்கை வைப்பது வழக்கம். அத்தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலையையும் சர்க்கார் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக தோல் பதனிடும் தொழிலுக்கும் ஆக்கம் அளிக்க வேண்டும். அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் அநேகமாக ஹர்ஜனங்கள் தான். அந்த ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக வேண்டி இந்தத் தொழிலுக்கு ஆக்க மளிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறேன். திருச்சியில் ஒன்றுதான் அவர்களுக்காக அமைக்கப்பட்ட தொழிற்சங்கம் நன்றாக நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது. திண்டுக்கல்லில் ஒரு சங்கம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டதற்கு மறுத்து வட்டார்கள். திருச்சியில் உள்ள சங்கத்தைப் போல பல வட்டங்களில் அமைந்தால்தான் அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக் கூடியவர்களுக்கு நலமாக இருக்கும் என்று சொல்கிறேன். சர்க்கார் துறையில் 300 கூட்டுறவு சங்கங்கள் தான் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று கூறினார்கள். இந்த 300 சங்கங்களுக்குள் போடப்பட்டுள்ள மூலதனத்தையும், தனியார் துறையில் போடப்படுகிற மூலதனத்தையும் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால் சர்க்கார் போட்டுள்ள மூலதனம் மிகவும் குறைவு என்று தெரியும். சர்க்கார் துறையில் உள்ள கூட்டுறவு சங்கங்களிலும் அதிக மூலதனம் போட்டு சர்க்கார் தொழில் நடத்தும் வகையில் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று சொல்கிறேன்.

திருச்சி, வேலூர், வாணியம்பாடி ஆகிய இடங்களில் பீடி தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் அநேகம் பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைக்கவேண்டும். அடுத்து கட்டிடத் தொழிலில் கொத்தரை, தச்சர், கொல்லர் போன்ற அநேக தொழிலாளர்கள் அங்கங்கே சிதறுண்டு கிடக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைத்து தக்க கருவிகளையும் சாதனங்களையும் அளித்து உதவ வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

மற்றும் ஆபரணத் தொழில் இருக்கிறது. அதில் அதிகமான பேர்கள் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பட்டுக்கோட்டை போன்ற இடங்களில் ஆபரணத் தொழிலாளர்கள் சங்கம் அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். அது போல் மற்ற இடங்களிலும் பெய் வேண்டும். சிமிண்டி விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டு அது பற்றாக் குறையாக இருப்பதன் காரணமாக அதைப் பொதுப்பணித்தறை மூலம் விநியோகிப்பதைக் காட்டிலும் தொழில் இலாகா மூலம் விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்தல் நலம் என்று சொல்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் ஒழுங்கான முறையில் விநியோகம் செய்வதற்கு முடியும் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **திரு. க. தா. பெருமாள் ராஜு :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தொழில்துறை மானியத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச அனுமதி தந்ததற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது தமிழ் நாட்டில் தொழிற்சாலைகள் அதிகம் ஏற்பட்டு வருகின்றன என்பதையாவரும் அறிவார்கள். அதற்காக நமது சர்க்காரையும், தொழில் அமைச்சரையும் மிகவும் பாராட்டுகின்றேன். மேலும், பிற்போக்கான பகுதிகளில் தொழிற்சாலைகளை அமைப்பதன் மூலம் அப்பகுதிகள் முன்னேற்றம் அடை

14th July 1962] [திரு. க. தா. பெருமாள் ராஜு]

வதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக கோவை ஜில்லாவில் கோபி செட்டிபாளையம் தாலுக்கா தாளவாடி பிரக்கா மலைப் பிரதேசம். அங்கே மிகவும் பிற்போக்கான மலைவாசிகள் வசிக்கின்றார்கள். அங்கே பட்டுப் பூச்சி வளர்ச்சி அதிகமாக இருக்கிறது. சீதோஷ்ண நிலையும் அதற்கு ஏற்றதாக இருக்கிறது. ஆகவே அங்கு ஒரு பட்டுத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் அங்கு பவானி தாலுக்காவில் அந்தியூர் பிரக்காவல் பர்கர் பஞ்சாயத்து மலைப் பிரதேசம் 20 மைல் நீளம் இருக்கிறது. அங்கும் மலைவாசிகள் தான் வசிக்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் மூங்கில் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே அங்கொரு பேப்பர் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று மன்றாடிக் கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேச அனுமதி அளித்ததற்காக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கோ. வெங்கட்ராமன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்கள் இன்றையதினம் பிரேரித்திருக்கிற தொழில் மானியம், தொழில் வளர்ச்சிக்கான மூலதனச் செலவு மானியம் ஆகியவற்றை ஆதரித்தும், பாராட்டியும் சில வார்த்தைகளை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சியைக் குறித்து மதிப்பிற்குரிய தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தயாரித்து அளித்திருக்கிற “இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்டு இன் மட்ராஸ் ஸ்டேட்—எ ரெவ்யூ” என்ற புத்தகத்தை நன்கு படித்துப் பார்த்திருப்பார்களேயானால் எதிர்க்கட்சி மெம்பர்கள் இவ்வளவு நேரம் இங்கே வாண் வேடிக்கை நடத்தியிருக்க வேண்டிய அவசியமே இருந்திருக்காது என்று நான் நினைக்கிறேன். காரணம் வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்று வழக்கமாக அவர்கள் வாண் வேடிக்கை விடுவார்கள். அத்தகைய வாண்வேடிக்கைகள் தான் நடந்திருக்கின்றன. ஆனால் இம்முறை வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்பதோடாண்டு—தென்னாட்டிலேயே வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்று கரைத்து, குழைத்து வாண் வேடிக்கை விட்டார்கள். நாங்கள் கேட்கிறோம். வடக்கு எது? தெற்கு எது? இரண்டுக்கும் ஒரே வேட்கோடாக எதை வைத்திருக்கிறீர்கள்? வடக்கு, தெற்கு என்றுதானே சொல்கிறீர்கள், கிழக்கு மேற்கு என்று இல்லையா என்று கேட்டோம். தனியார் துறையில் தொழில்களை ஏற்படுத்தவதா? பொதுத்துறையில் தொழில்களை ஏற்படுத்துவதா? எந்த முறையில் தொழில்களை ஏற்படுத்துவது, எந்த எந்த இடங்களில் ஏற்படுத்துவது என்றெல்லாம் பரிசீலனை செய்து ஜியாலாஜிகல் சர்வே செய்து—அந்த நிலுணர்கள் எங்கு ஏற்படுத்தலாம் என்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் ஏற்படுத்தி வருகிறோம் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அந்த அறிக்கையில் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நெய்வேலி ஒன்றை மட்டும் சொல்கிறார்களே என்று சொன்னார்கள். நெய்வேலி ஒன்று மட்டுந்தானா? “சர்ஜிகல் இண்டஸ்ட்ரி தொழிற்சாலை, டெலிபிரிண்டர் தொழிற்சாலை, ரா பிலிம் தொழிற்சாலை, ஹை பிரஷர் பாய்லர் தொழிற்சாலை, ராணுவ டாங்குகள் செய்யும் இண்டஸ்ட்ரிஸ்” என்று பல தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதுமட்டுமல்ல. தென்னாடு வளம்பெற வேண்டும் என்று எத்தனையோ சிறு சிறு தொழிற்சாலைகளும், பெரும் பெரும் தொழிற்சாலைகளும் ஆங்காங்கே நிறுவப்பட்டு வருகின்றன. நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்களின் பிறந்த தினப் பரிசாக மரேன் டிசல் என்ஜின் இண்டஸ்ட்ரி ஒன்றை இங்கே ஏற்படுத்துவதற்கும், அதற்கு வேண்டிய நில ஆர்ஜிதம் செய்வதற்குமாக உத்தரவும் வந்திருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, அங்கங்கே தொழில் வாய்ப்பைப் பெருக்கவும், தொழில் வளத்தைப் பெருக்கவும் நாங்கள் பலபல திட்டங்களை மேற்கொண்டு வருகிறோமே தவிர எதிர்க்கட்சிக்காரர்களைப்போல தோண்டினால் தங்கம், வெள்ளை வெள்ளி என்று பேசிக் கொண்டிருக்கல்லலை, கனவு காணல்லலை.

[திரு. கோ. வெங்கட்ராமன்] [14th July 1962]

அன்றைக்கு நாங்கள் இதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டபோது, 'ஆராய்ச்சி யாளர்கள்தான் இது பற்றியெல்லாம் ஆராய்ந்து செயல்பட வேண்டும்; நாங்கள் கோடிட்டுக் காட்டுகின்ற அளவுக்குத்தான் சொல்கிறோம்' என்றார்கள். தங்கமும், வெள்ளியும், இரும்பும் உருக்கினால்தான் கிடைக்குமே யொழிய, தட்டினாலும் கிடைக்காது, வெட்டினாலும் கிடைக்காது.

பெரிய தொழிற்சாலைகளை நிறுவ வேண்டுமென்பதைப் பொறுத்த மட்டில், நெய்வேலி நிலக்கரி இருக்கிறது. அந்த நிலக்கரியைக் கொண்டு சேலத்து இரும்புக்கனியைக் காய்த்து உருக்கி ஒரு இரும்புத் தொழிற் சாலையை ஆரம்பிப்பது பற்றி இன்றையதினம் ஆராய்ச்சி நடைபெற்று வருகிறது. ஆராய்ச்சி வெற்றிகரமாகி, 'பர்னஸ்' மூலம் இரும்பை உருக்கி நீச்சயமாக சேலத்திலும், நெய்வேலியிலும் இரும்புத் தொழிற்சாலை ஏற்படத்தான் போகிறது. இருக்கின்ற நிலைமையில் மாறுதல் எதுவும் இல்லை. பெரிய பெரிய மத்திய அமைச்சர்கள் எல்லாம் 'சேலத்தில் இரும்புத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்படும்' என்று பல ஆண்டு காலமாக வாக்குறுதி கொடுத்து வந்தார்கள். காத்திருந்தவர்கள் உரிமையை நேற்று வந்தவர்கள் பறித்துக் கொள்ளும் நிலைமை இல்லை. நெய்வேலியிலும் அந்தத் தொழில் ஏற்படலாம், சேலத்திலும் ஏற்படும். பெரிய தொழில்களையெல்லாம் ஏற்படுத்துவதற்காகப் பெரிய திட்டங்களை யெல்லாம் உருவாக்கி நல்ல முறையில் செயலாற்றிக் கொண்டுவரும் தோழில் துறை அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டக் கடைமடப்பட்டிருக்கிறேன். தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஸ்ரீராம நாயுடுகளுக்கெல்லாம் சேல் லும் நேரத்தில் அங்கெல்லாம் அடைந்திருக்கிற முன்னேற்றத்தைக் கண்டு, அந்த வகையில் இந்த நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காக எந்தெந்தத் துறைகளில் இந்த நாட்டில் தொழில்களை அமைக்க முடியும்? நாட்டின் பற்றாக்குறை என்ன, சிமெண்ட் துறையின் தேவை என்ன, காகிதத்தின் தேவை எவ்வளவு, கச்சாப் பொருள்களின் தேவை எவ்வளவு என்பதை யெல்லாம் அறிந்து, அந்த அடிப்படையிலே அந்தப் பொருள்களையெல் லாம் தயாரிப்பதற்கான பெரிய தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்துவதற்கான உருவான ஆலோசனைகளையெல்லாம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தரவேண்டும்.

நம்முடைய 'இண்டஸ்ட்ரியல் பாலிசி'யைப் பொறுத்தவரை, 1956-ம் ஆண்டிலேயே அது தீர்மானிக்கப்பட்டு விட்டது. எந்தெந்தத் தொழில் களைப் பொதுத் துறைக்கு விடவேண்டும், எந்தெந்தத் தொழில்களைத் தனியார் துறைக்கு விடவேண்டும், எந்தெந்தத் தொழில்களைக் கூட்டுறவு முறையிலே அமைக்கவேண்டுமென்பதைப் பற்றிய தொழில் கொள்கையை 1953-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 30-ம் தேதியன்றே ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம். அந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலேயே அந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையிலேயே இன்றைக்குப் பல தொழில்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆகவே, அடுக்குச் சொல் அலங்காரத்தால் மட்டும் பயன் இல்லை. 'குற் றால் கூடை', 'பத்தமடைப் பாய்' என்று சொல்லிப் பால் மட்டும் போதாது. பாதரசைத் தொழிற்சாலை, பாத்திரத் தொழிற்சாலை பற்றி யெல்லாம் சொல்ல மறந்து விட்டார்கள். சிறிய தொழில்கள் எல்லாம் கூட்டுறவு முறையிலே, உழைக்கும் மக்கள் அதிலே பங்கு பெறும் வகை யிலே மிகச் சிறந்த கூட்டுறவுத் தத்துவத்தின் அடிப்படையிலே உருவாக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை அரசாங்கம் உணர்ந்துதான் திட்டங்களைத் தீட்டி வருகிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, கைத்தறித் துறையைப் பார்க்கும்போது மட்டும் புரட்சியை ஏற்படுத்திக் கொண்டு வருகிறோம் என்று நான் சொல் விரும்புகிறேன். கைத்தறிக்காக 'கிளிசரின்' கண்ணீர் வடிப்பவர்கள், 'கைத்தறியை ஆதரியங்கள்' என்று சொல்கிறவர்கள், 'கரை போட்ட வேஷ்டியையும், புடவையையும் கைத்தறிக்கே ஒதுக்கவேண்டும்' என்று கோருகிறவர்கள், சர்க்கார் ஊழியர்களைக் கைத்தறி அணியவேண்டுமென்று சொல்கிறவர்கள், உணமையிலேயே கைத்தறி வளரவேண்டுமென்று விரும்

14th July 1962] [திரு. கோ. வெங்கட்ராமன்]

பினால், இதிலே அவர்களுக்கு உண்மையிலேயே அக்கறை இருக்குமானால், அந்தக் கழகத்திலே சேருகிறவர்கள் எல்லாம் கைத்தறித்தான் அணிய வேண்டுமென்று தீர்மானம் போடுவார்களா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். கைத்தறி கட்டுபவர்கள்தான் கழகத்தில் இருக்க முடியும் என்று கூறுவார்களா? கைத்தறியில் ஈடுபட்டிருக்கும் 20 லட்சம் மக்களுக்காகப் பல பெரிய தொழில் திட்டங்களை ஏற்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. மூன்று புதிய தொழில் வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். குறிப்பாக, 'ஹான்ட் லாம்' பிளான்ஸ் கார்ப்பொரேஷன்' ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அது 'ட்ரேடிங் அண்டு பிளான்ஸ் கார்ப்பொரேஷன்' என்ற வகையிலே பெரிய மூலதனத்தைக் கொண்டு கூட்டுறவுத் துறையிலே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. கைத்தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கும் பெரு மக்களின் வாழ்க்கைக்கு அத்தியாவசியமான முறையில் உருவாகியிருக்கிறது. 'கூட்டுறவுத் துறையில் இருப்பவர்களுக்கும் இல்லாதவர்களுக்கும் இடையே இருக்கக் கூடிய ஒரு சிறிய இடைவெளியை நீக்கி ட வேண்டும்' என்று மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் ஜிகை செய்யும் வாய்ப்பை அதிகரிக்க நிதி உதவி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பெருவாரியான அளவில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. சில கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஓரளவு வலிமையுடையதாக இருக்கும்போது, அவர்களுக்குப் புதிய உற்சாகத்தைக் கொடுத்து நல்ல முறையில் பணியாற்றுவதற்காகப் புதிய தொழில் வாய்ப்புகளை ராஜ்யத்தில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இரண்டாவது ஆண்டின் துவக்க காலத்தில் கைத்தொழில் பிரச்சினையைத் தீர்க்க ஒரு சில ஆயிரம் பவர் லாம்கள் கூட்டுறவுத் துறையில் விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதைத் தொடர்ந்து ஒன்பது, பத்தாயிரம் ஏக்கர் தரிகளைக் கூட்டுறவுத் துறையில் மட்டும் விநியோகிப்பதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். கைத்தறிக்கு 'ரிபேட்' கொடுப்பதைப் பொறுத்தவரை இன்னும் ஓரளவு மிகுதியாக 'ரிபேட்' கொடுக்க வேண்டும். கைத்தறியாளருக்கு நேரடியாகப் போய்ச் சேரக் கூடிய இன்ஷூரன்ஸ் வசதி போன்றவற்றையும் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட அறிக்கையில் கூட நேரடியாகக் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குக் கிடைக்கும் வாய்ப்பு வசதிகளைச் செய்துகொடுப்பது பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதைக் குறித்தும் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இண்டஸ்ட்ரியல் காலனிக்கான நில ஆர்ஜிதம் செய்யப்படுவதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டு வந்தது. இப்போது நில ஆர்ஜிதங்கள் வெகு சீக்கிரத்தில் நிறைவேற்றப்படும் என்ற அளவுக்கு நம்பிக்கை உருவாகி இருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் உடனடியாகச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இன்றைக்குத் தொழில் துறையில் மிகச் சிறந்த முறையில் முன்னேறிக் கொண்டு வருகிறோம். இந்தத் துறையில் நாம் மிகமிக அதிகமாக முன்னேறியிருக்கிறோம். ஆனால், அது போதுமானது என்று நான் சொல்லவில்லை. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் சர்வே நடத்தி பல புதிய தொழில் திட்டங்களுக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று கண்டு பிடித்து அவைகளையெல்லாம் ஏற்று நடத்திச் சிறந்த முறையில் நிறைவேற்றிப் பெருமை கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லி இந்த மானியத்தை வரவேற்கிறேன்.

திரு. ர. சம்பங்கி: மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, தொழிற் துறை மானியத்தின் மீது எனது கட்சி உறுப்பினர் புலவர் கோந்தன் அவர்கள் கொண்டு வந்த வெட்டுப் பிரேரணையின் மீது இரண்டொரு கருத்துக்கள் கூற முற்படுகிறேன். அந்த வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரேபித்த மதிப்பிற்குரிய புலவர் கோந்தன் அவர்கள் வ - ஆறாறு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவராவார். அந்தத் திருத்தத்தின்படி கேசுறி வாய்ப்பு கிடைத்த நாளும் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் ஆவேன். வட ஆற்காடு மாவட்டம் தொழிற் துறையிலே மிக மிகப் பின் தங்கிய மாவட்டம் என்பதை அந்த மாவட்டத்தின் சார்பிலே தேர்ந்

[திரு. ர. சம்பங்கி] [14th July 1962]

தெடுக்கப்பட்ட அத்தனை பிரதிநிதிகளும் இன்றும் இதற்கு முன்னாலும் சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். அது மிக மிகப் பின் தங்கிய மாவட்டம் என்று கூறுவதிலே அர்த்தம் இருக்கிறது என்பதை இன்றைய நிகழ்ச்சியிலேயிருந்து நான் தெரிந்து கொண்டேன். மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர் பழனிப் பிள்ளை அவர்கள் இந்த மாவட்டம் தொழிற் துறையிலே பின் தங்கியிருக்கிறது என்று பேசும்போது, அவர்களுடைய பகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தாணிப்பாடி ஆறுமுகம் அவர்கள் பேசும் போது லெட்டு லெட் சில குறைகளை எடுத்துக் காட்டிப் பேசினார். இத் தகைய நிகழ்ச்சிகள் சட்ட மன்றத்திலே வரும்போது தங்களுடைய மாவட்டத்திலும் தொழில்துறையில் முன்னேற்றம் ஏற்படவேண்டுமென்பதற்காக மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் திருத்தம் கொண்டு வந்தாலும் கூட அத்தனை ஆதரிக்கும் முகத்தான் ஆறுமுகம் போன்ற மெம்பர்கள் உறுதுணையாக இருப்பதைக் காண மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தமட்டில் சொல்ல வேண்டுமானால் விரிஞ்சிபுரம் தொகுதி பல குக்கிராமங்கள் கொண்ட பகுதியாகும். அங்கு பல கனரகத் தொழிற்சாலைகள் வேண்டுமென்று சொல்லமாட்டேன். சிறு குடிசைத் தொழில்கள்தான் வேண்டுமென்று கோருகிறேன். பத்தமடைப் பாயைப் பற்றி இன்றையதினம் பல்வாறு கூறப்பட்டது. அந்தப் பத்தமடைப் பாய் மூடையும் தொழில்கூட எங்கள் பகுதியில் இல்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கூடை மூடையும் தொழிலும் கைத்தறித் தொழிலும் என்னுடைய தொகுதியில் மிகப் பரவலாக இருக்கும் தொழிலாகும். சிறிய தொழில்களை ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் கருதும் இந்த நேரத்தில் எங்கள் மாவட்டத்திலும் சிறிய தொழில்களை ஊக்குவிக்க வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12 00
noon.

அடுத்து, மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசியபோது “இடித்தால் இரும்பு கிடைக்கும், வெட்டினால் வெள்ளி கிடைக்கும்” என்று கோடிட்டுத்தான் காட்ட முடியும், நிபுணர்கள்தான் முடிவு எய்யவேண்டும் என்று சொன்னார். எந்த வாதத்தை எடுத்தாலும், “இடித்தால் இரும்பு வரும், தட்டினால் தங்கம்கிடைக்கும், வெட்டினால் வெள்ளி கிடைக்கும்” என்று கூறுவது அவ்வளவு நல்லதல்ல.

அடுத்தபடியாக, இந்த மன்றத்தில் இன்றையதினம் நடந்த நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொண்ட மதிப்பிற்குரிய திரு. மாதா கவுடர் அவர்கள், “இவர்கள் திட்டங்கள் தரவில்லை, ஏதோ வாய்ப் பேச்சுக்காக எதையோ சொல்லுகிறார்கள்” என்று சொன்னார். எங்கள் அரும் பெரும் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சென்ற சட்ட மன்றத்திலே இங்கு பணியாற்றி, இந்த மாநிலத்தார் போற்றிப் புகழத்தக்க விதத்தில் தேவையான திட்டங்களைக் கொடுத்தார்கள். அதற்கு, “சொப்பக் கடை வைக்கச் சொல்கிறார்களா?” என்று கேட்டார்களே தவிர, 1,000 கோடிக்கு கொடுத்த திட்டங்களை ஆதரிக்கவில்லை. தங்கள் மூலம் எதிர் கட்சியினருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், திட்டங்கள் வேண்டுமென்று கேட்டால் நாங்கள் திட்டங்கள் கொடுக்கத் தயார், அதை ஏற்றுக் கொள்வார்களானால், அதை செயல்படுத்துவார்களானால், என்று கூறிக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, சபையிலே சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற தொழில்துறை மான்யத்தை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நம் நாட்டிலே பழைய காலத்தில் தொழில்கள் எல்லாம் நல்லபடியாக முன்னேறியிருந்தன என்பதை நாம் அனைவரும் ஒப்புக்கொள்வோம். ஆனால் இந்தக் காலத்திலுள்ள ஜனத்தொகை அப்பொழுதும் இருந்தது என்று வைத்துக் கொண்டு ஒப்புக் கொள்ளமாட்டோம். 1800-ம் ஆண்டில் இந்த நாட்டின் ஜனத் தொகை பர்மா, பாகிஸ்தான் உள்பட 14 கோடி என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு முன் இருந்தவர்கள் இந்த நாட்டின் வளத்தைப்பற்றிப் பாடி வைத்துவிட்டுப் போயிருக்கிறார்கள்.

14th July 1962] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

அவற்றை அப்படியே ஒப்புக்கொண்டாலும் கூட, இன்றுள்ள ஜனத் தொகையைப் பார்க்கும்போது அது ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதா என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். புலவர்கள் எப்பொழுதும் கொஞ்சம் கற்பனையாகப் படுவது வழக்கம். கற்பனை உலகத்தில் சஞ்சரிக்கும்போது அதைப் பாராட்டலாமே தவிர, உண்மை எவரங்களுக்கு அது உதவாது என்றே நான் கருதுகிறேன். சென்னிசுளம் அண்ணாமலை ரெட்டியார் அவர்கள் காவடிச் சிந்து பாடியிருக்கிறார்கள். அது திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் இருக்கிறது. கழுகுமலை முருகப் பெருமான் மீது அவர்களுக்கு மிகவும் அதிக பக்தியுண்டு. கழுகு மலையில் உள்ள வளத்தைப்பற்றி அவர் சித்தரித்துக் காட்டுகிறார் :

“கத்து கடலொத்த கடைவீதி தனில்
கட்டு தரளப்பந்தலின் ஜோதி
காட்டுவதால் ஈரிரண்டு
கோட்டு மத யானையிற் பல்களிலும்
நித்தம் வெவிறும்.”

என்று சித்தரித்துக் காட்டியிருக்கிறார். கழுகுமலை கடைவீதிகளில், முத்துக்களால் யானைகள் கோத்துக் கட்டப்பட்டிருக்கிறதாம். அதன் ஜோதி, யானைகளின் தந்தங்களைப் போல் ஜோலிக்கிறதாம். அங்கு மேடை மாடிகளில் கட்டப்பட்டிருக்கும் கொடிகளைத் தாண்டி எப்படிப் போவது என்று சூரியன் சந்தேகப்படுகிறதாம். பின்னர், நடைதத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது :

“அவிரிமை சுமக்கலாற்ற தன்னலார் பரிந்து நீத்த
திவனொலி மணியும் முத்தும் சிந்திய முன்றில் தோறும்
குவிமுலை கயலாய்ச் செங்கட்டுடம்புறை செருத்தமேதி
கலியடி பெயர்ப்பமாள் சிக்காள் தளர்ந்துதொதுங்கு பன்றே.”

இதை அதிவிரராம பாண்டியன் பாடியிருக்கிறார். பாடியவர் பாண்டி நாட்டுக்காரர்தான். பெண்கள் தங்கள் ஆபரணங்களை, முத்துமாலையைத் தோல் எறிந்து எட்டார்களாம், அவைகளின் சுமை தாங்கமாட்டாது. அந்நிலையில் தெருக்களில் நடக்கும்பொழுது அதை மிதித்துக்கொண்டு தான் நடக்க வேண்டும். ஆனால் எருமைகளுக்கு பிளவுபட்ட குளம்புகள் இருப்பதால் அவைகள் நடக்கும் போது இந்த ஆபரணங்கள் அந்த பிளவுக்குள் பிழ் சித்கிக்கொண்டு அது உறுத்துமாம். எனவே, எருமைகள் அடிபெயர்த்து வைக்கத் தயங்குகின்றனவாம். இப்படியெல்லாம் வர்ணித்திருக்கிறார்கள். இதைப் பரிசுத்தமாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. ரசிக்கத்தக்க கற்பனை புனை ஓரளவு உண்மையை எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார்கள். நமது காதல்தலேயே பாரதியார் அவர்கள் பாடியிருக்கிறார்.

“பாரத தேசமென்று பெயர் சொல்லுவார்—மிடிப்
பயங்கொல்லுவார் துயர்ப் பகை வெல்லுவார்.”

என்று பாரதியார் பாடியிருக்கிறார். வறுமைப் பயத்தை நாம் கொண்டு கொண்டிருக்கிறோம். அன்று பாரதியார் சொன்னதில்—எதை நாம் செய்யவில்லை? இந்த வரவு செலவுத் திட்ட வாதம் முடிவடைய இருக்கும் நேரத்தில், அன்று பாரதியார் சொன்னதில் நாம் எதைச் செய்யவில்லை என்று எடுத்துக் காட்டினால் நான் மிக மிக நன்றியுள்ளவனாக இருப்பேன். “அது பூர்ணமாகப் செய்யப் பில்லை, அந்த அளவில் இல்லை, இந்த அளவில் இல்லை” என்று வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம். அவர்கள் கூறியிருப்பதைப் போன்று, “சந்திர மண்டலத்தியல் கண்டு தெளிவோம், சந்தி தெருப் பெருக்கும் சாத்திரங் கற்போம்” தெருப் பெருக்கும் சிறு காரியங்களைக் கூட நாம் மறந்து விட மாட்டோம். அதைக் கூட முறையாகச் செய்ய ஏற்பாடு செய்வோம் என்று சொன்னார்கள். பாரதி சொன்ன அத்தனை தொழில்களையும் நாம் செய்து வருகிறோம். இது பற்றி விரிவாகச் சொல்ல நேரமில்லை; அப்படிச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. சர்க்கார் கொடுத்திருக்கக்கூடிய எளக்கங்களில் இருந்து நாம் தெரிந்தகொள்ளலாம். மற்றவர்களும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

[திரு ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [14th July 1962]

கிராமத் தொழில்களைப் பொறுத்தவரை ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் கிராமத் தொழிலைப் பெருக்க ஒரு வஸ்தரிப்பு அதிகாரி இருக்கிறார். அதனால் மட்டு ஏற்படவில்லை என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். மக்களும் முன்வருவதில்லை. ஒவ்வொரு பிளாக்கிற்கு, ஒவ்வொரு அதிகாரி வேண்டாம், தாலுகாவிற்கு ஒருவர் என்றிருந்தால் போதும். கூட்டுறவு முறையில் தொழில் பண்ணைகள் அமைக்க சர்க்கார் ஆக்கம் அளிக்க முன்வந்திருக்கிறது. தொழில் வளர்ச்சியில் சர்க்கார் அதிக ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 5,000, 10,000 போட்டு ஒவ்வொரு துறையிலும் கூட்டுறவுத் தொழில் பண்ணைகளில் சேர்ந்து வயாபாரம் செய்யக்கூடியவர்கள் யார் யார் இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்து அவர்களை இப்பண்ணைகளில் சேர்க்க நாம் முயற்சிக்கவேண்டும். “சென்னை நகர் சுற்றிலும் தொழில் வளம் பரவுகிறது”, என்று சொன்னார்கள். எனக்குக்கூட ஒரு மனக் குறைவு உண்டு. கஷ்டங்கள் பல இருந்தபோதிலும் சிறு தொழில்களும், பெரிய தொழில்களும் எல்லா இடங்களிலும் பரவுதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் அது நீங்கிக் கொண்டே வருகிறது. “ஸ்பின்னிங் மில்லை” எடுத்துக்கொண்டால், கூட்டுறவு மில்லை நடத்தி வருகிறார்கள். அதில் ஒருவருக்கு 10,000 ரூபாய் வீதம் முதல் போட்டால் தான் ஒருவருக்கு வேலை கொடுக்கலாம். ஆகவே, பரவலாக வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனத்தில் ஆயிரக்கணக்கான மனுக்கள் வந்திருக்கும். விவசாய வேலையில் இருப்பவர்கள் எத்தனை யோ பேர்கள், மில்களில் வேலை செய்கின்ற எத்தனையோ பேர்கள், இவர்களெல்லாம் கூட இதில் மனு செய்திருப்பார்கள். இவர்களை எல்லாம் சேர்த்துத்தான் வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனத்தில் எண்ணிக்கை கூடுதலாக இருக்கிறது. ஆகவே, இம்மாதிரி கொடுக்கப்படுகின்ற தொகை சரியல்ல என்பதோடு மட்டுமல்ல, அது உண்மையில்லாத தப்புக் கணக்கு என்டதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மில்களில் வேலை செய்து கொண்டு அதைவிட வேறு வேலை கிடைத்தால் என்ன என்று நினைத்து இவ்வளவு மனு செய்கின்றார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தொழில் துறை மான்யங்களை நான் வரவேற்கிறேன். அரசாங்கத்தினுடைய தொழில் கொள்கை முற்றிலும் ஆவடிப் பாதை சோஷலிஸம் தான். அந்தக் கொள்கையின்படி வேகமாகப் போவதில் இப்போது இந்த அரசாங்கம் பெரிய அடி எடுத்து வைத்திருக்கிறது. பெரிய தொழில்கள் சிறிய தொழில்கள் இவைகள் எல்லாவற்றுக்குமே இந்திய அரசின் தொழில் கொள்கையை ஒட்டி நம்முடைய தொழில் கொள்கை அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிமின்ட் தொழிற்சாலைகளை அமைத்திருக்கிறார்கள். இவ்விதம் 4 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் ஒரு பாக்டரி அமைக்கும்போது 400 குடும்பங்களுக்குத் தான் நேரடியாக வேலை வாய்ப்பு அளிக்கிறது. அதே நேரத்தில் காந்திஜி அவர்கள் கூறியவாறு, ஏழு ரூபாய்க்கு கிடைக்கக்கூடிய இராட்டையை ஸப்ஸிடி பெற்று மூன்றரை ரூபாய்க்கு வாங்கினாலும், அதன் மூலம் இரண்டு குடும்பங்களுக்கு வாழ்க்கைக்கு போதுமானதாக இல்லாவிடினும் ஓரளவில்தான் வருவாயைத் தேடிக்கொள்ளலாம் என்ற உறுதி இருக்குமானால், இந்த நாட்டில் கிராமத் தொழில், பெரிய தொழில்கள், நடுத்தர சிறிய தொழில்கள் இவைகள் எல்லாவற்றுக்கும், வளருவதற்குரிய வாய்ப்பை அளிப்பதன் நியாயத்தை உணர்முடிகிறது, இதில் சர்க்கார் போதுமான கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முக்கியமாக கதர் தொழிலை ஏற்றிருக்கின்றவர்கள்—குறிப்பாக நேரடியாக இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்கள்—அனைவருக்கும் நல்லதொரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக்கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் இன்றைக்கு அதற்கு ஒரு அபாயம் ஏற்பட்டிருப்பதாகவும், இதன் காரணமாக இதில் பிழைக்கின்றவர்களுக்கு கஷ்டமான நிலை ஏற்படுவதற்குரிய ஒரு பயங்கரமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருப்பதாகவும் நான் கருதுகிறேன். இதை அரசாங்கம் தீவிரமாக பரிசீலனை செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது அரசாங்கத்தின் கடமையும் கூட என்பதையும்.

14th July 1962] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சோஷலிஸம் என்பது சும்மா வராது. எப்போதும் அரசாங்கம் கூட்டுறவு இயக்கத்தை நடத்த வேண்டும் என்பது சாத்தியமில்லை. அங்கங்கே இருக்கின்றவர்கள் தான் இதற்கு பாடுபட வேண்டும். எங்கள் பக்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், காங்கிரஸ் ஊழியர்கள் பல இடங்களில் இதற்காக உழைத்து வருகிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறேன். எங்கள் பக்கத்தில் 4,500 ரூபாய் மூலதனத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமாக லட்சாதிபதிகள் வைத்துக்கொண்டிருந்த உப்பளத்தையும், அதில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த 500 தொழிலாளர் குடும்பங்களையும் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் கொண்டுவர முடிந்தது. காரணம் அங்கிருந்த காங்கிரஸ் ஊழியர்களுடைய முயற்சியினாலும் 1948-49-ல் காங்கிரஸ் தொழிலாளர் பகுதிப் பொறுப்பாளியான கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களுடைய முயற்சியாலும் தான் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம் தேசத்தின் முன்னேற்றத்தைப் பொறுத்தவரையில், மைசூர் ராஜ்யம் ஒன்றைத்தான் தொழில் துறையில் நம் ராஜ்யத்தோடு ஒப்பிட முடியும். கூட்டுறவுத் துறையில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற முன்னேற்றத்தை எடுத்துக் கொண்டால் பஞ்சாப் நம் ராஜ்யத்தோடு நிற்க முடியும். வேறு எந்த துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும் நம் தமிழ்நாடு தான் அதிக வளர்ச்சி அடைந்து வந்திருக்கிறது. கூட்டுறவு முறையில் கூட பல சர்க்கரை ஆலைகள் நம் நாட்டில் நடைபெற்றுவருகின்றன. குறிப்பாக திருச்செந்தூரில் கூட்டுறவு முறையில், 800 பேர்கள் சேர்ந்து, 500 ரூபாய் பங்குகளையும் பெற்று சுமார் 40 லட்சம் ரூபாயில் ஒரு தூற்பு ஆலை ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இது உலகத்திற்கே வழிகாட்டியாக இருக்கக்கூடிய முறையில், 500 ரூபாய் மூலதனம் போடக் கூடிய ஒவ்வொரு தொழிலாளிக்கும் இதில் லாபம், அவர்கள் போட்டிருக்கின்ற மூலதனத்திற்கு வட்டி இவைகள் எல்லாம் கிடைக்கின்ற அளவில் எந்த விதமான தொழில் தகராறுகளுக்கும் இல்லாத வகையில், உலகத்திற்கே வழிகாட்டியாக இருக்கக்கூடிய முறையில் ஒரு கூட்டுறவு தூற்பு ஆலை ஆரம்பிப்பதற்கு முயற்சிகள் எல்லாம் நடந்து வருகின்றன. இதற்கு அதிகமான ஸ்பின்டில்சுகள் ஒதுக்கவேண்டியது அவசியம். அதற்கு ஆவன சர்க்கார் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் திருச்செந்தூர் தாலுகாவில் நாசரேத் பக்கத்தில் அதிகமான அளவில் சுமார் 90 லட்சம் டன் அளவுக்கு சுண்ணாம்புக்கல் கிடைப்பதாக தெரிகிறது. அதையும் பரிசீலித்து அந்தப் பகுதியில் ஒரு சிமிண்ட் ஆலை ஏற்படுத்துவதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சேலத்தில் 1½ லட்சம் டன் வருடம் ஒன்றுக்கு கிடைக்கின்ற இடத்தில் ஒரு சிமிண்ட் ஆலை ஏற்படுத்தப்போவதாக தெரிவிக்கப்பட்டது. அப்படியானால் :

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : சிமிண்ட் தொழிலுக்கு வேண்டிய பொருட்களில் ஒன்று சுண்ணாம்புக்கல், வேறு பல பொருட்களும் தேவைப் படுகின்றன.

திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : எந்த அளவுக்கு இதில் பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்ற கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்ட் ஏற்படுவதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இதைப் போக்குவதில் என்னென்ன நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமோ அதை எடுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக இன்டஸ்ட்ரியல் துறையில் பல தகவல்களை இதில் அக்கறை யுள்ளவர்கள் அறிய வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக பல இடங்களுக்குப் போய் பல கஷ்டங்களையும் அனுபவிக்கவேண்டியிருக்கிறது. தொழில்துறையில் ஈடுபட்டவர்கள் பலரும் இதை உணர்ந்திருக்கலாம். இந்த சிரமத்தை போக்குகின்ற முறையில், “இன்டஸ்ட்ரியல் ரிலேஷன் ஆபீஸ்” என்ற அளவில் ஒரு அதிகாரி இருப்பார் என்றால், தொழில் துறை சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், அந்த அதிகாரியிடமிருந்தே எல்லாத் தகவல்களையும் அறிந்து கொள்ளமுடியும். ஆகவே, இதைப்பற்றியும் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். எஸ். செல்வசாஜன்] [14th July 1962]

தூத்துக்குடியில் கூட்டுறவு முறையில் ஒரு இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்ற திட்டமிருக்கிறது மிகவும் வரவேற்கத் தகுந்தது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில், திருச்செந்தூர் தாலுகாவில், இலங்கை போன்ற இடங்களிலிருந்து வருகிறவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கின்ற முறையில் இம்மாதிரியான ஒரு எஸ்டேட் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் என்று திரு. மனுபாய் ஷா அவர்கள் வந்திருந்தபோது தெரிவித்திருந்தார்கள். ஆகவே, இதைப் பற்றிக் கவனிக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. இராம அரங்கண்ணல் : மதிப்புமிக்க மாமன்றத் தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர், சகோதரர் திரு. மாதா கவுடர் அவர்கள், பேசுகின்ற நேரத்தில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் தமிழ்நாட்டில் இன்னும் அதிகமான தொழில்வளம் ஏற்படவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள், அது சரியல்ல, தேவையான அளவுக்கு முன்னேறியிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு நான் பதில் சொல்லிக் கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லாத அளவுக்கு, இந்த அரசாங்கத்தின் முன்னாள் நிதி அமைச்சரும், இந்நாள் மத்திய அரசாங்கக் கணரகத் தொழில் அமைச்சருமான திரு. சப்பிரமணியம் அவர்கள், பத்ராவதியில் கடந்த திங்களில் நடந்த கூட்டத்தில் “இந்த நாட்டில் பல தொழில்களுக்கு ஏராளமான வாய்ப்பு இருக்கின்றது உற்பத்திப் பொருள்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன, இதையெல்லாம் நிச்சயமாகப் பயன்படுத்தியாகவேண்டும், தெற்கு தேய்ந்து வருகிறது என்ற கூச்சலை தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வதன் மூலம் அடக்கவேண்டும்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு கனம் அமைச்சர்கள் மத்தியிலும், மற்றவர்கள் மத்தியிலும் தென்னாட்டுக்குப் போதிய நியாயம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் எழும்புவதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தாரின் முழுக்கமே காரணமாக அமைந்திருக்கிறது என்பதை அறிய, நான் மகிழ்கிறேன்.

இன்றைய தினம் கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பேசியதை வைத்து நம்முடைய திட்டங்களைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் பற்பலத் திட்டங்கள் நமக்கு வருவாய் தருகின்ற முறையில் இல்லை என்பதையும், போட்டிருக்கின்ற கணரகத் தொழில்கள் பலவும் டில்லி சர்க்காருடையதாகத்தான் இருக்கின்றது என்பதையும் யாரும் மறுக்க முடியாது. நெய்வேலியில் ஏற்பட்டிருக்கும் தொழில் டில்லியின் தொழிலாகத்தான் இருக்கிறது, நந்தப் பாக்கத்தில் ஏற்படவிருக்கும் ரண சிகிச்சை கருவி உற்பத்திசாலை டில்லி சர்க்காரின் தொழிலாகத்தான் இருக்கிறது. ரஷ்ய சர்க்காருடைய ஒத்துழைப்பின் பேரில் நடத்தப்படுகின்ற இந்த ரண சிகிச்சை கருவிகள் உற்பத்தி தொழிற்சாலை நம் மாகாணத்தில் ஐந்து கோடி ரூபாய் உதவியைப் பெற்று நடத்தப்படுகிறது. ஆனால் ரிஷிகேலில் இதே போன்று மருந்து தொழிற்சாலை ஒன்று மத்திய சர்க்காரால் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒத்துழைப்பில் இதே போன்று ஒரு மருந்து தொழிற்சாலை 19 கோடி ரூபாய் செலவில் ஆரம்பிப்பதற்கு மத்திய சர்க்காரால் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. கேரளத்தில் கரியமங்கலம் என்ற இடத்தில் மருந்து தொழிலகம் ஒன்று நிறுவ மத்திய சர்க்கார் 8 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இங்கே ரண சிகிச்சை கருவிகள் உற்பத்தி செய்வதற்காக—ஒரு தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கின்ற நேரத்தில், அதோடு மருந்துகளை தயார் செய்யும் ஒரு தொழிற்சாலையையும் சேர்த்து ஆரம்பிப்பதற்கு கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதைப் போலவே டெலியிரின்டர் தொழிற்சாலையும், “ரா-யிலிம்” தொழிற்சாலையும் மற்றும் முக்கியமான தொழிற்சாலைகளும் டில்லி சர்க்காரின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருக்கின்றன. என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். ஆனால் இதில் ஒரே ஒரு நம்பிக்கை தருவதாக இருப்பது—நம் முடைய கையில் இருக்கும் என்று நினைப்பது—சேலத்தில் ஆரம்பிக்கப்படவிருக்கின்ற உருக்குத்தொழிற்சாலையாகும். அது ஆரம்பிப்பதற்கான அறிவு குறிகள் அனேகமாக தென்படுகின்றன. இந்த நேரத்தில் தெமூரில் அமைச்சர் கனம் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் வருகிற மாதத்தில் நார்வே, ஜெர்மனி சென்று அங்கு நடைபெறுகின்ற சோதனைகளைப்

14th July 1962] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

பார்வையிடப் போவதாகத் தெரிகிறது. அதில் இப்போது நமது உருக்குத் தொழிற்சாலை சம்பந்தமாக நடைப்பெற்றுக்கொண்டிருக்கும் சோதனைகளிலும் கவனம் செலுத்தி அவைகளைத் துரிதப்படுத்துவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நம்முடைய கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள், நம்முடைய மாநிலத்திற்கு ஒரு இன்ஜினியரிங் எக்ஸ்பர்ட்”தொழில் சம்பந்தமான ஆலோசனைகளை கூறுவதற்கான, நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தைச் செல்லியிருக்கிறார்கள். அது மிகவும் வரவேற்கவேண்டிய விஷயம். ஆனால், அப்படி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறவர்கள் எந்தவிதமான பட்சபாதமில்லாதவராகவும், நல்ல எக்ஸ்பர்டராகவும் இருக்கவேண்டும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த சமயத்தில் கிழக்கு ஜெர்மனியிலிருந்து வந்த டாக்டர் லிங்ச்சன் ஒரு அறிஞர் ஆந்திர வர்த்தக சம்மேளனத்தில் பேசுகிற நேரத்தில் வேண்டிய தேவைகளைத் தருவதாக— வேண்டிய உதவிகளைச் செய்வதாக— வாக்களித்திருக்கிறார். ஜெர்மனிக்குச்செல்லும் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களையும் சந்தித்துப் பார்த்து வேண்டிய யோசனைகளைப் பெறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தொழிலகங்கள் வளரும் நேரத்தில், நல்ல திட்டங்களை உருவாக்கும் நேரத்தில் சில திட்டங்களில் பணம் விரயமாகிக் கொண்டு வருவதைப் பற்றிச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. உதாரணமாகச் சொல்லவேண்டுமானால் டில்லியில் இருக்கிற பார்லிமென்ட் என்டிமென்ட் கமிட்டி, கடர் அபிவிருத்திக்காக சர்க்கார் செய்து வரும் திட்டங்களைப் பற்றி, “ஒரு ஆள் 25 ரூபாய் சர்க்கா மூலம் மாத வருமானம் பெற முடியும், 60 ரூபாய் அம்பர் சர்க்கா மூலம் பெற முடியும், தொழில் நுணுக்கமோ அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. அதிகமாகப் பேசப்பட்ட அம்பர் சர்க்கா வினால் பயனில்லை, 3½ லட்சம் அம்பர் சர்க்கா வினியோகிக்கப்பட்டதில் 40 சதவிகிதம் ஒன்றுக்கும் வாய்க்கில்லாமல் கிடக்கிறது. ரூபாய்க்கு 19 புது காசுகள் ரிபேட் கொடுக்கப்படுகிறது, பல இடங்களில் கிராம உத்யோக எம்ப்ளாய்மென்ட் உள்ளன. அவைகளால் நஷ்டமே ஏற்பட்டுள்ளது” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது ஒரு அறிக்கையில். அதையும் கவனிக்கவேண்டுமென்று கனம் தொழில் அமைச்சர் கவனத்திற்கு வைக்கும் நேரத்தில், நம் நாட்டில் பல புதிய பொருள்கள் கிடைப்பதாக அண்மையில் கண்டுபிடிப்புகள் வெளியாகின்றன, தங்கம்

திரு. ஆர். ரங்கசாமி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் “வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது” என்று சொல்லும்போது, அநேகமாக வடக்கை விட்டு விட்டு எங்கள் பகுதிக்கு வந்துவிட்டார்கள் என்ற நிலைமையைப் பார்க்கும் போது, ஓரளவுக்கு “வடக்கு வாழ்கிறது” என்று சொல்லும்போது திருச்சிக்கு வடக்கே உள்ள ஜில்லாக்களைப் பற்றித் தான் அவர்கள் சொல்லுகிறார்களோ என்று

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : On a point of information, Sir. “வட நாடு வாழ்கிறது, தென்நாடு தேய்கிறது” என்று சொல்லுவது போல இந்தப் பகுதிகளிலும் ஏற்றத் தாழ்வுகள் இருக்கின்றன. வடநாட்டில் இருப்பது போல இங்கேயும் நாம் தொழில்களை ஆரம்பிக்கிறோம். ஆரம்பிக்கப்படும் தொழில்கள் தெற்கு ஜில்லாக்களிலும் ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லுவதற்காகத் தான் நான் சொன்னேன்.

MR. SPEAKER: What is the information that the hon. Member wants? He said that he wanted some information.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : விளக்கம் தெரிவித்தேன்.

MR. SPEAKER: So, that hon. Member gave some information. (Laughter.)

திரு. ஆர். ரங்கசாமி : எனக்குக் கொடுத்த 5 நிமிஷத்தில் அவர் 2 நிமிஷம் பேசி விட்டார். ஆகையால் எனக்குக் கொஞ்சம் கூடுதலாக நேரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்,

[திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

[14th July 1962]

இதில் என்ன விசேஷம் என்றால், “வடக்கு வாழ்கிறது” என்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி சொன்னதை வைத்துப் பார்த்தால், எங்களுடைய தலைவர்களெல்லாம்—இந்த மன்றத்தில் இருக்கும் தலைவர்களைப் பார்த்தால்—தெற்கே இருக்கக் கூடிய ஜில்லாக்களிலிருந்து வரக் கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய தலைவர்களைப் பார்த்தால் அவர்களெல்லாம் வடக்கு ஜில்லாக்களிலிருந்து வரக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இப்படிப் பார்க்கும்போது இந்த மன்றத்தில் இருக்கிற எங்கள் தலைவர்களெல்லாம் தென் ஜில்லாக்களிலிருந்து வந்திருந்தும் ஏன் அங்கு தொழில்களை ஆரம்பிக்கவில்லை ஏன் எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்கள் சப்தம் போடும்படியான நிலை இருக்கிறது. அந்த நான்கு ஜில்லாக்களில் ஏன் கனரகத் தொழில்களை ஆரம்பிக்கவில்லை என்று யோசித்துப்பார்த்தால், அந்த ஜில்லாக்கள் எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று உணர முடியும். அந்த ஜில்லாக்களில் கனரகத் தொழில்கள் ஆரம்பிக்க சரியான வசதிகள் இல்லை. அப்படி வசதியில்லாத காரணத்தினால்தான் அங்கு தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை என்ற காரணம் எல்லோருக்கும் நன்றாகப் புலப்படும். இன்று மேல் நாடுகளை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தாலும்கூட, ஒரே தேசத்தில் எல்லாப் பகுதிகளிலும் எல்லாத் தொழில்களும் ஆரம்பிக்கப்படுவது சிதையாது. எங்கெங்கு என்னென்ன வாய்ப்புகளும் வசதிகளும் இருக்கின்றனவோ அவைகளைப் பயன்படுத்தி ஆங்காங்கு என்னென்ன தொழில்களை ஆரம்பிக்க முடியுமோ அந்தத் தொழில்களை ஆரம்பிக்கிறார்கள். அந்த முறையில் பார்த்தால் நம் நாட்டில் எந்த இடத்தில் என்னென்ன தொழில்கள் ஆரம்பிக்க முடியும், என்னென்ன வசதிகள் இருக்கின்றன, வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்று கவனித்து, நிபுணர்களுடைய ஆலோசனையைக்கேட்டு, இன்று கூடியவரையில் தொழில்களை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இன்று சித்தரஞ்சனில் என் ஜின்கள் செய்கிறார்கள். சென்னையில் எடுத்துக்கொண்டால் பெட்டிகள் செய்கிறார்கள். என்ஜீனும் மட்டும் வைத்துக்கொண்டு வடக்கே இருக்கிற வர்கள் வாழ முடியுமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். பெட்டியை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு நாம் வாழ முடியுமா என்றும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த நிலையில் இரண்டும் சேர்ந்தால்தான் மக்கள் உபயோகப்படுத்த முடியும் என்று உணரும்போது தான் இதன் நன்மை விளங்கும். அது போல இன்று ஒவ்வொரு தேசத்திலும் இருக்கக் கூடிய நிலையில் என்னென்ன தொழில்கள் ஆரம்பிக்கலாம் என்று ஆராய வேண்டும். அப்படிப் பார்க்கும்போது நம் தென் ஜில்லாக்களில், அந்த ஜில்லாக்களைப் பொறுத்த வரையில் போதுமான வசதி இல்லாத காரணத்தினால் கனரகத் தொழில்கள் ஆரம்பிக்க முடியாது என்றாலும், நன்றாகச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து அந்த ஜில்லாக்களுக்கு உகந்த மாதிரி ஆங்காங்கு தொழில்களை ஆரம்பிக்க அரசாங்கம் முன்வரவேண்டுமென்று அவர்களைப் போல நாங்களும் கூறுகிறோம். அந்த முறையில் . . .

* திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்துப் பேசும்போது நம் மாநிலத்தில் பெரும் தொழிலிலிருந்து பழம்பெருமை வாய்ந்த நுண்கலைகள் வரை வளரும் முறையில் எவ்வளவு அக்கறை எடுத்திருக்கிறோம் என்று மிக அழகாக, மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்துள்ள அறிக்கையிலே. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற இந்த அழகான அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது ஒரு பயம் கூட ஏற்படுகிறது. “வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது” என்று அடிக்கடி கூச்சல் போடும் தெரியாதவர்களுக்குப் புரிய வைக்க வேண்டுமென்று இவ்வளவு விளக்கமாக அறிக்கையைத் தயாரித்துக் கொடுத்திருப்பதால் வடக்கு மாநிலங்கள் விழித்துக்கொண்டு இவ்வளவு தூரம் தென்னாடு முன்னேறியிருக்கிறதே என்று அவர்கள் போட்டியாகக் கிளம்பி விடும் தீமையை இந்தக் கட்சி செய்கிறதே தவிர தென்னாட்டுக்கு நன்மை செய்ய வில்லை. இன்னும் சில நூற்பு ஆலைகள் நமக்குத் தேவை என்று கேட்டால், “கோவை மாவட்டத்தில் இவ்வளவு நூற்பு ஆலைகள் வைத்திருக்கிறீர்களே, இன்னும் எப்படி கொடுக்க முடியும்” என்று கேட்கும் அளவுக்கு அவர்களை விழிக்க வைத்து விட்டது. இருந்த போதிலும்

14th July 1962]

[திருமதி டி. என் அனந்தநாயகி]

வெகுத் திறமையாக தொழில்களை வளர்த்திருக்கிறோம் என்று இந்த அறிக்கையைப் படிக்கும்போது உண்மையில் மகிழ்ச்சி தான் ஏற்படுகிறது. “தோண்டினால் இது கிடைக்கும், அது கிடைக்கும்” என்று சொல்லுகிற அறிஞர்களையிட, கோடை மலையில் பாக்கை கிடைக்கும் எங்கெங்கேப் போக ஸாண்ட் கிடைக்கும் என்று ஆராய்ந்து அறிக்கையில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆராய்ச்சிக் கட்டத்தோடு நின்று விடாமல் பின் தொடர்ந்து ஆங்காங்கு என்னென்ன தொழில்கள் ஆரம்பிக்க முடியுமோ அத்தனையும் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ட்ரையினிங்-கம்-ப்ரொடெக்ஷன் செண்டர்ஸ்—அதாவது பயிற்சி அளித்து உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்களை விற்பனை செய்வது—பல மாவட்டங்களில் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். ட்ரையினிங்-கம்-ப்ரொடெக்ஷன் செண்டர்ஸ் பட்டணக் கரைகளிலும், அர்பன் எரியாக்களிலும் அதிகமாக ஏற்பட்டு வருகிறது. அதோடு பெண்களின் நன்மைக்காக சில செண்டர்களை ஆரம்பித்து, படித்துப் பட்டம் பெற வாய்ப்பில்லாத பெண்கள் இந்த செண்டர்களில் பயிற்சி பெற்று உற்பத்தியில் ஈடுபட்டால் அதிலிருந்து வரக்கூடிய வருமானத்தைக்கொண்டு தங்கள் குடும்பங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கும் என்றும், அதனால் அத்தகைய செண்டர்களை கட்டாயம் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம் சமதர்மத்தைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, ஒரு எதிர் கட்சி அங்கத்தினர் “காகிதப்பூ மணக்காது, எங்கள் அறிஞர் சொல்லிவிட்டார்” என்று சொன்னார்கள். காகிதப்பூ மணக்காது என்று சொல்ல ஒரு அறிஞர் தேவையில்லை—ஒரு பச்சிளங்குழந்தை சொல்லிவிடும். காகிதப்பூவிலே செண்ட் போட்டால் அதுகூட மணக்கும். இந்த நிலையில் இவ்வளவு திறமையோடு வளர்ந்திருக்கிறோம் என்று எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அது மாதிரிமல்லாமல் நம் மாநிலத்தில் கூட்டுறவு முறையில் சர்க்கரை தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க முயற்சி எடுக்கிறோம் என்றும், இதற்கு முன்னரே பல லைசென்ஸ் கொடுத்திருக்கிறோம் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சர்க்கரை ஆலைகள் முழு அளவுக்கு வேலை ஆரம்பிக்கவில்லை. அப்படி இருக்கும்போது “ஓவர் ப்ரோடக்ஷன் ஆஃப் ஷுகர்” வந்து விடுமோ என்று சர்க்கரைத் தொழிலதிபர்கள் நினைக்கிறார்கள். இரண்டையும் ஆராய்ந்த பிறகு, இருக்கக் கூடிய தொழிற்சாலைகளை முழு அளவுக்கு வேலை செய்ய வைத்து பிறகு தேவைப் பட்டால் லைசென்ஸ் கொடுப்பது சிறந்ததாக இருக்கும்.

சமதர்மத்தைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்ன எதிர் கட்சி உறுப்பினர் தனியார் வளரக் கூடிய முறையில் ஒவ்வொரு தொழிலிலும் 12 லட்சம், 17 லட்சம் என்று கொடுத்திருப்பதை விட மொத்தத் தொகையையும் வைத்து ஒரு தொழில் ஆரம்பித்திருக்கலாம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். 50 கோடி ரூபாயைப் போட்டு ஒரே தொழிலை ஆரம்பிப்பதை விட அந்த 50 கோடி ரூபாயை 10 தொழிலுக்குப் பங்குபோட்டுக் கொடுத்தால் அதனால் பல தொழில்கள் வளர வாய்ப்பு ஏற்பட்டு பல பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும். இருக்கும் பணத்தைக் கொண்டு பங்களி செக்டாரில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமானால் அது முடியாது. நம் கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் மிக புத்திசாலித்தனமாக 10 கம்பெனிகளில் இருக்கக் கூடிய பணத்தைக் கொடுத்து அவ்வப்போது அந்த கம்பெனிகளில் அறிக்கையை நமக்குக் கொடுக்கும்படி ஏற்பாடு செய்து, அந்த கம்பெனிகளில் செல்வாக்கு வைத்துக்கொண்டு 10 கம்பெனிகள் மூலமாக 10 தொழில்களை வைத்து ஆயிரக்கணக்கான பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பைத் தேடிக்கொடுத்திருப்பது சம தர்மமா அல்லது 50 கோடி ரூபாயைக்கொண்டு ஒரே தொழிலை ஆரம்பித்து நடத்துவது சமதர்மமா என்று மக்கள் யோசனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக நாங்கள் ஆவடி சோஷலிஸம் தேவையில்லை என்றுதான் கேட்டோம். ஆவடி சோஷலிஸத்திலே எங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை தான். ஆனால் மக்களைச் சுரண்டும் கோடம்பாக்கம் சோஷலிசத்தைவிட அது

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

[14th July 1962]

எவ்வளவோ மேல், நல்லது, ஆனால் இவர்கள் சொல்லும் சோஷலிசம் மக்களுக்குப் பயன்படாத கொள்கை என்பதை மட்டும் சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழில் துறை மானியத்தைப் பொறுத்த அளவிலே கொண்டு வரப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரேபணையை ஒட்டி சில கருத்துக்களை வழங்க நான் விரும்புகிறேன். தொழில் துறையைப் பொறுத்த மட்டில் தமிழக மாநிலம் எப்படி இருந்து வந்தது, எப்படி இருந்து கொண்டு வருகின்றது என்பதற்கான விளக்கங்களை யெல்லாம் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தம் முடைய முன்னுரையிலே எடுத்துக் கூறினார்கள். தமிழக மாநிலம் எப்படி இருக்க வேண்டும், இப்போது இருக்கக்கூடிய தமிழக மாநிலம் எப்படி இருந்தால் நல்லது என்பதற்கான காரண காரிய விளக்கங்களையெல்லாம் இந்த மன்றத்திலே வீற்றிருக்கின்ற இரு தரப்பைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் எல்லாம் எடுத்துக் கூறினார்கள். தமிழகம் எந்த வகையிலும் பின் தங்கி விடவில்லை, வளர்ந்து தான் இருக்கிறது, நல்ல வளம் பெற்றிருக்கிறது, ஆகவே முழு திருப்தி தெரிவித்துக் கொள்கிறோம் என்று திருப்பித் திருப்பி ஆரம்பித்து, கடைசியிலே அந்தந்தப் பகுதிகளிலே வளர்ச்சிக்கான குறிப்புகள், வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன, இன்னென்ன இடத்தில் இன்னென்ன தொழில்கள் பெருகுவதற்கு இன்னென்ன மூலப் பொருள்கள் இருக்கின்றன, இவற்றை யெல்லாம் இந்தெந்த வகையிலே வளர்ப்பதற்கான வசதிகள், வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன, இன்னென்ன வகைகளிலே அவைகளைப் பயன்படுத்தலாம் என்பதற்கான காரண காரிய விளக்கங்களைப் பலவேறு தொகுதிகளிலே இருந்து வந்திருக்கின்ற இரு தரப்பைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களும் இங்கே எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

“இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் தொழில் கொள்கையைப் பொறுத்த அளவிலே உள்ள ஒரு கொள்கையின் அடிப்படையிலே வைத்துத் தான் வகுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம், அந்த அடிப்படையிலேதான் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு வருகின்றன, அதைத் தான் நாங்கள் மேற்கொண்டு இருக்கிறோம்” என்பதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய முன்னுரையில் எடுத்துக் கூறினார்கள். அந்த அடிப்படையிலேதான் அந்தந்த அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும், அவரவர்கள் கொள்கையை வற்புறுத்தி, அந்தக் கண்ணோட்டத்தின் அடிப்படையிலேதான் தங்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை வழங்கினார்கள். இன்றுள்ள ஆளும் கட்சி அகில இந்திய ரீதியின் கண்ணோட்டத்தில் இருந்து, அகில இந்தியாவை ஒரு நாடாகக் கருதி, இன்றைக்கு அகில இந்தியாவிலே வளர்க்கப்படுகின்ற தொழில்கள் அத்தனையையும் ஒருசேர கண்க்கெடுத்து, அதற்கான திட்டங்கள் தீட்டிக்கொண்டு, அந்த அடிப்படையிலே தான் தொழிலில் கவனம் செலுத்தி வருகிறோம் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரைப் பொறுத்த வரையிலும், எங்கள் கருத்துக்களை நாங்கள் வழங்குகிறோம். இந்தப் பகுதி வளர வேண்டுமானால், இந்தப் பகுதிகளிலே இருக்கின்ற, தென்னக பகுதிகளிலே இருக்கின்ற வளமும், வசதியும், வாய்ப்பும் நமக்குப் பலன் தரக்கூடிய வகையிலே அமைய வேண்டுமானால், தனி உரிமை பெற்ற அரசு அமைந்த நாடாகவும், இந்த வளங்களைப் பயன்படுத்தக்கூடிய அதிகாரமும், உரிமையும் ஆதிக்கமும் இருக்குமானால், இங்கு இருக்கக்கூடியவர்களின் அறிவும், ஆற்றலும் பயன்படுத்தப்படுமானால், இன்னும் அதிகமாக வளர்வதற்கான வாய்ப்புக்கள் ஏற்படும் என்கின்ற கருத்தைத்தான் இந்த நாட்டு மக்களிடத்திலே நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லி வருகின்றோம். இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாகவும் எடுத்து வைக்கின்றோம்.

சென்ற 12, 13 ஆண்டுகளாக இத்தகைய கருத்துக்களை எடுத்து வைப்பதன் மூலமாக, நடுநிலைமையிலே இருந்து சிந்திக்கின்ற மக்களின் ஆதரவை மேன்மேலும் எதிர்த்துக்கொள்ள இடையே, பல கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கு இடையே, தொல்லைகளுக்கு இன்னல்களுக்கும் இடையே பலர் ஏற்றுக்கொண்டு, வளர்ந்து வந்திருக்கிறோம் என்பதை நான் எடுத்துத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

14th July 1962]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அகில இந்திய ரீதியிலே இன்றுள்ள அரசினர் திட்டங்கள் தீட்டி வருவதாகக் கூறினார்கள். ஆனால், நாங்கள் இந்தத் தென்னகப் பகுதி பிரிவதற்கான பல்வேறு காரணங்களை எடுத்துச் சொல்லி, தமிழகத்திற்கு அத்தகைய உரிமைகள் வழங்க வேண்டுமென்றும், அதோடு ஆந்திர, கேரளா, கர்நாடக மாநிலங்கள் உறவு கொள்கின்ற முறையிலே இந்த நாடு கிட்டத்தட்ட அமையுமானால், இந்த நாட்டிலே வளமும், வாய்ப்பும் ஏற்படுவதற்கான நல்ல நிலைமை ஏற்படும் என்ற கருத்தை மக்களிடம் எடுத்து வைக்கின்றோம்; இந்த மாமன்றத்திலேயும் எடுத்துச் சொல்கின்றோம். ஆனால், இன்றைக்கு ஆளும் கட்சிக்கு அதிக எண்ணிக்கை இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, நாங்கள் எங்களுடைய அடிப்படையிலே எடுத்துக்கூறுகின்ற கருத்துக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமல், பெரும்பான்மை பலத்தினால் தடுத்து நிறுத்துகின்ற வழிவகை இருக்கின்ற காரணத்தினால் இழித்தும் பழித்தும் பேசி வருகின்றார்கள். எந்த அரசியலே எடுத்துப் பார்த்தாலும், அதிக வலிவு ஆளும் கட்சிக்கு இருக்கின்ற காரணத்தினாலே இத்தகைய நிலைமை இருந்து வருவதைத் தான் பார்க்கின்றோம்.

நாங்கள் எடுத்துக் கூறுவதெல்லாம் இந்த வடக்கு, தெற்கு என்பது தான். இது ஒன்றும் புதிதல்ல. நாங்கள் இட்டுக்கட்டி கூறுவதில்லை. இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் அமைப்பைப் பார்ப்போமானால், அது கிழக்குப் பகுதி, மேற்குப் பகுதி என்று இரு பகுதிகளாக இயற்கையிலேயோ வரலாற்று முறையிலேயோ அமைந்து வரவில்லை. உலகத்தை எடுத்துக் கொள்வோமானால், கீழ் நாடுகள், மேல் நாடுகள் அதாவது கிழக்கு, மேற்கு என்று இரு பகுதிகளாகத் தான் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதை நாம் காண்கிறோம். ஆனால், இந்தியத் துணைக் கண்டத்தை பொறுத்த மட்டில் கிழக்கு, மேற்கு என்ற வகையிலே அமையவில்லை. அந்த வகையிலே அமைத்துப் பார்த்தால், வட நாடு தென்னாடு, வடக்குப் பகுதி தெற்குப் பகுதி என்ற அளவிலேதான் பாகுபாடு தொடர்ந்து இருக்கிறதே தவிர ஏதோ திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் இட்டுக்கட்டி, புதிதாக ஒன்றைச் சொல்லிவிடவில்லை. இந்த வடக்கு, தெற்கு என்கிற நிலை நீண்ட பெரும் நாளாக, மொழியை எடுத்துக்கொண்டாலும், வடமொழி, தென்மொழி என்றும், கலைகளை எடுத்துக்கொண்டாலும், வட கலை, தென் கலை என்றும் நாட்டை எடுத்துக்கொண்டாலும், வடநாடு, தென்னாடு என்றும், அதேபோல் வடபுலம், தென்புலம் என்றும், அதேபோல் அமைப்பை எடுத்துக்கொண்டாலும் வடக்கு, தெற்கு என்றும், அரசியல் பாகுபாட்டிலேயும் தென் நாடு என்பது தமிழகம், ஆந்திரம், கேரளம், கர்நாடகம் ஆகிய நான்கு மாநிலங்களும் ஒன்று சேர்ந்து அமைக்கப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தாலும், பல்வேறு நிபுணர்களும், வல்லுநர்களும் இதை எடுத்துக் கூறி வந்திருப்பதாலும், அந்தக் கருத்தின் அடிப் படையிலே தான் நாங்கள் எங்கள் கருத்தை எடுத்து வைக்கின்றோம்; தெரிவிக்கின்றோம். இப்போது இருக்கிற பல்வேறு தமிழக எழுத்தாளர்களையும், சங்கங்களை யும் எடுத்துக்கொண்டாலும்

திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் : கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், நமது நாடு எப்போதுமே வடக்கு, தெற்கு என்கிற நிலையிலே பரவி இருக்கிறது என்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால், பழைய நூலில் தமிழ்நாட்டு வரலாற்றைக் கூறுகின்ற “புறநானூறு” என்கிற சங்க இலக்கியத்திலே நமது நாட்டைப் பற்றி ஒரு பாடல் வருகின்றது. அதாவது.....

MR. SPEAKER: What is the information that the hon. Member wants.

திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் : விளக்கம் கேட்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : நேரமில்லை, சுருக்கமாக முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் : அந்தச் செய்யுளிலே—

“வடா அது பனிபடு நெடுவரை வடக்கும்

தெனா அது உருகெழு குமரியின் தெற்கும்

[திரு. எ. எஸ். தக்கிணுமூர்த்தி கவுண்டர்] [14th July 1962]

குண அது கரைபொரு தொடுகடற் குணக்கும்

குடா அது தொன்றுமுதிர் பௌவத்தின் குடக்கும்"

என்று இந்த நாட்டினுடைய வடக்கிலே இமயமலையைச் சேர்ந்து, தெற்கிலே குமரி முனையைச் சேர்த்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் என்ன விளக்கம் கொடுக்க இருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஏதோ கனம் அங்கத்தினர் "புற நானூற்றிலே இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். சேரன், செங்குட்டுவன் இமயம் வரைச் சென்று, அங்கு வெற்றிக்கொடியை நிலைநாட்டி, தன் அதிகாரத்தை அங்கு நிலைநிறுத்தினான் என்பது தான் இதற்குப் பொருளே தவிர, நம் நாட்டினுடைய இலக்கணம் எந்த முறையிலே அமைந்திருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : There can be no debate on what the hon. member said. The Hon. Leader of the Opposition may continue.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இந்த அடிப்படையிலே வடக்கு தெற்கு என்று இருக்கிற கருத்தைத் தான் நான் இங்கே விளக்க விரும்புகிறேன். அந்த முறையிலே தான் நான் எடுத்து வைக்கிற கருத்துக்களிலும் தூய்மை இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலே என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைக்கும்போது, அந்த அடிப்படையிலே தான் தொழில் நிலைமையைப் பொறுத்த வரையிலும் நாங்கள் கொடுக்கின்ற விளக்கங்கள் யாவும் தூய்மை பெற்றிருக்கின்றன. இந்த முறையிலே தான் நாங்கள் நாட்டு மக்களுக்கு எங்களுடைய கருத்துக்களை மிக நல்ல முறையிலே எடுத்து வைக்கின்றோம். இன்றைக்கு அதிகப்படியான ஆதரவு எங்களுக்கு இல்லாவிட்டாலும், வருங்காலங்களிலே அதிக ஆதரவுகிடைக்கும் என்கின்ற நம்பிக்கையின் மீதுதான் நாங்கள் எங்கள் கருத்துக்களை எடுத்து வைக்கின்றோம். இந்த மூலமன்றத்திலே அதற்கு ஆதரவு இல்லையென்றாலும், வருங்காலத்திலே அதற்குப் பெருத்த ஆதரவு பெருகும் என்கின்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. எனவேதான், அந்த அடிப்படையிலே அத்தகைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி வருகின்றோம். இதை விட சின்னஞ்சிறு பார்பளவு உள்ள சின்னஞ்சிறு நாடுகள் எல்லாம், இதைவிட மக்கள் எண்ணிக்கையிலே சின்னஞ்சிறுசாக அமைந்திருக்கிற நாடுகள் எல்லாம், இதைவிட வளத்திலே குறைந்திருக்கிற நாடுகளும் மிக முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கின்றன. என்றால், அதற்குக் காரணம் தங்களுக்குகென்று அதிகாரம், உரிமை, ஆதிக்கம் வைத்துக்கொண்டிருப்பது தான். அத்தகைய காரணத்தினால்தான், மிகச் சிறந்து விளங்குகிற அத்தகைய தன்மையைப் பார்க்கிறோம். அகில இந்திய ரீதியிலே திட்டங்கள் தீட்டப்படுகின்ற காரணத்தினால், எந்தெந்தப் பகுதிகளிலே எந்தெந்தத் தொழிற்சாலைகள் வரலாம், எந்தெந்தப் பகுதிக்கு எந்தெந்த அளவுக்குத் தொகைகள் ஒதுக்கலாம் என்று திட்டங்களை அகில இந்திய ரீதியிலே வகுக்குகின்ற காரணத்தினால்தான், பல கோடிக்கணக்கான, நூற்றுக்கணக்கான கோடிகள் உள்ள பல்வேறு திட்டங்கள் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் வடபுலத்திலே ஏற்படுகின்ற நிலைமையையும், இந்தப் பகுதியிலே ஏற்படுத்துவதற்கு எத்தகைய வழியும் இல்லாமலும், குறைந்த தொகை கொண்ட, சிறிய திட்டங்கள் இங்கு நிறைவேற்றப்படுகின்ற அளவிலே நிலைமை இருக்கிறது என்பதைத் தான் நாங்கள் சுட்டிக் காட்டுகிறோம். தமிழகம் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறுவதைப்போல, ஆந்திர, கேரள, கர்நாடகப் பகுதி, தென்னகப் பகுதியில் உள்ள பேராசிரியர்களிடமிருந்தும், அங்குள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்களிடமிருந்தும், சில சமயங்களில் அங்குள்ள அமைச்சர்கள், விற்பன்னர்களிடமிருந்தும் கூட அத்தகைய குறை வெளிவருகிற தன்மையைத் தான் காண்கிறோம். அண்மையில் கேரளத்திலிருந்து வெளி வருகிற ஒரு செய்தித்தாளில் அந்த முறையில் ஒரு படம் போட்டுக் காட்டப்பட்டிருக்கிற அத்தகைய ஒரு நிலைமையைக் கூடப் பார்க்கிறோம். கேரளத்தில் உற்பத்தியாகிற மிளகு, அங்கு கிடைக்கிற யுரேனியம், ரப்பர் ஆகிய பொருள்களை மூட்டை

14th July 1962]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கனாகக் கட்டிக்கொண்டு அந்த மாநிலத்து கனம் முதலமைச்சர், அவைகளைக் கொண்டுபோய் அமெரிக்கா, மற்ற இடங்களில் கொடுத்துவட்டு, பதிலாக “டாலர் எக்ஸ்சேஞ்சு” மூட்டைகளையும், ரப்பரைக் கொடுத்துவட்டு பெறுகிற டாலர் மூட்டைகளையும், மிளகைக் கொடுத்துவட்டு பெறுகிற டாலர் மூட்டைகளை யும் நேராக எடுத்துக்கொண்டுபோய் டெல்லியில் இருக்கிற பீடத்தில் வைத்து வட்டு, அவர்கள் கொடுக்கிற, கூலியாகத் தருகிற, பொருள்களை வாங்கக் கொண்டுதான் கேரளம் வாழவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு பொருள்களை வடக்கு பயன்படுத்திக்கொள்கிறது என்ற கருத்து அந்தச் செய்தித்தாளில் வெளியிடப்பட்டிருந்தது.

இங்கே உள்ள முக்கியமான தமிழ் செய்தித்தாள் என்று கருதப்படும் “சுதேசமித்திரன்” பத்திரிகையில்—ஆளும் கட்சிக்கு ஆதாரவான கருத்துக்களைக் கொண்ட அத்தகைய பத்திரிகையில்—ஒரு கேலிப்படம் வெளிவந்திருந்தது. அந்தப் படத்தில் தென்னகத்தை ஒரு பசுமாடாக வருணித்து, அதற்குத் தீனி இருகின்ற பொறுப்பை தென்னாட்டவர் ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதாகவும், பால் கறக்கும் பொறுப்பை வடநாட்டினர் ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதாகவும், வடக்கு, தெற்கு என்று அத்தகைய நிலைமையை எடுத்துச் சொல்லியிருப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

மற்றொன்று, வார இதழாகக் கருதப்படுகிற “ஆனந்த விகடன்” பத்திரிகையிலே, தென் பகுதியில் ரயில் பாதைகள், போக்குவரத்துப் பாதைகள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று எடுத்துக் காட்டப் பட்டிருக்கிறது. இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தாலும்கூட, பெரும்பாலான ரயில் பாதைகள்—போக்குவரத்து வசதி செய்து தரக்கூடிய ரயில் பாதைகள்—வியாபாரமும், வாணிபமும் பெரும் அளவுக்குப் பெருக்கக்கூடிய அளவிலே அமைந்திருக்கிற ரயில் பாதைகள்—வடக்குப் பகுதியில் தான் அதிகமாகப் போடப்பட்டிருக்கின்றன; தெற்குப் பகுதியில், எவ்வளவு தடவை எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருந்தபோதிலும், நிறைவேற்றப்பட முடியாத நிலைமை தான் இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிற தன்மையைக் காண்கிறோம். அத்தகைய நிலைமையை வளக்குகிற முறையில், பண்டித நேரு, அவர்கள் வடக்கு, தெற்கு என்று இரண்டு பிள்ளைகளை வளர்ப்பது போலவும், வீனியாடுவதற்கு ரயில் வண்டி ஒன்று வடக்குப் பிள்ளைக்கு அவர் வாங்கிக் கொடுத்துவட்டு, அந்த ரயில் வண்டியை ஒட்டி வேடிக்கை பார்த்து மகிழும்போது தெற்குப் பிள்ளை அதற்காக அழுவது போலவும், பண்டித நேரு அவர்கள் தெற்குப் பிள்ளைக்குச் சமாதானம் சொல்லுகிற முறையில் “இப்பொழுது பணம் இல்லாத காரணத்தினால் வடக்குப் பிள்ளைக்கு மட்டும் ரயில் வண்டி வாங்கித் தந்திருக்கிறேன், நீ அதைப் பார்த்து, அவன் ஒட்டுவதைப் பார்த்து, மகிழ்” என்று சமாதானம் சொல்லுவது போலவும், உடனே “அழுகையை அடக்கு” என்று பண்டித நேரு அவர்கள் சமாதானம் கூறுவது போலவும், இப்படியெல்லாம் நிலைமை எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதைல்லாம் எதைக் காட்டுகிறது? “வடக்கு வாழ்கிறது; தெற்கு புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது” என்ற ஒன்றைத் தான் எடுத்துக் காட்டுகிறது. தெற்குப் பகுதிக்கு இந்த உரிமையும், அதிகாரமும் இருக்குமானால், வசூலிக்கப்படுகிற வரிப் பணத்தையும் இங்கேயே தங்க வைக்கிற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுமானால், நாம் கொடுக்கிற வரிப் பணத்தை டெல்லியில் கொடுத்துவட்டு, பிறகு அதைக் கெஞ்சிக் கேட்டு வாங்கி, அதன் மூலம் இந்த மாநிலத்தை வாழ வைப்பதற்கான வாய்ப்பினைவட, அதிக வாய்ப்பு ஏற்படுத்த முடியும் என்ற காரணத்திற்காகத் தான் இதனை எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற நிதிகளிலிருந்து நமக்குக் கிடைக்கவேண்டிய பங்குத் தொகை கிடைக்கிறது என்ற காரணம் சொல்லப்படுகிறது. மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற 3,00 சில்லரை கோடி ரூபாயில், இந்த மாநிலம் பெறவேண்டிய தொகை பெறப்பட்டிருக்கிறது என்ற காரணம் சொல்லப்படுகிறது. நாம் கொடுக்கிற வருமான வரியில் எந்த விகிதாசாரப்படி ஒவ்வொரு மாநிலத் தற்கும் போகிறதோ அந்த விகிதாசாரப்படி நம் மாநிலத்திற்கும் பங்கு வருகிறது என்று கூறப்படுகிறது. ஆனால், மத்திய அரசினரின் கையிலே பல்வேட

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[14th July 1962]

வருமானங்கள், ஏற்றுமதி, இறக்குமதி, எக்ஸைஸ் வரி, தீப்பெட்டி வரி, மற்ற வரிகள் அத்தனையும் போய் சேருகின்றன. மத்திய சர்க்கார் தங்கள் கையிலிருந்து செலவழிக்கிற, தாங்களே நேரடியாகப் பார்த்துச் செலவழிக்கிற வகையில், வடக்குப் புலம் பெறுகிற வசதிகளைப்போல தெற்குப் புலம் பெறாத அத்தகைய நிலைமையைத் தான் எடுத்துக் காட்ட வரும்புகிறேன். இந்தக் கருத்தைத் தான் எங்கள் கொள்கை அடிப்படையில் எடுத்து வைக்கிறோம். அந்தக் கொள்கையை ஆட்சியாளர் ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டோம் என்று சொன்னாலும், மக்கள் ஒரு காலத்தில் உதை ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. இன்றைக்கு ஆட்சியாளர் கொண்டிருக்கிற அகில இந்தியக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்த்தாலும், தென்பகுதி வளருவதற்கு, வளம் பெறுவதற்கு வாய்ப்பும் வசதியும் காணவேண்டும், அதற்கான முறையில் நாம் மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்த வேண்டும் என்று தூணுவதற்கான நிலைதான் இருக்கிறது, அவர்கள் கொள்கையின் அடிப்படையில் எடுத்துக்கொண்டாலும், இந்த நிலைமையை மற்றவர்கள் எடுத்துச் சொல்லுகிறபொழுது, இரண்டு ஐந்தாண்டு திட்டங்கள் முடிவடைந்தும், சிறிதுகூட நம் மாநிலம் வளரவில்லை, வளமே பெறவில்லை, தொழிற்சாலைகள் நிறுவப்படவில்லை என்ற கருத்தை எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிற நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லவில்லை. ஆனால், நாங்கள் வற்புறுத்துவதெல்லாம் பெறவேண்டிய பங்குத் தொகையை இன்னும் அதிகமாகப் பெற வேண்டும், அதிகமான பங்குத் தொகை பெற்று அதிகமான தொழிற்சாலைகளை நிறுவுவதற்கு வேண்டிய வசதியும், வாய்ப்பும் இருக்கிறது, அதன் செய்யவேண்டும், செய்வதற்கு முன்சைய வேண்டும் என்பதுதான். அதற்கான காரண, காரிய எலக்சன்களைத்தான் எடுத்துக்கூறி வருகின்றோம். மற்ற உறுப்பினர்கள் பலர் சுட்டிக் காட்டி "துபோல், அதிபர் பொருளை வாங்குவதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டும் என்று வற்புறுத்துவதற்காகத்தான் இவற்றையெல்லாம் நான் எடுத்துச் சொல்லுகிறேன்."

இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த அளவில், இது விவசாய நாடு, விவசாயத்தின் மூலம்தான் பெரும்பகுதியினர் வாழ்வு நடத்தவேண்டும் என்ற அளவில் அமைந்திருக்கிறது. எனினும் விவசாயம் பெருகுவதற்கும், அதன் மூலம் பெரும் பொருள் திரட்டி இந்த மாநிலத்தை வாழ வைப்பதற்கான கூறுபாடுகள் இல்லை, தொழில் தறையின் மூலம் தான் இந்த மாநிலத்தின் வருமானம் பெருகி, அதன் மூலம் மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர வசதிகள் செய்து தரமுடியும் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. இந்த மாநிலத்தில் பெரிய தொழிற்சாலைகளை நிறுவுவதன் மூலம் தான் இந்த மாநிலத்தை வளர்க்க முடியும் என்ற கருத்தைப் பல்வேறு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். விவசாயத்தின் மூலம் கிடைக்க வேண்டிய அளவு கிடைத்தாய் பட்டது, அதைப் பயன்படுத்தவேண்டிய அளவுக்குப் பயன்படுத்திக்கொண்டு முடிந்தாகிப் பட்டது என்று கூறப்படுகிறது. ஆகவே, இந்த மாநிலத்தின் வருமானத்தைப் பெருக்க வேறு என்ன வழி என்றால், ஒன்று வாணிபம் மூலம் இந்த மாநிலத்தின் வருமானத்தைப் பெருக்குவது. மற்றொன்று, தொழிற்சாலைகளை உற்பத்தி செய்து, வெளிப்பொருள்கள் செய் பொருள்களை அதிகமாக்கி, அதன் மூலம் வருகிற வருமானத்தின் மூலம் இந்த நாட்டு வளத்தைப் பெருக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தி, தொழிற்சாலைகள் மூலம் பெறப்படுகிற அத்தகைய செய்பொருள்களை வளர்க்கவேண்டும். அதற்கு முக்கியமாக ஆற்றல் தேவை. பண்டைக் காலத்தில் உடல் உழைப்பை வைத்துக் கொண்டு, உடல் உறுப்புகளை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு, அந்த ஆற்றலைப் பயன்படுத்தி, தொழில்களை வளர்க்கவேண்டிய நிலைமையில் இருந்தார்கள். பிறகு நீராவி மூலம் ஆற்றலைப் பயன்படுத்தி, பொருள் உற்பத்தியைப் பெருக்கிக்கொண்டார்கள். இப்பொழுது அகில உலகிலும் சரி, இந்த நாட்டிலும் சரி, மின்சார உதவி கொண்டு தான் அத்தகைய தொழிற்சாலையில் உற்பத்திப் பொருள்களைப் பெருக்க வழிவகைகள் ஏற்படும் என்ற கருத்து எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. நிதி நிலை அறிக்கைப்பற்றி விவாதம் நடந்தபொழுது மின்சாரத்தைப் பற்றிய கருத்துக்களைப் பலரும்

14th July 1962]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

எடுத்து வழங்கினார்கள், நாங்களும் வழங்கினோம். மின்சாரத் துறையை பொறுத்தவரையில், மற்ற மாநிலங்களை விட நம் மாநிலம் வளர்ந்திருக்கிற நிலையில், மேலும் பல கூறுபாடுகளைப் பெற்று, அதன் மூலம் செய் பொருள் உற்பத்திப் பெருக்கத்தை வளர்ப்பதற்கு வழிவகைகள் காண வேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்பட்டது. எனவே, மின்சார ஆற்றலை அதிகமாகி, அதன் மூலம் தொழிற்சாலைகளைப் பெருக்கி, அதிலிருந்து செய் பொருள்களை உண்டாக்குவதற்கான முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டும். நீர் மின்சார நிலையத்தைப் பெருக்குவதற்கான கூறுபாடுகள் அனைத்தும் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்பட்டு, முடிவடைந்து விட்டன என்ற கருத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்து உரைத்தார்கள். அடுத்து, அனல் மின்சாரப் பெருக்கத் திட்டம் தீட்டப்படவேண்டுமென்றால், அதற்கு வேண்டிய நிலக்கரிய வரவழைப்பதன் மூலம், அதற்கான உற்பத்திப் பொருள் வலை அதிகமாகக்கூடிய காரணத்தினால், அதை அதிகமாக மேற்கொள்ளுவதற்கு வழிவகை இல்லை என்ற கருத்தும் தெரிவிக்கப்பட்டது. அணுசக்தி மூலம் மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான கூறுபாடுகள் இப்பொழுது இருக்கின்றன. அதற்குத் தேவைப்படுகிற மூலப்பொருள்கள் இந்த நாட்டிலுடைய கட்டுரைகடலோர மண்ணில் கிடைக்கின்றன. அணுசக்தி மூலம் மின்சாரத்தைப் பெறுவதற்கான தொழிற்சாலையை உற்பத்தி ஆக்கும் அளவுக்கு தோரியம், யுரேனியம் பொன்ற மூலப் பொருள்கள் இங்கே கிடைக்கின்றன. அதை வைத்துக்கொண்டு பயன்படுத்திக்கொண்டு தான், அணுசக்தி மின்சார நிலையம் இங்கே ஏற்படுத்தப்படவேண்டும் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. இந்தக் கருத்து நாங்கள் மட்டும் சொல்லவில்லை. பொருளாதார நிபுணராக இருந்து, அடிக்கடி பொருளாதாரக் கட்டுரைகளைப் பத்திரிகைகளிலே எழுதி வருகிற திரு. கே. சந்தானம் அவர்கள் இதனுடைய முக்கியத்துவத்தை வற்புறுத்தி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார் ஒரு கட்டுரையில். அதாவது—

“ It must also be recognized that Madras has almost reached the limit of its resources for power. Unless the Madras Government can persuade the Centre to start preparation for a big atomic power plant, it is likely that the rate of industrial progress may have to slow down during the Fourth plan. This will be an economic and political disaster with grave consequences.”

அதே கருத்தைத் தமிழில் சொன்னால், “ மின்சார சக்தியில் தமிழ்நாடு அநேகமாக தன்னுடைய எல்லையை அடைந்து விட்டது என்பதை உணர வேண்டும். சென்னை அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் ஒரு பெரிய அணுசக்தி நிலையம் ஏற்படுத்தவேண்டியதன் அவசியத்தை வற்புறுத்தினால் தவிர தொழில் வளர்ச்சியின் வேகம் நாலாவது திட்ட காலத்தில் மிகவும் மட்டுப்பட்டு விடும். இது அரசியல் அடிப்படையிலும், பொருளாதார அடிப்படையிலும் ஆபத்துகளை ஏற்படுத்தி பயங்கர விளைவுகளை உண்டாக்கும் ” என்று பொருளாதார நிபுணராக இருக்கிற திரு. கே. சந்தானம் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். அந்த அடிப்படையிலே அணு உலைக் கூடம் இங்கே வைப்பதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு, திட்ட வட்டமாகத் தெளிவு பெறாமல் இருக்கிற காரணத்தினால், அதை உடனடியாக இங்கே ஆரம்பிப்பதற்கு மத்திய அரசினிடம் மிகவும் வற்புறுத்துவதற்கும், அதை இங்கே பெறுவதற்குமான அத்தகைய முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டும் என்று வற்புறுத்துவதற்குத் தான் இதை நான் எடுத்துச் சொன்னேன்.

நீர்ப்பாசன முயற்சிகளைப் பொறுத்தவரையில், நீர்ப்பாசன நிலைமைகள் ஏறத்தாழ பயன்படுத்தப்பட்டு முடிவடைந்துவிட்டன, நீர்ப்பாசனம் செய்வதற்கு வழிவகைகள் காண்பதற்கான அத்தனை கூறுபாடுகளும் பயன்படுத்தப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டன என்று எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. அதற்கு இருக்கிற கூறுபாடுகளில் அறிஞர்கள் பலர் எடுத்துச் சொல்லுவது ஒன்று. மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் மழை பெய்து, மேலைக் கடலில் போய் விடும்போது விண்ணை அத்தகைய நீரை நடப்பின் மூலம், கேரள அரசினிடம் பேச்சுக்கள் மூலம், அதைக் கிழக்குப் பகுதிக்குத்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[14th July 1963]

திருப்புலவதன் மூலம், இங்கே கிழக்குப் பகுதிகளில் இருக்கிற மாவட்டங்களை வளப்படுத்தி, அப்படி வளப்படுத்துவதன் மூலம் கிடைக்கின்ற லாபத்தில் ஒரு பங்கை கோரத்துக்குக் கொடுத்து நாம் உதவி செய்வேண்டிய அத்தகைய ஒரு ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் கூட, அந்த நிலைப் பெறுவதற்கு முயற்சி எடுக்க முடியும் என்று நிபுணர்கள் நம்பேர் எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள். வீணாகச் சென்று மேலைக் கடலிலே போய்ச் சேருகின்ற தண்ணீர் நூற்றுக்கு 85 பங்கு என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகிறார்கள். பெரியாரை திட்டத்தைப் போன்று, அந்தத் தண்ணீரை, இந்த மாநிலத்தை வளப்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில் பெறுவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று எடுத்துக் கூறுகிறேன். ஒரு நாட்டிலே இருக்கிற இயற்கை வளம் அதிகமாக இல்லை, அத்தகைய வளம் இல்லாத காரணத்தால் பெரும் திட்டங்களையும், பெரும் தொழிற்சாலைகளையும் நிறுவ முடியவில்லை என்று கூறுவதான நிலைமையை எடுத்துப் பார்க்கிறபொழுது, உலகத்திலே இருக்கின்ற அத்தனை நாடுகளும் இயற்கை வளங்களை தானே ஏராளமாகக் கொண்டு உட்கொள்ளவில்லை. தங்களுடைய அறிவு, ஆற்றல், அறிவியல் அறிவு வைக்கோல் பயன்படுத்துவதன் மூலம் பொருள்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்து, அதன் மூலமாக வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டிருக்கும் தன்மையைப் பார்க்கிறோம். இந்தக் கருத்தைக்கூட, “சென்னை பற்றிய தொழிலியல்-பொருளாதார ஆராய்ச்சி” என்ற அரசினர் வெளியிட்டிருக்கிற நூலில் அக்குழுவின் பின்வருமாறு சொல்லியிருக்கிறார்கள் :—

“மூலாதாரப் பொருள்கள் என்பது பொருளாதார வளர்ச்சி என்னும் சிக்கலான பிரச்சினையின் ஒரு பகுதியாகும். ஆயினும் அது இன்றியமையாத பகுதியாகும். வரலாற்று அடிப்படையில் நோக்கினால், குறைந்த அளவு மூலாதாரப் பொருள்களை பெற்றிருந்த பல நாடுகள் பொருளாதார வளர்ச்சியில் முன்னேறுவதற்குப் பலம் பெற்றிருந்தன. இயற்கை வள மல்லாத மூலாதார பொருள்களை அதிகமாகப் பயன்படுத்தியதாலும், வாணிபத்தை விரிவு படுத்தியதாலும் அவை அவ்வாறு முன்னேற முடிந்தன. ஐப்பான் நாடு ஆசிய நாடுகளிலேயே இந்தக் கருத்துக்கு ஒரு நல்ல உதாரணமாக விளங்குகிறது.” இரும்புக்கனி வளம் இல்லாட்டால், அத்தகைய கனி வளம் இருக்கின்ற நாடுகளிலிருந்து வரவழைத்து, உற்பத்தியை அதிகரித்து வருமானத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம். தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் அறிவியல் வளர்ச்சியையும், அறிவையும், ஆற்றலையும் பயன்படுத்துகிற முறையிலே தொன்றுதொட்டு நம் நாடு வளர்ந்திருக்கிற தன்மையைப் பார்க்கிறோம். எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் கனம் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள், “பழங்காலத்தில் நமது தமிழகத்திலே வாணிகப் பெருக்கங்கள் இருந்தன, அந்த அளவு வளங்கள் மிகுந்து ஓர்ந்தன, தொன்று தொட்டு அந்தப் பண்பாடு எப்படி இந்தப் பகுதியிலே வளர்ந்து வந்திருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்த அடிப்படையிலே இருக்கும் அறிவையும், ஆற்றலையும், முயற்சியையும் பயன்படுத்தி, கிடைக்கின்ற மூலப்பொருள்களிலிருந்து உற்பத்திப் பொருள்களைப் பெருக்குவதற்கும், அதன் மூலமாக வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்கும் வேண்டிய அதிகாரத்தையும், உரிமையையும் அதிகப் படுத்தி, அதற்கு வேண்டிய நிதியையும் பெற்று நல்ல முறையிலே உருவாக்க முடியும் என்ற கருத்தை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இன்மேல் வரையப் பொருள்கள் மூலமாக நாட்டினுடைய வருமானத்தை அதிகமாகப் பெருக்குவதற்கு வழி இல்லை என்று சொன்னாலும் கூட, வாணிபத்தின் மூலமாகத்தான் நாம் அதிகமான வருமானத்தைப் பெறக்கூடியவர்களாக இருக்கிறோம்.

இந்த வகையிலே பார்க்கின்ற பொழுது, மண் வளத்தைப் பொறுத்த வரையில் எடுத்துச் சொல்லும்பொழுது, மற்றைய பலங்களைத் தென்கைப் பகுதியிலே, அதிலும் குறிப்பாக தமிழகப் பகுதியிலே, மண் வளம் மிகச் சிறந்ததாக இருக்கிறது என்று புள்ளி விவரங்கள் மூலம் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அந்த முறையிலே பம்பாய், மேற்கு வங்காளம்

14th July 1962]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இவைகளோடு சென்னை சூப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோழுது, அரசினர் கொடுத்திருக்கிற புள்ளி விவரங்களின் அடிப்படையிலே பார்க்கும்பொழுது, கேழ்வராகை எடுத்துக்கொண்டால் பம்பாய் மாநிலத்தில் ஒரு ஏக்கருக்கு 4,290 ராத்தல் உற்பத்தி ஆகிறது என்றால், மேற்கு வங்கத்தில் 2,750 ராத்தல் உற்பத்தி ஆகிறது என்றால், இங்கே இருக்கின்ற மண் வளத்தில் 5,255 ராத்தல் பயிராகிறது. அதேபோன்று, வேர்க்கடலைப் பொறுத்தவரையில், பம்பாயில் 4,015 ராத்தல் என்றால், தமிழகத்திலே 6,650 ராத்தல் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு இங்கே மண் வளம் அமைந்திருக்கின்றது. அடுத்து, கரும்பை எடுத்தக்கொண்டால், பம்பாயில் 33,495 என்ற அளவு இம், மேற்கு வங்கத்தில் 24,255 என்ற அளவு இம், தமிழகத்தில் 37,070 என்ற அளவு இங்கே மண் வளம் இருக்கிறது. புகையிலையைப் பொறுத்தவரையில், பம்பாயில் 3,465 என்ற அளவு இம், மேற்கு வங்கத்தில் 3,410 என்ற அளவு இம், தமிழகத்தில் 7,480 என்ற அளவு இம் உற்பத்தியாகின்றது. அப்படி உற்பத்தியாகின்ற அளவுகளின் நிலைமையைப் பற்றி எல்லாநாடுகளிலுமிருந்து எடுத்தச் சொல்லுகின்ற பொழுது, சாதாரணமாக, 1 ஏக்கர் நிலத்தில் எல்லா இடங்களிலும் எல்லாவற்றையும் பயிராக்க முடியும் என்று சொல்லவில்லை. அதற்கேற்ற பருவநிலை, மண்வளம், மற்றுமுள்ள சூழ்நிலைகளைப், எந்தப் பொருள் அதிகமான வருமானத்தைத் தருகிறது என்று கணக்கிட்டுச் சொல்லும்பொழுது கம்பு, சோளம் 1 ஏக்கருக்கு ரூபாய் 100 தரும் என்றும், அதே ஏக்கரில் நெல்லை நிலைத்தால் ரூபாய் 220 தரும் என்றும், எண்ணெய் வித்தகளை உற்பத்தி செய்வதன் மூலம் ரூபாய் 165 கிடைக்கும் என்றும், உருளைக்கிழங்கு, வெங்காயம் இவற்றை உற்பத்தியாக்குவதன் மூலம் 1 ஏக்கருக்கு ரூ. 675 தரக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். கரும்பு பயிரிட்டால் 1 ஏக்கருக்கு ரூ. 1,100 கிடைக்கக்கூடும் என்றும் தெரிய வருகிறது. நம்முடைய மாநிலத்திலே கரும்பு ஆலைகள் எட்டு இருக்கின்றன என்று எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள். அதிகமான அளவுக்கு ஆக்கமுடியாமல் இருப்பதற்குக் காரணம், போதிய மண் வளம் இருந்தும், உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான வசதிகள் இருந்தும், அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்ற ஆற்றல் இருந்தும், அகில இந்திய ரீதியில் பார்க்கும்பொழுது, மத்திய பிரதேசம், உத்திரப் பிரதேசம், மற்றும் பிற பகுதிகளில் அதிகமான சர்க்கரை ஆலைகளை அமைத்து, பெப்பொழுது நாட்டின் தேவைக்கு அதிகமான உற்பத்தி ஆகின்ற காரணத்தால் இங்கே பதிய தொழிற்சாலைகள் வைப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லை என்ற கருத்து அடிப்படையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால், அதற்கான உரிமையும், அதிகாரமும், ஆதிக்கமும் இங்கே இருக்குமானால், இந்த நாட்டின் மண்வள அடிப்படையில், இங்கே இருக்கின்ற விவசாயிகளை வைத்து, உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வாய்ப்பும் வசதியும் ஏற்படும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஏற்றுமதிப் பொருள்களில் முக்கியமானது எனக் கருதப்படுவது நூல். நம் நாட்டிலே நூல் உற்பத்தி ஆலைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. இங்கேயே துணிகள் ஆக்கக்கூடிய அளவுக்கு நெசவாலைகள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னால், அகில இந்தியக் கண்ணாட்டத்தின் அடிப்படையில் புதிய மில்களை ஏற்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பும் வசதியும் இல்லை என்று தடுக்கப்பட்டு, ஏற்கெனவே அமைந்திருக்கிற அளவு போதும் என்று எடுத்துச் சொல்லப்படுகிறது. பதனிடப்படும் தோல்கள் ஏற்றுமதி அளவும் இருக்கிறது. அதற்கான தொழிற்சாலைகளை விரிவுபடுத்துவதன் மூலமும் வாய்ப்புக்கூறுகளை அதிகமாக ஏற்படுத்துவதன் மூலமும் இங்கே அந்தத் துறையிலே வருவாயைப் பெருக்குவதற்கு வழி ஏற்படும்.

இயற்கை வளங்களை நாம் புதிதாக உற்பத்தியாக்க முடியாவிட்டாலும், வருமானத்தைப் பெறக்கூடிய அளவுக்கு மின் ஆற்றலைப் பெருக்குவதற்கான ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துகின்றபொழுது, போக்குவரத்து வசதிகளைப் பொறுத்தவரையில் அதிகமாக வழிவகைகள் ஏற்படக்கூடும். திருச்சி மாவட்டத்தில் கொதி கலை தொழிற்சாலை ஒன்று அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் மூலம் உற்பத்தியாகிற பொருள்கள் ஆகிய கண்டத்தி

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[14th July 1962]

வுள்ள பல பகுதிகளுக்கு ஏற்றுமதி ஆகக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படும் என்று கூறுகிறார்கள். போக்குவரத்து சூழ்நிலை பெருகவேண்டுமென்ற அளவில் கூட, திருச்சியிலிருந்து கடலூர் வரையிலும் வருகிற, அதாவது அத் துறைமுகத்திற்கு வருகிற பாதைகளைக்கூட, பெரிய இருப்புப் பாதைகளாக ஆக்குவதன் மூலம் ஏற்றுமதி வாணிபத்தைப் பெருக்குவதற்கு வசதி ஏற்படும் என்று நிபுணர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்னும் கொஞ்சம் நெய்வேலியிலிருந்து எருத்தாசலம் வரையிலும், சேலத்திலிருந்து எருத்தாசலம் வரையிலும், எருத்தாசலத்திலிருந்து கடலூர் வரையிலும் வரிவாக்குவதன் மூலம், நெய்வேலி நிலக்கரியிலிருந்து கிடைக்கும் பொருள்களை துறைமுகத் தொடர்புபடுத்துவதற்கும், அதிலும் திருச்சியிலிருந்து அதிராமப்பட்டு வரையிலும் இணைக்க முடியும் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவையெல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து நாம் முயற்சி எடுக்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

தொழிற்சாலைகளின் நிலைமைகளைப் பார்க்கும்பொழுது, பெருகிவருகின்ற துறைகளை எடுத்துச் சொல்லும்பொழுது, தனியார் துறையிலே அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு இடம் உட்பட்டு இருக்கிறது. இதை சமதர்ம அடிப்படையில் பொதுத் துறைக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று எதிர்க்கட்சியினர் கூறினார்கள். பொது உற்பத்தி, பொது உழைப்பு, பொது விநியோகம் என்ற அடிப்படையிலே, பரவலாகச் செயல்பெண்டுமென்ற அடிப்படையின் நோக்கத்திலேதான் அரசினர் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற துறைகளையிட, தனியார் துறைகளுக்கு விடப்பட்டு அதன்மூலமாக அவைகளுக்கு அதிக வருமான வாய்ப்புகள் கிடைக்கின்ற நிலையை மாற்றி, அரசியலாரே அத்தகைய தொழில்களை நடத்துவதற்கும், கூட்டுறவு முறைகள் அதிகமாகப் பரவுகின்ற வகையிலே பல பேர் சேர்ந்து ஆங்காங்கு தொழில்களை அமைக்க ஊக்கம் கொடுக்கின்ற வகையிலே, கூட்டுறவு முறை மூலம் அத்தகைய தொழிற்சாலைகளை அமைத்து உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்குத் தூண்டுதல் செய்கிற வகையில் திட்டங்கள் தீட்டப்படுமேயானால், அதனால் சமதர்ம நிலை உருவாவதற்கு வழி ஏற்படும். இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையை நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லும்பொழுது, சமதர்மத் திட்டத்தின் அடிப்படையில்தான் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன என்று சொல்லப்பட்டாலும், நடைமுறையில் காணப்படாத அளவுக்கு தனியார் துறையில் அதிக லாபம் ஏற்படுவதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. கூட்டுறவுத் துறை மூலமாக பல பேர் சேர்ந்து அமைக்கின்ற சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை வற்புறுத்துகிற முறையிலே பலர் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைத்தான் நாங்களும் வற்புறுத்தி எடுத்துக்கூறி, இந்த முறையிலே இந்த மாநிலத்தினுடைய நிலைமைகள் வளரவும், அதிக நிலைமைகளைப் பெறவும், இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட குறைபாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் டெல்லியில் இருந்து அதிக வளத்தையும் வருமானத்தையும் பெறுவதற்கான வசதிகளை ஏற்படுத்த முயல்வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்திவருவதற்காகவே, நாங்கள் இதையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லுகிறோம். ஆகவே, இதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஆராய்ந்து அதற்கான வழிவகைகளைக் காணவேண்டும் என்று எடுத்துச் சொல்லி, இந்த மாநிலம் வளம்பெற வேண்டும், வாழ்வு மிக வேண்டும், நல்ல பல தொழிற்சாலைகள் ஏற்படவேண்டும் என்ற அக்கறை ஆட்சியாளருக்கு அறவே இல்லை என்று எடுத்துக்கூறி, அதற்கான வழிவகைகளையும், நிலைமைகளையும் பெறுகின்ற அளவுக்கு, அதிகாரத்தையும் உரிமையையும் பெறுவதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

1-00
p.m.

* கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உவாதத்தில் பங்கெடுத்துக் கொண்ட எல்லோரும் ஒரே கருத்தைத் தான் சொன்னார்கள். ஆனால் சொல்லுகிற முறைதான் சற்று வேறு இருந்தது. “தமிழ் நாட்டில் தொழில் வளர வேண்டும்; தமிழ் நாடு தொழில் துறையில் முன்னணியில் இருக்க வேண்டும்; தமிழ் நாடு

14th July 1962] [கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

மக்கள் நல்வாழ்வு வாழ வேண்டும்”, என்ற விஷயத்தில் யாருக்கும் கருத்து வேற்றுமை இருக்கமுடியாது. இந்த லட்சியத்தை அடைவதற்காக கனம் அங்கத்தினர்கள் எங்கள் பக்கத்தில் எவர்களுடன் சரி, எதர்க்கட்சியில் உள்ளவர்களும் சரி பல யோசனைகளைச் சொன்னார்கள். ஆகவே எந்தத் தமான கருத்து மாறுபாடும் இல்லாமல் நல்ல முறையில் கனம் அங்கத்தினர்கள் ஆலோசனை கூறியதற்காக கனம் சபாநாயகர் மூலமாக அவர்களுக்கு நான் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

பொதுவாக சில விஷயங்கள் பேசப்பட்டன. அவைகளைப் பற்றி முதலில் கூறிவிட்டு தனித்தனியாக கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லிய வெவ்வேறு பற்றி பின்பு நான் பதில் கூறலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

இந்தச் சபையில் இருக்கிறவர்கள் மாத்திரம் அல்ல, உலகத்தில் வேறு நாடுகளில் இருக்கிறவர்களும் கூட ஒரே ஒரு கேள்வியைத்தான் கேட்கிறார்கள். “நாங்கள் எல்லாம் சரித்திரப் புத்தகத்தில் படித்திருக்கிறோம் இந்திய நாடு நல்ல வளம் பொருந்திய நாடாக இருந்தது. வாண்பத்தில் சிறந்த நாடாக இருந்தது; வெளிநாடுகளுக்கு எல்லாம் மஸ்லின் துணி ஏற்றுமதி செய்தது. வெளிநாடுகளில் இருந்து தங்கம், வெள்ளி, முத்து இவையெல்லாம் கொண்டு வந்து கொடுத்து இந்திய நாட்டைப் பொருள்களை வாங்கிச் சென்றார்கள் என்று புத்தகத்தில் படித்திருக்கிறோமே, அந்த வளங்கள் எல்லாம் எங்கே போய்விட்டன?” என்று கேட்டார்கள். இது சாதாரணமான இடத்தில் மட்டும் கேட்கப்படவில்லை. அமெரிக்காவில் ஒரு சர்வகலாசாலையில் பொருளாதார நிபுணர்கள் எல்லோரும் கூடி விவாதிக்கின்றபோது என்னை இந்தக் கேள்வி கேட்டார்கள். உதற்கு நான் பதில் கூறியது, “மற்றவர்கள் நடந்து சென்று கொண்டிருந்த போது நாங்கள் கட்டை வண்டியில் போய்க் கொண்டிருந்தோம். அப்போது சீரும் சிறப்புமாக கட்டை வண்டியில் சவாரி செய்தவர்களாக இருந்தோம். ஆனால் உலகத்திலுள்ள மற்ற நாட்டவர்கள் எல்லோரும் வெகுவாக முன்னேறி மோட்டார்கள்லும், மொனசர்களிலும் போகும் போது நாங்கள் இன்னும் கட்டை வண்டியிலேயேதான் போய்க் கொண்டிருக்கிறோம்” என்று சொன்னேன். நாம் எல்லாம் கட்டை வண்டியிலேயே போய்க்கொண்டிருக்கிற மற்ற நாட்டவர்கள் எல்லாம் மொனசத்தில் போகும் படியான மாறுதல் எப்படி ஏற்பட்டது? கடந்த நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பகுதியில் உலகத்து மேல் நாடுகளில் தொழில் புரட்சி (இண்டஸ்ட்ரீயல் ரிவல்யூஷன்) ஏற்பட்டது. அந்த நேரத்தில் நம்முடைய நாட்டில் அந்தத் தமான தொழில்புரட்சி ஏற்படவில்லை. தொழில்புரட்சி ஏற்பட்ட மற்ற நாடுகளில் எல்லாம், மனிதன் கையினால் செய்த வந்த காரியங்கள் எல்லாவற்றையும், இயந்திரங்களினால் செய்ய ஆரம்பித்தான்; சையை உபயோகித்து, மின்சாரத்தை உபயோகித்து, நீராயை, அலை உபயோகித்துப் பண்டங்களைச் செய்து குல்க்க ஆரம்பித்தவுடன், பல பண்டங்களை வேகமாகவும், மலிவாகவும் உற்பத்தி செய்ய முடிந்தது. நம் முடைய நாட்டில் நாம் அப்போது எந்தத் தமான தொழில்புரட்சியிலும் ஈடுபட முடியாத நிலைமையில் இருந்தோம். ஏதோ ஒரிரண்டு டுச்சைகள், நெசவாலைகள் வைத்த போதுகூட அந்தக் காலத்தில் நம்ம ஆண்டு வந்தவர்கள் இந்தியாவில் உற்பத்தியான தணியின் மீது எக்ஸைஸ் வரி விதித்து, லங்காஷைரிலிருந்து உற்பத்தியாகி இங்கு வந்து விற்கப்பட்ட கூடிய தணியின் அளவுக்கு நம் நாட்டின் தணியின் வீலை உயர்த்தினார்கள். இதனால் நம்முடைய நாட்டிலே நம்முடைய தணியை விற்பனையாகாத நிலையையே உண்டாக்கினார்கள். இப்படி அக் காலத்தில் நம் நாட்டில் தொழில் புரட்சி ஏற்பட முடியாத சூழ்நிலையே இருந்தது. 1947-ம் ஆண்டு வரையிலும் அது நீடித்தது. அதன்கார்தான் இந்தத் தொழில் புரட்சியின் மூலமாக மற்ற மேலை நாடுகள் அடைந்த முன்னேற்றத்தில் நாம் பங்கு கொள்ள முடியாமல், தொழில்புரட்சியினால் ஏற்பட்ட பல்வேறு என்னான மாறுதல்களை நாம் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியாத நிலைமையில் இருந்தோம்.

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [14th July 1962]

இன்றுதான் பயன்படுத்திக் கொள்ள முன் வந்திருக்கிறோம். அதையும் இன்னும் வேகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று நினைக்கிறோம். மற்ற நாடுகளைப்போல முன்னேற்றம் அடைய அதை எவ்வளவு துரிதமாகச் செய்ய முடியுமோ அப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். ஆனாலும் மற்ற நாடுகள் எல்லாம் நம்மைவிட முன்னேறிக் கொண்டிருந்த காலத்தில், நாமும் அவர்களோடு சேர்ந்து முன்னேற முயற்சி செய்ய முடியாது போய்விட்ட காரணத்தினால்தான், இன்று நாம் பின்தங்கிய நிலைமையில் இருக்கிறோம்.

புராணங்களில், இதிகாசங்களில், தமிழ்ப் பாடல்களில் நம் நாடு தங்கம், வெள்ளி, முத்தெல்லாம் கொழிக்கும் வளநாடாக இருந்தது என்று சொன்னால் அது உண்மை. நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் நாம் வள மிழந்தது, சிறப்பிழந்தது இடைக்காலத்தில்தான். இந்த இடைக்காலத்தில் மேல்நாடுகள் எல்லாம் தங்கத்தையோ, வெள்ளியையோ பெரிதாகக் கருதவில்லை. நிலக்கரியும், இரும்புமே தொழில்புரட்சி யுகத்தில் உலக மதிக்கமுடியாத பொருள்களாயின. இந்த இடைக்காலத்தில் புலவர்கள் ஏற்படாததாலோ என்னமோ இதைப் பாடவில்லை.

ஆனால் இன்றைய நிலைமையில் தங்கத்தைவிட உயர்வானது இரும்பும், நிலக்கரியும் தான். அதுகூட மெட்டலர்ஜிகல் கோல் வேண்டும். உயர்ந்ததாக இரும்புக்கனி வேண்டும் என்கிறார்கள். அதைப்பெறுவது கஷ்டமாகத் தான் இருக்கிறது. அதை தொழில் வளர்ச்சியின் இரண்டாம் கட்டத்தில் (Second Phase) அடுத்தபடியாகத்தான் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது.

முதல் கட்டம் என்னவென்றால் நாட்டில் எந்தெந்த இடங்களில் என்னென்ன இயற்கை வசதிகள் இருக்கின்றனவோ, அவற்றையெல்லாம் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்பதுதான். பீகாரில் இரும்பு உற்பத்தி செய்கிறார்கள் என்றால் அது நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கும் கிடைக்கின்றது. பீகார் ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய இரும்புத் தொழிற்சாலை தங்களுக்கே சொந்தமாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்வார்களேயானால், அதை நாமும் அனுமதிப்பதானால், அங்கு உற்பத்தியாகக்கூடிய இரும்பு அனைத்தையும் அங்கேயே உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளுவார்கள். எஞ்சியிருந்தால்தான் மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பார்கள். ஆனால் இந்தியா ஒன்றாக இருப்பதனால், அங்கு உற்பத்தியாகக்கூடிய இரும்பை அங்கு இந்தியா அடிப்படையில் ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திற்கும் பங்கிடு செய்து இவ்வளவு என்று கொடுக்கக்கூடிய நல்ல நிலைமை இருக்கிறது.

உதாரணமாக, சமீப காலம் வரையில் ரசாயன உரம் அதிகமாகக் கிடைக்கவில்லை. அந்தந்த ராஜ்யத்திலே அமைந்திருக்கும் தொழிற்சாலை அந்தந்த ராஜ்யத்தையே சேர்ந்ததாக இருக்கவேண்டும் என்றால், சிந்திரி உரம் நமக்குக் கிடைத்திருக்காது. அப்படியே கொடுப்பது என்றால்கூட அவர்கள் தேவைக்குப் போக எஞ்சியிருந்தால்தான் தமிழ்நாட்டுக்குக் கொடுப்பார்கள். ஆனால் உண்மை என்னவென்றால், கடந்த ஐந்தாறு ஆண்டுகளாக அவர்களுக்கேகூட பற்றுக்குறை இருந்தும் நம் ராஜ்யத்துக்கு தமிழ் நாட்டுக்குச் சிந்திரி உரம் கொடுத்தார்கள். ஆகவே, இந்தியா இப்படி ஒரே நாடாக இருப்பதால், எந்தெந்த ராஜ்யங்களில் எந்தவிதமான இயற்கைவளம் இருந்தாலும், என்னென்ன பண்டங்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டாலும், அவற்றையெல்லாம் எல்லா ராஜ்யங்களும் பரிமாறிக் கொள்வதற்கும், பகிர்ந்து கொள்வதற்கும் வசதியாக இருக்கிறது.

அதனால்தான் நான் தாழ்மையுடன் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தனி நாடாக நாம் பிரிந்து விட்டால் ஏதோ அதன் மூலம் நமக்கு அதிக செல்வாக்கு கிடைத்து விடும், இப்பொழுது இருக்கிற நிலைமையைவிட சிறப்பான நிலைமையில் இருந்துவிடுவோம் என்று நினைப்பது புள்ளி விவரங்கள் காட்டும் உண்மைக்கு மாறானது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

14th July 1962]

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

தனித்தமிழ் நாடு வேண்டும் என்று சொல்கிறவர்கள், இந்திய நாட்டில் இருந்து பிரிந்துவிட வேண்டும் என்று சொல்கிறவர்கள், அப்படிப் பிரிந்து விட்டால், நம் நாட்டில் இல்லாத பொருள், பிற இடத்தில் இருந்து எப்படிப் பெறுவது என்று சிந்திக்க வேண்டும்.

நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இன்று தொழில்கள் அதிகமாக வளர்ச்சி அடைய வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு இன்றியமையாதது மெடலர்ஜிகல் கோல்தான். எந்தத் தொழிலை ஆரம்பிப்பதானாலும் சரி அதற்கு உயர்ந்த ரக இரும்பு வேண்டும், உயர்ந்த ரக கரியும் வேண்டும். அந்தவிதமான கனிப்பொருள்கள் நம்மிடத்தில் இல்லாதபோது, “இந்தியா ஒன்று” என்று நிலைமை இருப்பதால் தான் இந்தியாவில் வேறு எந்தப் பகுதியில் அவை கிடைத்தாலும், எல்லா ராஜ்யங்களுக்கும் அதைப் பகிர்ந்து கொடுக்கவேண்டும் என்ற நியதி இருக்கிறது. இந்த நியதி இருப்பதால் தான் இந்த அளவுக்காவது நம்முடைய ராஜ்யத்தில் தொழில் வளம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் இயற்கை வசதி குறைவு. என்னை இப்பொழுது பார்த்து, “பாலும் தேனும் ஓடியது என்று புலவர்கள் பாடினார்களே; காங்கிரஸ் ஆட்சியில் பாலும் தேனும் என் ஓடும்படியாகச் செய்யவில்லை?” என்று கேட்டால் (ஒரு கனம் அங்கத்தினர்: தண்ணீர் ஓடினால் போதும்) நான் அதற்கு என்ன பதில் சொல்லுவது? தமிழ்நாட்டில் என்ன இயற்கை வசதி இருக்கிறது என்று பாருங்கள். நமக்கு ஜீவநதி என்ற பெயரில் ஒரு நதி தான் இருக்கிறது. அந்த நதி கூட, முழுவதும் நமக்கும் சொந்தமில்லை. மைசூர்க்காரர்கள், “தண்ணீரைக் குடித்துவிட்டாய், தண்ணீரை எடுத்துவிட்டாய், தண்ணீரை விழுங்கி விட்டாய், தண்ணீரைப் பார்த்தாய்,” என்று நாம் ஏதோ காவிரி நீரை அதிகம் உபயோகப்படுத்திக்கொண்டுவிடுவது போலக் கோபித்துக் கொள்ளுகிறார்கள்.

அடுத்தாற்போல், நமக்குள்ளே கனி வளத்தைப் பார்ப்போம். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கிற கனி வளம் சற்று தரக் குறைவானது க்கறது. ராஜ்யத்தில் கிடைக்கக்கூடிய பாக்கைஸ் உதவாக்கரையாக இரு இதை வைத்து ஒன்றும் செய்ய முடியாது” என்று முன்பு ஒதுக்கி விட்டார்கள். ஆனால், விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் காரணமாக, “இப்போது இரண்டாவது தரத்தில் இருக்கும் பாக்கைஸ்டைக்கூட உபயோகப்படுத்த முடியும்” என்று நிபுணர்கள் கண்டு பிடித்துச் சொல்லிய பிறகு அந்த பாக்கைஸ்டை நாம் அலுமினியம் செய்வதற்கு உபயோகப்படுத்திக்ோம்.

அது போல்தான் இரும்புக் கனியும். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் கிடைக்கும் கனியில் இரும்புச் சத்து 36 சத விசதத்திலிருந்து 42 சத விசதம் வரையில் தான் இருக்கிறது. பீஹார் ராஜ்யத்தில் கிடைக்கும் கனியில் 62 சத விசதம் முதல் 72 சத விசதம் வரை இரும்புச் சத்து இருக்கிறது. ஆகவே தான், அந்த ராஜ்யத்தில் அதிகமாக அவர்கள் இரும்பு உற்பத்தி செய்கிறார்கள்; “நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருப்பதைக் கொண்டு ஏன் உடனடியாக உற்பத்தி செய்யக்கூடாது?” என்றால், செய்யலாம். ஆனால், ரூ. 100 செலவு செய்து ரூ. 50 பெறுமானம் உள்ள பண்டத்தை உற்பத்தி செய்வோமானால், அது பொருளாதாரக் கொள்கைக்கு ஒவ்வாததாகும். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கும் கனிப்பொருள்களை இவ்விதமாக ஆராய்ச்சி செய்து, புது ஆராய்ச்சியின் மூலமாகப் பயன்படுத்துவதற்கு முயற்சி செய்யாமல், பழைய காலத்தில் உள்ள (Blast Furnace) னது உலைமுறைப்படிச் செய்யவேண்டுமென்றால், நமக்கு உற்பத்திச் செலவு (Cost of Production) இரட்டிப்பு மடங்காகும். பிற ராஜ்யங்களில் குறைந்த செலவில் உற்பத்தி செய்ய, நம் ராஜ்யத்தில் அதைவிட அதிகச் செலவில் உற்பத்தி செய்தால், நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பெறுத்த வரையில், உற்பத்தி செய்கிற பண்டங்களை யாருக்கு விற்க முடியும்? இரும்பு போன்ற பண்டங்களுக்கு உலகச் சந்தை (World Market) இருக்கும்போது, இதை எங்கே விற்க முடியும்?

பண விஷயத்தில், “மத்திய சர்க்கார் எல்லாவற்றையும் எடுத்துக் கொண்டு போகிறார்கள். நமக்கு குறைவாகக் கொடுக்கிறார்கள்” என்று சொல்வதும் புள்ளிவிவரங்களின்படி சரியானதல்ல. மத்தியசர்க்கார் நம் ராஜ்யத்தில் வருமான வரி வசூல் செய்கிறார்கள். எக்ஸைஸ் வரி

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

[14th July 1962]

வசூல் செய்கிறார்கள். அது போல், மத்திய சர்க்கார் செலவும் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் நடக்கிறது. இராணுவப் பாதுகாப்பு, தபால் தந்திப் போக்கு வரத்து, ரயில்வே, துறைமுகங்கள், இப்படிப் பல துறைகளில் மத்திய சர்க்கார் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் செலவு செய்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் நம் ராஜ்யத்திலிருந்து வரி மூலமாக வசூலிக்கும் பணத்தை இந்த விதமாக இந்த ராஜ்யத்திற்குச் செலவு செய்கிறார்கள். இதையெல்லாம் உட்கார்ந்து பார்த்து, “எத்தனை ரூபாய் நம் ராஜ்யத்திலிருந்து மத்திய சர்க்காருக்குப் போகிறது, எத்தனை ரூபாய் நம் ராஜ்யத்திற்கு அங்கிருந்து வருகிறது” என்ற கணக்குக் கேட்டால், திட்டவட்டமாகக் கணக்குப் போட முடியாது. எக்ஸைஸ் வரி யார் கொடுக்கிறார் என்று தெரியாது. மற்ற ராஜ்யங்களிலிருந்து நம் ராஜ்யத்திற்கு வந்து, இங்கு பண்டங்கள் வாங்கிச் செல்லும்போது, அவர்கள் கொடுக்கும் பணம் நம் ராஜ்யத்தவர் பணம் அல்ல. ஆகவே தான், இப்பொழுது வளர்கிற சமுதாயத்தில், உலகம் ஐக்கியப்பட்டு எல்லோரும் ஒன்றாகச் சேரவேண்டும் என்ற கருத்து நிலவி வருகிறது. வளரும் சமுதாயத்திலிருந்து பிரிந்து, நாம் தனியாகப் பிரிந்து விடவேண்டும் என்று நினைப்பது என்றால், அது எங்களுக்குச் சரியெனத் தோன்றவில்லை என்று நான் மிகத் தாழ்மையாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தனித்தனியாக இருந்த ஐரோப்பிய நாடுகள் ஒன்றாகச் சேரவேண்டும் என்று ஐரோப்பிய பொதுச் சந்தை (European Common Market) வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முதலாவது உலக யுத்தத்திற்குப் பின்பு, தனித்தனியாக இருந்த ஐரோப்பிய நாடுகள், அதுபோன்ற யுத்தங்கள் வராமலிருக்கவேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக, ஐரோப்பா ஐக்கிய நாடுகள் (United States of Europe) என்ற பெயரில் ஒன்று சேர்ந்திருக்கவேண்டும் என்று பிரெஞ்சு தேச அயல்நாட்டு விவகார நிபுணர் பிரான்சு என்பவர் ஒரு திட்டத்தை வகுத்தார். உலகத்தின் மனப்பான்மையும் உலகத்தின் போக்கும், எல்லா நாடுகளும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து, ஐக்கியமாக இருக்கவேண்டும் என்ற நிலைமையில் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறதே தவிர, அந்தந்த நாடுகள் தனித்தனியே பிரிந்து, பிரிந்து போகவேண்டும் என்ற நிலைமையில் இல்லை. ஆகவே தான், தமிழ்நாடானது, இந்திய நாட்டின் ஒரு பகுதியாக இருக்கவேண்டும், இந்திய நாட்டில் ஏற்படுகின்ற எல்லா வளத்திலும் நாமும் பங்கு கொள்ளவேண்டும், நாட்டில் இருக்கும் செல்வ வளத்தை இந்திய நாட்டவர்கள் அனைவரும் பங்குகொள்ளச் செய்யவேண்டும், இப்படி எல்லோரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து நல்வாழ்வு வாழவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் நாம் நம்முடைய தொழில் கொள்கையை வகுத்திருக்கிறோம்.

கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், “ஆளும் கட்சியினர், தொழில் கொள்கையைப் பற்றி விவாதிக்கும்போது அவர்களுடைய கண்ணோட்டத்திலிருந்து வைத்து அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்”, என்று மிகவும் சரியாகச் சொன்னார்கள். அது உண்மை தான். எங்களுடைய கண்ணோட்டத்தில், இந்த நாட்டிலிருக்கின்ற செல்வம் பூராவையும் இந்நாட்டிலுள்ள எல்லா மக்களும் பகிர்ந்துகொள்ளவேண்டும் என்று தான் எல்லாம் அமைக்கப்படுகிறது. அவ்வாறு பகிர்ந்துகொள்வது நாட்டுக்கு நன்மை, மக்களுக்கு நன்மை என்று நாங்கள் திடமாக நம்புகின்றோம். அந்த முறையில் தான் இந்த நாட்டில் இன்றைக்கிருக்கும் வளர்ச்சியையும் அகில இந்தியாவிலிருக்கும் வளர்ச்சியையும் வைத்து ஒப்பிட்டுப் பார்த்துக் கூட சில புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்தேன். பம்பாய் ராஜ்யத்தில் சென்ற ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் அவர்கள் செய்த முதலீட்டைவிட நாம் அதிகமாகச் செய்திருக்கிறோம். வங்காளத்தில் அவர்கள் செய்த முதலீட்டையும் விட, சென்ற ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில், நாம் அதிகமாக முதலீடு செய்திருக்கிறோம். ஆனால், அவர்கள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பல தொழில்களை ஆரம்பித்து விட்டதனால் நம்மைவிட அதிகமாகத் தொழில் வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் “வடக்கு” என்று சொல்லும்போது—நான் ஒன்று தாழ்மையுடன் கேட்க விரும்புகிறேன்—எந்தப் பகுதியை நாம் வடக்கு என்று சொல்லுவது? ஒரு ராஜ்யத்தை மற்றொரு ராஜ்யத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதை நான்

14th July 1962]

ஆர். வெங்கட்டராமன்]

ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்தியாவில் பதினான்கு ராஜ்யங்கள் இருக்கின்றன. நம் தமிழ்நாட்டை மற்ற ராஜ்யங்கள் ஒவ்வொன்றோடும் தனித்தனியாக ஒப்பிட்டுப்பார்ப்பதை நான் ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால், தமிழ்நாட்டின் வளர்ச்சியை, மற்ற பதினான்கு ராஜ்யங்களின் மொத்த வளர்ச்சியோடு ஒப்பிட்டுப்பார்ப்பதோ, அல்லது தமிழ்நாடு, ஆந்திரம், கேரளம், கர்நாடகம் ஆகிய நான்கு ராஜ்யங்களை ஒரு பகுதியாகவும், எஞ்சியிருக்கும் பத்து ராஜ்யங்களை மற்றொரு பகுதியாகவும் வைத்து ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதோ, சரியாகுமா, அது நியாயமாக ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதாகுமா, என்று நான் கேட்கிறேன். ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதென்றால், தமிழ்நாட்டை ஒரு பகுதியாக வைக்கவேண்டும். அத்துடன் ஆந்திரா, மைசூர், பம்பாய், வங்காளம் இப்படி ஒவ்வொரு ராஜ்யமாக எடுத்துக்கொண்டு, அத்துடன் தமிழ்நாட்டை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவேண்டும். அப்படி ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஏதாவது குறைபாடு இருக்கிறது என்று சொன்னால் நாங்கள் திருத்திக்கொள்கிறோம். ஆனால், தென்னாடு என்று இங்குள்ள நான்கு ராஜ்யங்களை ஒரு பகுதியாகவும், வட நாடு என்று எஞ்சிய பத்து ராஜ்யங்களை ஒரு பகுதியாகவும் வைத்து இவ்விரண்டு பகுதிகளில் எந்த பகுதியில் வளர்ச்சி அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால், நான்கு ராஜ்யங்களை விட, பத்து ராஜ்யங்களில் உள்ள பகுதியில் தான் அதிக வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்க முடியும் என்று சொல்வதற்கு ஒரு நிபுணர் தேவையில்லை—சாதாரணப் பையன் கூடச் சொல்லி விட முடியும். ஆகவே, அந்த “வடக்கு, தெற்கு” என்ற வாதம் கூட, கொள்கை அளவில் சரியல்ல என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, “சர்க்கார் எல்லாத் தொழில்களையும் தேசிய மயமாக்க வில்லையே, இன்னும் அதிகமான தொழில்களை ராஜ்ய சர்க்கார் பொதுத் துறையில் நடத்தவில்லையே” என்று சிலர் சொன்னார்கள். அது உண்மை தான். ஆனால், இந்தக் கொள்கை இன்று நேற்று வருக்கப்பட்டதல்ல; ஐந்தாறு வருஷங்களாகவே அதைப் பின்பற்றி வருகிறோம். ராஜ்ய சர்க்காரிடம் இருக்கும் நிதி வசதி மிகவும் குறைவு. அந்தக் குறைவான நிதியை வைத்துக்கொண்டு நாமே தொழில் நடத்துவது என்றால், ஒன்றிரண்டு தொழில்களைத்தான் நடத்த முடியும். ராஜ்ய சர்க்கார் தொழில் நடத்தவேண்டும் இன்னும் விஷயமாக முன்னூறு கோடி ரூபாய் நமக்குத் திட்டத்தில் கிடைத்தால், பத்து கோடி ரூபாயை புதுத் தொழில்களுக்காக ஒதுக்கீடுக்கும் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். இந்தப் பத்து கோடி ரூபாயைச் செலவழித்து நாமே ஒன்றிரண்டு தொழில்களைத் துவக்குவது நல்லதா, அல்லது இந்தப் பத்து கோடி ரூபாயை எடுத்து, பத்து பேர்களுக்கு அல்லது இருபது பேர்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுத்து, அத்துடன் ஒவ்வொருவரையும் பத்து கோடி ரூபாய் ஐந்து கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்ய வைத்து, தொழில்களை அமைக்கச் சொல்லி, அதன் மூலம் அதிகமான அளவில் பல தொழில்கள் பெருகச் செய்வதுடன், நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் வேலை வாய்ப்பு வசதிகளை அதிகரிக்கச் செய்வது நல்லதா என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் கூர்ந்து பார்க்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு ராஜ்ய சர்க்காரே தொழில்களை நடத்தினால் அதிலிருந்து அவர்களுக்கு அதிகமான லாபம் வந்துவிடும் என்று நினைப்பது கூடச் சரியல்ல. லாபம் என்பது என்ன? உற்பத்திச் செலவு, உற்பத்திச் செலவுக்கு மேல் அதிகமாக வைத்து விற்கின்ற விலை, இவ்விரண்டுக்கும் இடையில் இருக்கக்கூடியதுதான் லாபம் என்று சொல்லப்படுகிறது. சர்க்கார் ஒரு தொழிலை நடத்தி, அதனுடைய பண்டங்களை இன்னும் அதிகமான விலைக்கு விற்பது, அதன் மூலம் லாபம் அடைவதும், வரி போடுவதும், இரண்டுமே ஒன்றித்தான். இரண்டுக்கும் வித்தியாசம் இல்லை. தொழில்களை நாமே நடத்தி, ஐந்து ரூபாய்க்குச் செய்கின்ற பண்டத்தை ஏழு ரூபாய்க்கு மார்க்கெட்டில் விற்கால், இடையில் நமக்கு இரண்டு ரூபாய் லாபம் கிடைக்கிறது. ஆனால், இந்த இரண்டு ரூபாய் லாபத்தை நாம் இப்பண்டங்களின் விற்பனை வரி மூலமே பெற்று வருகிறோம். இதில் சந்தேகம் இல்லை. தொழில்களை அரசாங்கம் நடத்துவதன் மூலம் இதை விட அதிகமான வருவாய் வந்துவிடும் என்று நினைப்பது சரியல்ல.

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

[14th July 1962]

கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் புள்ளி விவரம் படித்தார்கள். எல்லாத்தனியார் துறை தொழில்களும் லாபகரமாக நடந்திருக்கின்றன என்று காட்டுவதற்கு ஒவ்வொரு தொழிலிலிருந்தும் கிடைத்திருக்கக்கூடிய லாபங்களைச் சொன்னார்கள். இன்னும் இரண்டு நிமிஷங்கள் அவருக்கு அதைச் சொல்வதற்கு அவகாசம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கூட நான்கனம் சபாநாயகரிடம் அப்போது கேட்டுக்கொண்டேன். காரணம், தமிழ் நாட்டில் துவக்கப்பட்ட இயந்திரத் தொழில்கள் எல்லாம் லாபகரமாகவே நடந்து வருகின்றன என்பதை எதிர்க்கட்சியிலுள்ளவர்களே ஒப்புக் கொண்டு சொல்வது எனக்கு ரொம்பவும் சந்தோஷம்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, தொழில் லாபகரமாக நடக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதற்காக மட்டுமல்ல நான் சொன்னது. இவ்வளவு பெரிய லாபகரமான தொழில்கள் சர்க்கார் துறையில்தான். சர்க்கார் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலும் வாய்ப்பைத் தவற விட்டிருக்கிறார்கள். இதைப் பிரித்து மற்ற மாநிலங்களைப்போல் செய்திருக்கவேண்டும். அது ஒன்று தான் வழி. இந்தக் கருத்தை ஒத்துக்கொள்வது போல் தான் வேறொரு இடத்திலும் கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை மட்டும் கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அதாவது—“However, after a review of the industrial achievements of the State conducted towards the end of the Second Plan period, it was found that private enterprise has not been forthcoming to establish industries in certain sectors for one reason or other. It has also been felt that the State Government should themselves take steps for the establishment of certain industries in the Public Sector . . .”

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் அங்கத்தினர் மிகவும் தோல்வி அடைந்து விட்டார்கள். பொதுத் துறை வளரவேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய ஆசை.

நான் பாதி தான் சொன்னேன். இன்னும் பாதி இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலே தொழில்கள் நஷ்டம் அடையவில்லை. தொழில்கள் லாபகரமாக நடக்கிறது என்பதை எதிர்க்கட்சியில் இருந்தே ஒருவர் சொன்னதற்கு நான் சந்தோஷம் அடைகிறேன். அதற்கு மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். நான் கொடுத்த புத்தகத்தில் மேலும் கொஞ்சம் படித்திருந்தார்களானால் அந்தத் தொழில் அதிபர்களிடம் இருந்து நாம் எவ்வளவு வரி வாங்கியிருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிந்துகொண்டிருக்கலாம். அவர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற லாபத்தில் 50 சத வீதம் வரியாகப் போட்டு விடுகிறோம். ஆகவே எல்லாப் பணமும் தொழிலதிபர்களுக்குப் போய்விடுகிறது என்று நினைப்பது சரியல்ல. வருமான வரி மாதிரி நாம் போடவில்லை. அவர்களுக்கு பர்சனல் டாக்ஸ் போடுகிறோம். ஒருவருக்கு 5 லட்சம் ரூபாய் லாபம் வருகிறது என்றால், எஞ்சுவது ரூபாய்க்கு 1½ அணா தான். இதையெல்லாம் கனம் அங்கத்தினர்கள் மறந்துவிடுகிறார்கள். “வரி அதிகமாகப் போட்டுவிட்டோம்” என்று சொன்ன அங்கத்தினர் மறைந்து விட்டார்..... (சிரிப்பு) வருந்துகிறேன்—சபையில் காணவில்லை என்று சொன்னேன். அவர்கள் இன்று இந்தச் சபையில் இருந்திருப்பாரானால் நிச்சயமாக எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் சொன்னதற்குப் பதில் சொல்லியிருப்பார்கள். 5 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் ஒரு ரூபாய் இன்றைக்கு அவர்களுக்கு லாபம் வந்தால் நாம் 14½ அணா வரி போட்டு விடுகிறோம். அவர்களுக்கு மிச்சம் 1½ அணா தான் இருக்கும்.

அதோடு ஆங்கிலத்தில் கனம் அங்கத்தினர் படித்ததற்கு மேல் இன்னும் கொஞ்சம் படித்திருப்பாரானால் இன்னொரு விஷயம் விளங்கியிருக்கும். தனியார் துறைக்கு என்றே சில தொழில்களை ஒதுக்கியிருக்கிறோம். ஆனால் ஒன்றிரண்டு தொழில்களை தனியார் எடுத்துச் செய்வதற்கு முன் வரவில்லையென்றால், உடனே அவற்றை சர்க்கார் துறையில் எடுத்து நிறைவேற்றுவதற்கு முன் வருகிறோம் என்று சொன்னேன். நமக்குத்

14th July 1962] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

தொழில்கள் வளர்ச்சி அடையவேண்டும் என்பதே நோக்கம். தனியார் துறையில் யாராவது அந்தந்தத் தொழில்களை எடுத்து நடத்த முன் வந்தால் நிச்சயமாக அவர்களுக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் கொடுக்கிறோம். தனியார் துறையில் இருக்கிற தொழில்களை “இவற்றைத் தனியார் எடுத்து நடத்த முன்வரவில்லை” என்று விட்டு விட முடியாது. அந்தத் தொழில்களும் வளர்ச்சி அடையவேண்டும். உதாரணமாக “கோக் ப்ளாண்ட்”-ஐத் தனியார் துறையில் எடுத்து நடத்துவார்கள் என்று பார்த்தோம். யாரும் வராததனால் சர்க்காரே அதை எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று சொன்னேன். ஆனால் இதில் இருக்கும் நஷ்டத்தையும் உணரவேண்டும். இன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் தனியார் துறையில் இன்னின்ன தொழில்களை நடத்தலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பொதுத் துறைத் திட்டங்களுக்காக மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நமக்கு 300 கோடி ரூபாய் ஒதுக்குகிறார்கள். நாம் தனியார் துறையில் நடத்தவேண்டிய தொழில்களையும் பொதுத் துறையில் நடத்த முன் வந்தால் 300 கோடி, மைனஸ்—இந்தச் செலவுகள். பொதுத் துறையில் இவற்றை எடுத்து நடத்தக்கூடும் என்பதற்காக அந்த 300 கோடியை விட அதிகமாக மத்திய சர்க்காரில் ஒதுக்கப்போவதில்லை. ஆனால் தனியார் துறையில் அந்தத் தொழில்களை எடுத்து நடத்த பலர் முன்வருவார்களா? நம்முடைய தொழில் வளர்ச்சிக்கு 300 கோடி, ப்ளஸ்—அந்தப் பணம். ஆகையால் தான் நான் மீண்டும் வற்புறுத்துகிறேன். தனியார் துறைக்கென்று ஒதுக்கப்பட்ட தொழில்கள் எல்லாம் தனியார் துறையில் நடப்பதற்கு வழிவகை செய்கிறோம். அந்தத் தொழில்களில் ஏதாவது ஒன்றிரண்டை தனியார் துறையில் எடுத்து நடத்த யாரும் முன்வரவில்லை. யென்றால், நமக்கு அந்தத் தொழில்கள் வேண்டாம் என்று இருந்துவிட முடியாது. அவற்றை மட்டும் சர்க்கார் துறையில் மேற்கொண்டு நடத்துவது என்று முடிவு செய்திருக்கிறோம். இன்றைக்கு ஓரளவுக்கு தனியார் துறையில் தொழில்கள் வளர்ச்சி பெற்றிருக்கின்றன. அதை வரவேற்கின்றோம். அதற்காக தனியார் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மூன்றாவது கொள்கை, தொழில்களைப் பரவலாக வைக்கவேண்டும் என்பது. இதையும் கொள்கை அளவில் யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள். ஆனால் தொழில் என்பது எதோ ஓரிடத்தில் கொண்டு போய் வைத்து நடத்துவது என்பது அல்ல. பல இயற்கை வசதிகள் இருக்கின்ற இடத்தை நாடித் தொழில்கள் செல்கின்றன. ஆகவே எந்த இடத்தில் வேண்டுமானாலும் ஒரு தொழில் ஆரம்பித்துவிடலாம் என்று சொன்னாக்கூடாது. இன்றைக்கு சென்னையில் அதிகமாகத் தொழில்கள் வளர்ச்சி அடைகின்றன என்றால் அதற்கு இயற்கையாக ஏற்பட்டுள்ள வசதி துறைமுகம் தான். துறைமுக வசதி இங்கே இருப்பதனால் இயந்திர சாதனங்களை இறக்குமதி செய்வதும், உற்பத்திப் பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்வதும் சாத்தியமாக இருக்கிறது. அதனால் தான் சென்னையில் அதிகமாகத் தொழில்கள் இருக்கின்றன. நாங்கள் தூத்துக்குடி துறைமுகத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தியபோது கூட இதைத் தான் சொன்னோம். சென்னையில் மட்டும் மைனஸ் பல தொழில்களை வைப்பது கஷ்டமாக இருக்கும். சென்னையில் தண்ணீர் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது, ஆகவே எங்களுக்கு இரண்டாவது துறைமுகம் கொடுத்துத் தீரவேண்டும், அப்போது தான் அந்தப் பகுதியில் தொழில்களை வளர்க்க முடியும் என்று சொன்னோம். அதனால் தூத்துக்குடி துறைமுகத்தை விஸ்தரிக்கும் வேலையை ஆரம்பித்தார்கள். இப்பொழுதே பெரிய தொழிற்சாலைகள் அங்கே வைப்பதற்கு முயற்சிகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. நாள் ஒன்றுக்கு 120 டன் உற்பத்தி செய்கின்ற உரத்தொழிற்சாலையை அங்கே ஏற்படுத்த வேசென்சு வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்த ஒரு தொழிலை ஒட்டி சுற்றுப்புறத்தில் பல தொழில்கள் ஏற்படும். ஆகவே இப்போதே அதைச் சுற்றியுள்ள பிரதேசத்தில் 4,000 ஏக்கர் நிலத்தை நோட்டி.பி.கேஷன் செய்து, அதைத் தனியாக வைத்திருந்து, தொழில் வளர்ச்சிக்கும், நகர வளர்ச்சிக்கும் உபயோகப் படுத்தவேண்டும் என்று ஹை-பவர் கமிட்டி சிபார்சு செய்திருக்கிறது. ஆகவே தெழில் வளம் ஏற்படவேண்டுமென்று சொல்லும்போது எந்தெந்த

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

[14th July 1962]

இடத்தில் இயற்கை வசதி கிடைக்குமோ அங்கெல்லாம் தானாகவே ஏற்பட்டுமே. இயற்கை வசதி இல்லாத இடங்களில் தொழிற்சாலைகளைக் கொண்டுபோய் வைப்பது என்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. இருந்தாலும் எந்தெந்த தொழில்களுக்கு எந்த விதமான இயற்கை வசதியும் தேவையில்லையோ அவற்றையெல்லாம் பிந்தக்கிய பிரதேசங்களில் ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் வற்புறுத்தும். சென்ற ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இனி நூற்பு ஆலைகளை கிடையாது என்று நமக்கு மத்திய சர்க்கார் சொன்ன பிறகு கூட தமிழகத்திற்கு 12 ஆலைகள் கொடுத்தார்கள். 11 ஆலைகள் கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதியில் ஏற்படுத்தப்பட்டன. தாலுகா ஒன்றுக்கு ஒரு நூற்பு ஆலை என்று அந்த இடத்தில் கொடுத்தோம். அவ்வாறு செய்யவில்லையென்று சொன்னால் உங்களுக்கு வேலசென்சு கிடையாது” என்று தனியார் துறையினரை வற்புறுத்தினோம். இன்றைக்கு 1,000 ஸ்பின்டில் கிடைத்திருக்கிறதே இதைக் கூட்டுறவு இயக்கத் திற்கே கொடுத்துவிடுவது என்று தீர்மானித்து விட்டோம். அதாவது 6 ஜில்லாக்களிலே ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒரு கூட்டுறவு நூற்பு ஆலை வைக்கவேண்டுமென்று இன்றையதினம் ஏற்பாடுகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. எங்கெங்கே அப்படி ஆரம்பிக்க இருக்கிறோம் என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதினால் அந்த இடங்களைச் சொல்லுகிறேன். தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் ஒன்று, வடஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஒன்று, தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒன்று, திருச்சி மாவட்டத்தில் ஒன்று, கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் தாராபுரத்தில் ஒன்று, மதுரையில் ஒன்று, என்று இப்படி ஜில்லாவாரியாகக் கொடுப்பதன் மூலமாகத் தமிழ் நாட்டிலே ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒரு நூற்பு ஆலை உண்டாக முடியும் என்ற நிலைமை உண்டாகியிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக இரண்டு தொழில்களைப் பற்றி குறிப்பாகச் சொல்லப் பட்டது. ஒன்று எண்ணெய் வளம்; மற்றொன்று உருக்குத் தொழிற்சாலை. எண்ணெய் வளத்தைப் பற்றி நாம் கொஞ்சம் விவரம் தெரிந்து கொள்வது நல்லது. எண்ணெய் என்பது என்ன? பத்தாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்பு ஜீவராசிகள், பூகம்பம் போன்ற நிலக் கோளாறினால் பூமியில் புதைந்து அவை பூமிக்கு அடியில் மடிந்து போய், அந்தச் சத்து எண்ணெயாக மாறி நமக்குப் பெட்ரோலாகவும், டீசலாகவும் வருகிறது. இது தான் நிபுணர்கள் சொல்லுவது. அதனால் தான் திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் அவர்களது மாவட்டத்தில் கிணற்றில் மண்ணெண்ணெயை கிடைக்கிறது என்றபோது அது விஞ்ஞானம் அல்ல. வேறு ஏதாவது விந்தையாக இருக்கலாம் என்று சொன்னேன். (திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: பக்கத்தில் பெட்ரோல் பங்கில் ஓட்டை இருந்திருக்கும்) (சிரிப்பு). ஒரு சமயம் ராமநாதபுரத்தில் துத்தநாகம் கிடைத்தது என்று சொன்னார்கள். பாழும் கிணறு ஒன்றைக் காட்டினார்கள். அதைப் பரிசீலனை செய்தோம். துத்தநாகமாகக் கிடைத்தது. எப்போதும் அது கனிப்பொருளாகவே தான் இருக்குமே தவிர துத்தநாகமாகவே கிடைக்காது. துத்தநாகமாகக் கிடைத்தால் இருந்து, யாராவது பழையபாத்திரம் ஏதாவது கிணற்றில் போட்டிருப்பார்கள் என்று நினைக்கவேண்டியிருந்தது. ஆகவே தான், இந்த விதமான ரிப்போர்ட் வந்தது என்பதற்காக உடனே பணத்தைச் செலவு செய்ய முடியாது. ஜியலாஜிகல் சர்வே செய்யப்பட்டு எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. “எண்ணெய் கிடைக்கிறது என்றோம், உடனே பரிசீலனை செய்யவில்லை”, என்று சொல்லி அதனால் இவ்விஷயத்தில் நாங்கள் கவனம் எதுவுமே செலுத்தவில்லை என்பது போல எண்ணிவிடக் கூடாது. அப்படிச் சொல்லுவது சற்று அவசரமான முடிவுக்கு வந்து விடுவதாகும். தவறாகச் சொல்லி விட்டார்கள் என்றே அது பற்றி நான் சொல்வேன்.

மேலும் ஓரிடத்தில் கனிப்பொருள் கிடைத்தால் மட்டும் போதாது. அது போதுமான அளவு கிடைக்கவேண்டும். அங்கே அதைத் தோண்டி எடுத்தே, ஒரு தொழிற்சாலையை அமைத்து நடத்துவதற்குப் போதுமானதாக, கட்டுப்படியாகக் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். தோண்டி எடுப்பதற்கு ஆகும் செலவானது கட்டி வரவேண்டும். சென்னை ராஜ்யத்திற்கு மட்டும் தனியாக

14th July 1962]

ஆர். வெங்கட்டராமன்]

ஜியலாஜிஸ்டைப் போட்டு ஆராய்ச்சி செய்து வருகிறோம். இன்றைக்கு நமக்கு இருக்கிற பெரிய கஷ்டம் என்னவென்றால், ஒரு நல்ல ஜியலாஜிஸ்டு கூடக் கிடைக்கவில்லை. ரிடையராசி பத்து வருஷங்களுக்கு மேலானவரை—அவர், “வேலையை விட்டு ஓடிப்போகிறேன்”, என்றால் கூட பிடித்து வைத்துக்கொண்டு வேலை செய்யச் சொல்லுகிறோம். ஒரு நல்ல ஜியலாஜிஸ்டை கடந்த 1½ வருஷங்களாகத் தேடியும் கிடைக்கவில்லை. இத்தகைய ஒரு கஷ்டம் வேறு இருக்கிறது.

MR. SPEAKER: I think the Hon. Minister will finish his speech in a few minutes.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Yes, Sir. I will finish my speech in a few minutes.

அதே போல இரும்பு, எஃகை எடுத்துக்கொண்டால் இரும்புக் கனியில் இரும்புச் சத்து குறைவாக இருக்கிறது என்று ஆரம்பத்தில் சொன்னேன். குறைவான சத்தள்ளதாக இருக்கும் காரணத்தால் அதற்கேற்ற முறையாக அனுஷ்டிக்கவேண்டும். முறை என்று சொன்னால் எஞ்ஞானம் வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் நிலையில் “லோ ஷாப்ட் ப்ராசஸ்”, “எலக்ட்ரிகல் ப்ராசஸ்” என்ற பல முறைகள் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். அந்த நவீன முறையில், கட்டுப்படியாகும் முறைகளில் நாம் ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும். ஆராய்ச்சி செய்யாமல் திடீரென்று ஒரு காரியத்தைச் செய்தால் மக்களுடைய பணம் நஷ்டமாகும்; நஷ்டமாவது, என்னுடைய பணமல்ல—நம்முடைய சொந்தப் பணம் அல்ல. தமிழ் நாட்டு மக்களின், இந்திப் நாட்டு மக்களின் பொதுப் பணம், கோடிக்கணக்கில் நஷ்டமாகிவிடும். அதனால் கவனமாக இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லுகிறபடியேல்லாம் தொழில்களை வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், என்னிடத்தில் ஒரு “அல்லாவதின் மாய விளக்கு” கிடைத்தால் தான் செய்யலாம். இரும்புத் தொழிற்சாலை வேண்டுமென்று சொன்னால், உடனே இரும்புத் தொழிற்சாலை வந்து விடும். என்னைய் தொழிற்சாலை வேண்டுமென்று சொன்னால், உடனே என்னையத் தொழிற்சாலை வந்து விடும். (திரு. மு. கருணாநிதி: அதை ஏன் உங்களிடத்தில் கொடுக்கிறோம்?) கனம் கருணாநிதி அவர்கள் அப்போது தாங்களே செய்து கொள்வதாகச் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் அதிகாரத்திற்கு வந்து விட்டால் அந்த “அல்லாவதின் மாய விளக்கு” இல்லாமல் காரியம் செய்ய முடியாது என்று தான் நினைக்கிறேன். ஆகவே, தொழில்களை ஏற்படுத்துவதில் சர்க்காருக்கு அசிரத்தை என்றோ, வேண்டுமென்றே காலதாமதம் செய்கிறார்கள் என்றோ, மத்திய அரசு குறுக்கே நிற்கிறார்கள் என்றோ, நினைப்பது சரியல்ல.

நமக்கு ஸ்டீல் ரோலிங் மில் வேண்டுமென்று சொன்னோம். ஒரு ஸ்டீல் ரோலிங் மில்லைத் தனியார் துறையில் ஏற்படுத்தி அனுமதி கொடுத்து விட்டார்கள். அதைத் திருச்சிக்கு அருகாமையில் அமைக்க ஏற்பாடு நடந்து வருகிறது. அடுத்த ஸ்டீல் ரோலிங் மில் கொடுப்பதில், ஒவ்வொரு தொழிலுக்கும் எந்த அளவுக்கு வேண்டுமென்பதற்கான கால அட்டவீனையைத் தயாரிப்பதில் சற்றுக் கால தாமதமாகிவிட்டது. என்றாலும் கிடைக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. சர்க்காருக்காக ஒன்றை ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். எவ்வளவு சீக்கிரம் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் அடுத்த ஸ்டீல் ரோலிங் மில்லுக்கு வழி செய்து விடலாம்.

தனித் தனியாக சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னவற்றிற்குச் சில விவரங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் மாதா கவுடர் அவர்கள் நீலகிரி ஜில்லாவில் ஏதோ ஒரு தொழிற்சாலை வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். எந்த விதமான தொழிற்சாலை வைக்கவேண்டும் என்று சொன்னால், அதைப் பரிசீலனை செய்ய நான் தயாராக இருக்கிறேன். (திரு. ஜே. மாதா கவுடர்: சைலை கிளே தொழிற்சாலை) அங்கு கிடைக்கும் சைலை கிளேயை நாங்கள் பரிசீலனை செய்தோம். பெரிய தொழிற்சாலையை அமைக்க

1-30
p.m.

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

[14th July 1962]

அங்கு கிடைக்கும் சைனா கிளே போதாது. தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்து விட்டால் ஆறு மாதம் ஒரு வருடத்திற்குப் போதுமான சைனா கிளே கூடக் கிடைப்பது என்று பரிசீலனையிலிருந்து தெரியவந்தது. ஆகவே, அந்தத் தொழிலை அங்கே ஆரம்பித்தால் போட்ட மூலதனம் அவ்வளவும் நஷ்டமாகிவிடும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சைனா கிளேயைப் பார்த்து வுடன் சந்தோஷமாகத் தான் இருக்கிறது. எந்த அளவுக்குக் கிடைக்கும் என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். எவ்வளவு (க்வான்டிடி) கிடைக்கும் என்றே தெரியாமல், உடனே தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்து விடுவது என்று சொன்னால், போதுமான அளவு கிடைக்காவிட்டால், போட்ட மூலதனம் நஷ்டமாகிவிடும்.

கனம் பழனிப் பின்னீ அவர்கள் “திருவண்ணாமலையில் ஒரு தொழிலைக் கூட ஏற்படுத்தாமல் விட்டு விட்டார்களே” என்று சொன்னார்கள். சிறப்பாக திருவண்ணாமலையில் ரமணிசிரமம் இருக்கிறது என்பதைத் தவிர, ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையையும் வைக்கவேண்டும் என்பது அவசியந்தான். (திரு. மு. கருணாநிதி: ரமணிசிரமம் ஒரு தொழிலா?) சர்க்கார் அதைப் பரிசீலனை செய்யும். அதற்கு வேண்டிய முயற்சியை எடுத்துக் கொள்ளும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பேசும்போது, “பிளேடு போன்ற வற்றைச் செய்வதற்குக் கூட, ஒரு லாரி இரும்பு கிடைக்கவில்லையா?” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு உபயோகப்படும் இரும்பு “ஹை கிரேடு ஸ்டீல்” ஆகும். “இம்போர்ட்” செய்யவேண்டுமென்று கனம் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் எனக்கும் இதிலே தான் வேறுபாடு இருக்கிறது. அந்த விதமான ஸ்டீல் நம்முடைய ராஜ்யத்திலேயே செய்வதற்கு, இரண்டு பேர்களுக்கு லைசென்ஸ்கள் வழங்கப் பட்டு, அதற்கான பூர்வாங்க ஏற்பாடுகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. “ஸ்பெஷல் அண்டு அலாய்டு ஸ்டீல்” செய்ய, “மகேந்திரா அண்டு மகேந்திரா”, “பாண்டிரங்கய்யா” ஆகிய இரண்டு பேருக்கும் லைசென்ஸ் கொடுத்திருக்கிறோம். ராணிப்பேட்டையின் பக்கத்தில் அதை ஏற்படுத்தவும் உத்தேசித்திருக்கிறோம். ஆகவே, அதை நாம் இறக்குமதி செய்யவேண்டுமென்ற நிலைமை இல்லை. இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளுக்குள்ளாக, எவ்வளவு சீக்கிரமாக முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அவை நம் நாட்டிலேயே தயாரிக்கப்படும். திரு. ஜி. டி. நாயுடு அவர்கள் கூட ஸ்டீல் பிளேடு செய்கிறார்கள். நான் தான் அந்தத் தொழிற்சாலையைத் திறந்து வைத்தேன். ஸ்டீலிஷ் ஸ்டீல் கிடைக்காத காரணத்தால் தான் பிளேடு நன்றாக இல்லையே தவிர, மற்றப்படி இயந்திரங்கள் எல்லாம் நன்றாக இருக்கின்றன.

திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம் அவர்கள், “ஸ்டீல் டிரங்க் தொழிற்சாலையை கோவாப்பேட்டில் முறையில் அமைக்கவேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். ஓரளவு நமக்கு ஸ்டீல் கிடைக்குமென்ற நிலைமை ஏற்பட்டவுடன் வைக்கலாம். ஓவன் ஷீட்ஸ் பற்றுக்குறை குறையும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால் அதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கும்மிடிப்பூண்டியில் தொழிற்சாலைகளை அமைக்கவேண்டுமென்று தொழில் அதிபர்களைக் கேட்டுக்கொண்டேன். அவர்கள் சென்று பார்த்து, அந்த இடம் அவ்வளவு சௌகர்யமாக இல்லையென்று சொல்லி விட்டார்கள். அங்கு “அம்யூனிஷன் டம்ப்” இருக்கிறது. உள்ளுக்குள் வெடி மருந்துகள் எல்லாம் போட்டு வைக்கக் கட்டியிருக்கிறார்கள். அதனால் அந்தப் பிரதேசத்தில் வேறு தொழிற்சாலை வைக்க யாரும் முன் வரவில்லை.

அடுத்தாற்போல், “இல்மனைட்”டை உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்று திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொன்னார்கள். இது முக்கியமான விஷயம்; இது சர்க்கார் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. “இல்மனைட்”டை உபயோகப்படுத்தி ஒரு தொழிற்சாலையை அமைக்க யாராவது தனியார் துறையில் முன் வருவார்களா என்று பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். யாராவது முன் வந்தால் சர்க்கார் வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யும் என்று இந்த நேரத்தில் கூற விரும்புகிறேன்.

14th July 1962] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

கிராமக் கைத்தொழில்களை வளர்க்க வேண்டுமென்பதிலே கருத்து வேற்றுமை எதுவும் கிடையாது. கிராமக் கைத்தொழில்கள் வளர இடையூறாக இருப்பது மார்க்கெட்டு தான். செய்த பண்டங்களை விற்பனை செய்ய சரியான மார்க்கெட் வசதி இல்லை. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வைத்து அதன் மூலமாக ராஜ்யம் பூராவும் விற்பனை செய்ய ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. ராம அரங்கண்ணல் அவர்கள், “இந்த ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் முன்னேற்றம் எல்லாம் எங்களால் தான்—நாங்கள் செய்த பிரசார தினால் தான்” என்று சொன்னார்கள். ராஜ்யத்தில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டதாக ரான் முதலில் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். “யாரால் வந்தது?” என்பது பற்றி மக்கள் தீர்ப்புக் கொடுப்பார்கள். இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் நிறைவேறி, தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கெல்லாம் வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்பது தான் சர்க்காரின் லட்சியம். லட்சியம் எப்படி இருந்தாலும் உடனடியாக எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்ற முடியவில்லை. இருக்கக்கூடிய பல கஷ்டங்கள், நாட்டில் இருக்கும் பற்றாக்குறை, நிதி வசதிக் குறைவு, இன்னும் மக்களால் வரிகளைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியாத நிலைமை, இவற்றையெல்லாம் பார்த்து, திட்டங்களை இந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். போட்டிருக்கும் திட்டங்கள் எல்லாவற்றையும் முன்னுரவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில் நிறைவேற்றினால் கணிசமான அளவுக்குத் தொழில் வளம் ஏற்படும் என்பதைச் சொல்லி இந்த மான்யத்தைக் கோருகிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி ஐக்கிய நாடுகள் சபைக்குப் போய் வருகிறார்கள். ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் 1947-ல் இருந்து, அதாவது 15 வருஷங்களில் அங்கிருக்கும் மெம்பர்ஸ்டேட்ஸ் குறைந்திருக்கிறதா அல்லது அதிகமாகியிருக்கிறதா என்பதைத் தயவு செய்து கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : சற்றேறக்குறைய 10 ஆண்டு களுக்கு நான் இந்தியாவின் பிரதிநிதியாகச் சென்றிருக்கிறேன். முதலில் 60 நாடுகள் இருந்தன, இன்றைக்கு 104 நாடுகள் இருக்கின்றன. அவையெல்லாம் புதிதாகச் சுதந்திரம் பெற்ற நாடுகள்—இருக்கின்ற நாடுகளில் இருந்து பிரிந்தவையல்ல.

திரு. மு. கருணாநிதி : “முன்னுரவது திட்டத்தில் தமிழகத்திற்கு மேலும் பல திட்டங்களைப் பெறுவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்கவும், மேற்கொண்ட திட்டங்களை எல்லாம் பூர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று வலியுறுத்தவும்” நான் கொடுத்த வெட்டுப் பிரேரணையை, நம்முடைய மாநில அமைச்சர்கள் டில்லி போராசடன் போராடக் கேடயமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு நான் வற்புறுத்துகிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“That the allotment of Rs. 3,34,80,800 under Demand XX Industries be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,34,80,800 under Demand XX—Industries.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[14th July 1962

MR. SPEAKER: The question is—

“ That the allotment of Rs. 3,95,35,600 under Demand XL—Capital Outlay on Industrial Development be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER: The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,95,35,600 under Demand XL—Capital Outlay on Industrial Development ”.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. on Monday, 16th July 1962.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

* Notification issued with G.O. Ms. No. 1967, Home, dated 5th June 1962 in supersession of the Notification No. 130, Revenue, dated the 27th March 1929, published at pages 687-688 of Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 13th April 1929, making rules for refund of the value of impressed court-fee stamps and of Court-fee adhesive stamps, under section 82 (1) of the Madras Court-Fees and Suits Valuation Act, 1955 (Madras Act XIV of 1955). [Laid on the Table of the House under section 82 (2) of the Madras Court Fees and Suits Valuation Act, 1955 (Madras Act XIV of 1955)].

* 133. Notification issued with G.O. Ms. No. 196, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 9th January 1962, exempting for a period of one year, the Virudhunagar Railway Vegetarian Refreshment Room, Virudhunagar from the provisions of section 9 of the Madras Catering Establishments Act, 1958 subject to the condition that the employee is allowed rest at the rate of an hour every five hours at any time during the periods of work in any day. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Catering Establishments Act, 1958 (Madras Act XIII of 1958)].

* 134. Notification issued with G.O. Ms. No. 3162, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 19th June 1962, exempting the Gramodyog Canteen run by the Khadi Gramodyog Bhavan, Madras, from all the provisions of the Madras Catering Establishments Act, 1958. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Catering Establishments Act, 1958 (Madras Act XIII of 1958).]